

جزوه عربی پازد همکار مستشار

تهیه و تنظیم:

هادی پولادی

فهرست مطالب

۳	.....	عربى يازدهم
۴	.....	درس ۱
۱۶	.....	درس ۲
۲۷	.....	درس ۳
۳۸	.....	درس ۴
۴۶	.....	درس ۵
۵۸	.....	درس ۶
۶۹	.....	درس ۷
۸۲	.....	پاسخنامه

عربی بازنویس مکاتبات

تهیه و تنظیم: هادی پولادی

09147688263 @Arabi_Pouladi

لغات مهم درس اول :

عُجِبَ : خودپسندی	تَوَاصَلَ : ارتباط (ماضی : تَوَاصَلَ / مضارع : يَتَوَاصَلُ)	إِنْتَقَى : پروا کردن (مضارع : يَنْتَقِي) « اتَّقُوا اللَّهَ: از خدا پروا کنید »
عَسَى : شاید = رُبَّمَا	تَمَّمَ : کامل کرد مضارع : يُتَمِّمُ / امر : تَمِّمْ / مصدر : مُجَادِلَةٌ	إِسْتَهْزَأَ : ریشخند کردن (ماضی : اسْتَهْزَأَ / مضارع : يَسْتَهْزِئُ)
عَذَّبَ : عذاب داد (مضارع : يُعَذِّبُ / امر : عَذِّبْ) مصدر : تَعْذِيبُ)	جَادَلَ : گفت و گو کرد، ستیز کرد مضارع : يُجَادِلُ / امر : جَادِلْ مصدر : مُجَادِلَةٌ	إِثْمٌ : گناه = ذَنْبٌ
عَلَبَتْ : چیره شده	حَرَّمَ : حرام کرد (مضارع : يُحَرِّمُ / امر : حَرِّمْ / مصدر : تَحْرِيمُ)	أَدْعُ : فرا بخوان
فُسِوقٌ : آلوده شدن به گناه	فَضَحَ : رسوا کردن فَلَقَ : سپیده دم	إِغْتَابَ : غیبت کرد (مضارع : يَغْتَابُ) « لا يَغْتَابُ : نباید غیبت کند »
تَسْمِيَّةٌ : نام دادن ، نامیدن (سَمَى / يُسَمِّي)	حَسَّنَ : نیکو گردانید (مضارع : يَحَسِّنُ / امر : حَسِّنْ / مصدر : تَحْسِينُ) حَيَّ : بشتاب خَفَّضَ : تخفیف داد (مضارع : يُخَفِّضُ / امر : خَفِّضْ / مصدر : تَخْفِيزُ)	أَنْ يَكُنْ : که باشند (كَانُ ، يَكُونُ) أَنْ يَكُونَا : که باشند (كَانَا ، يَكُونُ) أَهْدَى : هدیه کرد بَعْضٌ ... بَعْضٌ : یکدیگر بُئْسَ : بد است
كَرِهَ : ناپسند داشت (مضارع : يَكْرَهُ / امر : اكْرَهُ / مصدر : كِرَاهَةٌ)	خَفَى : پنهان ≠ ظاهر زَمِيلٌ : همکار	تَابَ : توبه کرد (مضارع : يَتُوبُ) (لَمْ يَتُبْ : توبه نکرد)
لَحْمٌ : گوشت (جمع : لُحُومٌ)	سَاءَ : بد شد (مضارع : يَسُوءُ)	تَجَسَّسَ : جاسوسی کرد (مضارع : يَتَجَسَّسُ / امر : تَجَسَّسْ / مصدر : تَجَسُّسٌ)
لَقَّبَ : لقب داد (مضارع : يُلَقِّبُ / امر : لَقِّبْ)	سَخِرَ مِنْ : مسخره کرد (مضارع : يَسْخَرُ / مصدر : سُخْرِيَةٌ)	مَتَجَرَّ : مغازه
كَبَّائِرٌ : گناهان بزرگ (مفرد : كَبِيرَةٌ)	صَلَّ : گمراه شد (مضارع : يَضِلُّ)	تَخَفِيزٌ : تخفیف دادن (در داد و ستد)
لَمَزَ : عیب گرفت	مَيِّتٌ : مرده (جمع : أَمْوَاتٌ ، مَوْتَى) ≠ حَيٌّ	تَنَابَرُ بِالْأَلْقَابِ : به یکدیگر لقب های زشت دادن (ماضی : تَنَابَرُ / مضارع : يَتَنَابَرُ) مصدر : تَنَابُرٌ)
مُهْتَدَى : هدایت شده	عَابَ : عیب جویی کرد، عیب دار کرد (مضارع : يَعِيبُ / مصدر : عَيْبٌ)	
تَسْمِيَّةٌ : نام دادن ، نامیدن (ماضی : سَمَى / مضارع : يُسَمِّي)		

نوعیة : نوع ، جنس	تَوَاب : بسیار توبه پذیر ، بسیار توبه کننده	میزان : ترازو (جمع : موازين)
أثْقَل : سنگین تر	بَنَفْسَجَى : بنفش	مَحْمِل : کجاوه
مَخْرَن : انبار	مَصْنَع : کارخانه	مَطْبَخ : آشپزخانه
مَطْبَعَة : چاپخانه	مَطْعَم : رستوران	مَلْعَب : ورزشگاه
مَنْزِل : خانه	نَهَى : بازداشت ، نهی کرد (مضارع : يَنْهَى)	قَد : گاهی ، شاید (بر سر مضارع) قَد يَكُونُ : گاهی می باشد

۱. عَيْنُ الْخَطَأِ لِلْفِرَاقِ: «عدم الإلتزام بالمسؤوليات الإجتماعية مِنْ أھم أسباب ..... في المجتمع!»

۱. الإختلاف ۲. قطع التّواصل ۳. التّفرقة ۴. التقدّم

۲. « دوشنبه - یکم - طلا - پرچم - امید » عَيْنُ الصّحیح :

۱. الإثنان - الواحد - دَهَبٌ - عَلَمٌ - رَجَاءٌ ۲. الإثنین - الواحد - دَهَبٌ - عَلِمٌ - الرّجاء

۳. الإثنان - الأوّل - دَهَبٌ - عَلِمٌ - رَجَاءٌ ۴. الإثنین - الأوّل - دَهَبٌ - عَلِمٌ - الرّجاء

۳. عَيْنُ غَيْرِ الْمُنَاسِبِ فِي تَرْجُمَةِ الْمَفْرَدَاتِ ذَاتِ الْمَعْنِيَنِ:

۱. لها عِيُونٌ جميلة جداً: چشمها / چشمه ها ۲. أُلِّفَ اللهُ بَيْنَ قُلُوبِنَا: الفت برقرار کرد / تألیف کرد

۳. هل هذا هُوَ دَلِيلُكُمْ؟: راهنما/ دلیل ۴. هذه الأوراقُ لونها خضراء: برگ ها / کاغذها

۴. ما هي الْخَطَأُ حَسَبَ الْإِيضاحات:

۱. العلاقة بين صديقين بشكلٍ مُستمرّ ← تَوَاصَل ۲. خَافَ مِنْ ارْتِکَابِ ما نهى عنه الله ← اتقى

۳. الخروجُ عن طاعة الله إلى معصيته ← الفُسُوق ۴. الشيء الذي يثيرُ إعجابَ الآخرين ← العُجَب

۵. عَيْنُ الْخَطَأِ فِي تَعْرِيفِ الْمَفْرَدَاتِ حَسَبَ الْإِيضاحات:

۱. عدمُ الحضورِ في الصّفِّ مرّاتٍ كثيرة ← إغتاب! ۲. كَشَفُ معايِبِ الآخرين أمامِ النَّاسِ ← فَضَح!

۳. رَجَعَ عن المعصية وندمَ على ما فعل ← تاب! ۴. ما لا تَسْتَطِيعُ النَّفْسُ تَحْمِلُهَا ← كَرِه!

۶. عَيْنُ غَيْرِ الْمُنَاسِبِ: «يا أَيُّها النَّاسُ! اجْتَنِبُوا عَن ..... الآخرين، واعلموا أن من يَقُومُ بهذا العمل، فَيَرْتَكِبُ إِثْمًا كَبِيرًا»

۱. إستهزاء ۲. تَسْمِيَة ۳. اغتياي ۴. فَضَح

۷. ما هو الصّحيح: « ..... من أسباب قطع التّواصل بين النَّاسِ و الَّذي ... كأنه يأكلُ لحمَ أخيه مَيْتًا»

۱. التّجسّس - يَغِيبُ ۲. الإستهزاء - يَرْتَكِبُ ۳. سوء الظنّ - يَفْعَلُ ۴. الغيبة - يَغْتَابُ

۸. ميز الصّحيح لتكميل الأماكن الفارغة: « ..... وسيلة ..... بين أبناء البشر و كثيرًا من النَّاسِ بها ..... بعضهم بعضًا»

۱. اللّسانُ - للعلاقات - يَتَعَارَفُونَ ۲. اللُّغَةُ - التّواصل - يَتَكَلَّمُونَ

۳. اللّسانُ - الاتّصال - يَحَدِّثُونَ ۴. اللُّغَةُ - التّفاهم - يَعْرِفُونَ

۹. ميز غير المناسب: «قلْتُ لبائع الألبسة في المتجر: هذه .... أسعارها .... و .... ها ..... أنا أريدُ ..... منها، هل عندكُم موجود؟»

۱. السراويل - قليلة - نوعيات - غير مناسبة - ف - أفضل

۲. الفساتين - غالية - أشكال - غير مناسبة - ف - أجمل

۳. الملابس - رخيصة - نوعيات - مناسبة - و - أعلى

۴. العباءات - غالية - أشكال - مناسبة - لكن - أرخص

۱۰. عين الصحيح للفرغ حتى تصبح الجملة كاملة: «قد يكون بين زملائي من هو أنشط منا، فعلى أن نبتعد عن.....»

۱. الاستهزاء ۲. الفسوق ۳. العجب ۴. التجسس

۱۱. عين الكلمة الغريبة في المعنى:

۱. الذنوب ۲. الإستغفار ۳. الفسوق ۴. التواصل

۱۲. عين الصحيح عن الكلمة التي أشير إليها بخط: «يا أيها الناس لا يستهزئ قوم من قوم»

۱. مسخره نكيد ۲. به تمسخر نمی گیرید ۳. نباید مسخره کند ۴. مسخره نمی کند

۱۳. عين الصحيح في معنى اللغات التالية على الترتيب « السراويل - التواصل - بس - العجب - الإثم - لا يفتب »:

۱. شلوار - رسیدن - بد است - خود پسندی - گناه - غيبت نمی کند

۲. شلوارها - ارتباط - بد بود - غرور - خطا - نباید غيب کند

۳. شلوار - رسیدن - بد است - غرور - خطا - غيبت نکند

۴. شلوارها - ارتباط - بد است - خودپسندی - گناه - نباید غيبت کند

۱۴. عين الصحيح في معنى اللغات على التوالي « ساء - متجر - ضل - أهدي - حى - ذو - مطاعم »:

۱. بد شد - مغازه - گمراه شد - هديه داد - بشتاب - صاحب - رستورانها

۲. بد شد - پاساژ - خوار شد - هديه کرد - عجله کن - دارایی - غذاخوری ها

۳. بد کرد - مغازه - گمراه شد - هديه داد - بشتاب - دارایی - رستورانها

۴. بد کرد - پاساژ - خوار شد - هديه داد - عجله کن - صاحب - غذاخوری ها

۱۵. عين العبارة التي قد جاءت فيها المتضادتان:

۱. مَنْ غَلَبَتْ شَهْوَتُهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْبَهَائِمِ!

۲. إِذَا مَلَكَ الْأَرَادِلَ هَلَكَ الْأَفْاضِلُ!

۳. لَيْسَ شَيْءٌ أَثْقَلَ فِي الْمِيزَانِ مِنَ الْخُلُقِ الْحَسَنِ!

۴. أَكْبَرُ الْعَيْبِ أَنْ تَعِيبَ مَا فِيكَ مِثْلَهُ!

۱۶. عين ما جاءت فيه كلمتان متضادتان:

۱. إِنْ تَزَرَعْ شَرًّا تَحْصُدْ نَدَامَةً فِي النَّهَائَةِ!

۲. « وَ جَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ »

۳. « قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ »

۴. اللَّهُ يَنْهَى النَّاسَ عَنِ السُّخْرِيَّةِ مِنَ الْآخِرِينَ!

۱۷. « كم ..... هذه الفساتين ؟ يَخْتَلِفُ السَّعْرُ حَسَبَ ..... وَلِكِنِّي أُعْطِيكَ .....! »:

۱. قِيَمَةٌ - الْأَسْعَارِ - التَّخْفِيفِ ۲. نُقُودَ - النَّوعِيَّاتِ - التَّخْفِيفِ ۳. سِعَرَ - النَّوعِيَّاتِ - التَّخْفِيفِ ۴. قِيَمَةٌ - الْأَسْعَارِ - التَّخْفِيفِ

اسم تفضیل : برتری کسی یا چیزی را بر کسی یا چیزی دیگر می‌رساند.

مانند: عَلِيٌّ أَعْلَمُ مِنْ حَسَنِ (علی از حسن داناتر است)

طریقه ساخت:

أَفْعَل (مذکر)	←	مانند: أَكْبَر ، أَصْغَر
فُعْلَى (مؤنث)	←	مانند: كُبْرَى ، صُغْرَى

هشدار : اگر کلمه ای بر وزن أَفْعَل باشد اما به رنگ و عیب دلالت کند در آن صورت اسم تفضیل نیست
(صفت مشبّه خواهد بود.) مانند: أَخْضَر (سبز) / أَبْكَم (لال)

مهم ترین رنگ ها عبارتند از : (اسود - سوداء) سیاه / (اخضر - خضراء) سبز / (ابیض - بیضاء) سفید /
احمر - حمراء) قرمز / (ازرق - زرقاء) آبی / (اصفر - صفراء) زرد

مهم ترین عیب ها عبارتند از : (أَبْكَم - بکماء) لال / (أَعْمَى - عمیاء) کور / (أَخْرَس - خرساء) گنگ /
اعوج - عوجاء) کج / (احمق - حمقاء) ابله / (اصمّ - صمّاء) کر / (احوّل - حولاء) لوچ

نکات تکمیلی

۱. گاهی اسم تفضیل بر وزن (أَقَلّ) و (أَفْعَى) می آید .

أَقَلّ : أَصَحّ - أَشَدّ - أَقَلّ - أَهَمّ - أَحَبّ و .... أفعی : أَغْنَى - أَحْفَى - أَتَقَى - آقوی و....

۲. هر گاه بعد از اسم تفضیل حرف جرّ (مِنْ) بیاید آن اسم تفضیل معادل صفت تفضیلی (تر) در

فارسی ترجمه می گردد . مثال: أَنْتَ أَعْلَمُ مِنْ عَلِيٍّ : تو داناتر از علی هستی

۳. اگر اسم تفضیل مضاف واقع گردد (یعنی دارای مضاف الیه باشد) معادل صفت عالی (ترین) در

فارسی ترجمه می گردد . مثال: أَنْتَ أَفْضَلُ التَّلَامِيذِ : تو برترین دانش آموز هستی

۴. اسم تفضیل ال دار با (ترین) ترجمه می شود : هُوَ الْأَفْضَلُ : او برترین است .

۵. اسم های تفضیلی که بر وزن (أَفْعَل) هستند معمولاً بر وزن (أَفَاعِل) جمع بسته می شوند :

مثال : أَكْبَر ← أَكْبَر / أَعْظَم ← أَعْظِم / أَفْضَل ← أَفْضِل

البته اگر جمع مکسر بر وزن افعال بر برتری دلالت نکند ، اسم تفضیل نیست ، پس باید به مفردش دقت کنیم : أصابع (مفردش أصبع : انگشت) / أمّاكِن (مفردش مكان)

۶. اسم تفضیل مؤنث بر وزن **فُعَلِيّات** جمع بسته می شود . فُضْلِيّ ← فُضْلِيّات

۷. کلماتی که بر وزن افعی هستند ، اگر به یک ضمیر متصل شوند الف کوتاه به صورت کشیده نوشته می شود یعنی به صورت (**أفعا**) . مثال : أتقى + كُمْ ← أتقاكُم

۸. اگر اسم تفضیل نکره باشد برای مفرد ، مثنی ، جمع ، مذکر و مؤنث به شکل یکسان (**أفعل**) به

کار می رود . مثال : هُوَ أَفْضَلُ / هِيَ أَفْضَلُ / بَیْزِيَّتِهِ أَفْضَلُ / نَحْنُ أَفْضَلُ / انا أَفْضَلُ

۹. برای مقایسه میان مؤنث ها هم از وزن **أفعل** استفاده می کنیم . مثال : مَرِيْمٌ أَعْلَمُ مِنْ فَاطِمَةَ

البته اگر بخواهیم اسم تفضیل را به عنوان صفت برای یک اسم مؤنث به کار ببریم ، غالباً از همان وزن **فُعَلِيّ** کمک می گیریم : **الآية العظمی / الكلمة الحسنى**

۱۰. دقت کنید که وزن افعال می تواند چند جور باشد :

الف (اسم) :

✓ اسم تفضیل ✓ رنگ و عیب ✓ اسمهای همچون : أربَع (چهار) ، أرنَب (فرگوش)

ب (فعل) :

✓ ماضی باب افعال بر وزن أَفْعَلْ ✓ مضارع باب افعال متکلم ومده بر وزن أَفْعَلْ

✓ امر باب افعال بر وزن أَفْعَلْ ✓ مضارع ثلاثی مجرد بر وزن أَفْعَلْ

✓ صیغه تعجب (ما أَفْعَلْ + مفعول)

◀ مثال :

أَحْسَنَ النَّاسُ ... : مردم نیکی کردند (أَحْسَنَ : فعل ماضی)

أَحْسَنَ النَّاسَ ... : به مردم نیکی کرد (أَحْسَنَ : فعل ماضی - فاعلش ضمیر مستتر هو)

أَحْسَنُ النَّاسِ مَنْ ... : بهترین مردم کسی است که ... (احسن اسم تفضیل و مبتدا)

أَحْسِنِ النَّاسَ : به مردم نیکی کن (احسن : فعل امر)

أَحْسِنُ النَّاسَ : به مردم نیکی می کنم (أَحْسِنُ : فعل مضارع متکلم وحده)

مَا أَحْسَنَ عَلِيًّا : چه نیکوست علی ... (ما احسن : صیغه تعجب)

۱۱. دقت:

أَخْرَ ◀ أَفْعَل ◀ دیگر (اسم تفضیل) / جمعش : الْأَخْرَيْنَ / مؤنث اش : أَخْرَى (بروزن فُعَلَى) ◀ جمعش : أَخْرِيَات

أَخِر ◀ فاعِل ◀ پایان - آخر (اسم فاعل) / مؤنث اش : أَخِرَةَ

أَوَّل ◀ أَفْعَل ◀ اسم تفضیل / مؤنث اش : أَوْلَى (بر وزن فُعَلَى)

دُنْيَا ◀ فُعَلَى ◀ اسم تفضیل / مذکرش : أَدْنَى (بر وزن أَفْعَى)

۱۰) دو کلمه خیر و شر :

اسم تفضیل هستند :

- اگر به معنی **بهتر و بدتر** باشند مثلاً بعدشان حرف جرّ مِن بیاید

مانند : الْعِلْمُ خَيْرٌ مِنَ الْمَالِ : علم بهتر از مال است .

- اگر به معنی **بهترین و بدترین** باشند مثلاً بعدشان مضاف الیه بیاید و سپس اسم موصول

مَنْ بیاید مانند : خَيْرِ النَّاسِ مَنْ يَنْفَعُ النَّاسَ : بهترین مردم کسی است که به مردم نفع برساند .

✓ اسم تفضیل نیستند :

- اگر به معنای (خوب / خوبی) و (بد / بدی) بیایند مثلاً خودشان صفت شوند

مانند : **الْعَمَلُ الْخَيْرُ يَنْفَعُكَ** : کار خوب به تو نفع می رساند .

⚠ اگر حرف (ال) در اولشان بیاید غالباً اسم تفضیل نمی شوند .

⚠ هشدار :

اینطور نیست که هرگاه خیر و شر مضاف واقع شده و بعدشان اسم ال دار بیاید ، همیشه اسم تفضیل شوند

بلکه میتوانند به معنای خوبی و بدی بوده و اسم تفضیل نشوند :

خَيْرُ النَّاسِ يَعُودُ إِلَيْهِمْ بِلَشْكٍ وَ شَرِّهِمْ هُكَذَا : خوبی مردم بدون تردید به خودشان باز میگردد و بدی شان همچنین

⚠ یادآوری : جمع خیر ← آخيار / جمع شر ← شرور (نه شرور) ، اشار

📖 اسم مکان :

بر مکان وقوع فعل دلالت می کند. مانند: مَقْتَل (مکان قتل)

❁ طریقه ساخت :

بر وزن مَفْعَل ، مَفْعَل ، مَفْعَلَة می آید. مانند : مَنَزَل ، مَكْتَب ، مَدْرَسَة

🏠 نکات تکمیلی :

۱. وزن مَفْعَل و مَفْعَل برای اسم مکان و اسم زمان مشترکند و فقط از روی معنی و مفهوم آنها در جمله مشخص می شود که اسم مکان است یا اسم زمان .

مَقْتَلُ الْحُسَيْنِ فِي كَرْبَلَاءَ : مکان قتل حسین (ع) در کربلاست.

مانند:

مَقْتَلُ الْحُسَيْنِ فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ : زمان قتل حسین (ع) روز عاشورا است

۲. اسم مکان گاهی اوقات بر وزن (**مَفَلّ** ، **مَفَال** ، **مَفْعَى**) می آید .

✓ **مَفَلّ** : مَفَرّ ، مَفَرّ ، مَضَلّ ، مَحَلّ ، مَمَرّ

✓ **مَفَال** : مَزَار ، مَطَار ، مَدَار ، مَكَان ، مَقَام

✓ **مَفْعَى** : مَنفَى ، مَجْرَى ، مَأْوَى ، مَقْهَى

۳. کلماتی را که بر وزن (**مَفْعَل** ، **مَفْعَلَة** ، **مَفْعِل**) هستند با وزن **مَفَاعِل** جمع می بندیم :

مانند : مَزَارِع (جِ مَزْرَعَة) / مَعَابِد (جِ مَعْبَد)

☞ البته وزن **مَفَاعِل** اگر بر مکان دلالت نکند اسم مکان نیست : **مَطَالِب** (جِ مَطَلَب)

۴. اسم هایی که معنای مکان دارند ولی با وزن های ذکر شده مطابقت ندارند ، اسم مکان نمی گیریم پس اسم هایی مانند (**بیت** : خانه) / (**زقاق** : کوچه) و ... اسم مکان نیستند .

بیشتر بدانید

صفت مشبّهه : اسمی است که بر صفتی ثابت و پایدار دلالت می کند .

انواع صفت مشبّهه :

الف (قیاسی : رنگ و عیب : **أَفْعَل** (مذکر) مانند: اخضر (سبز) / **فَعْلَاء** (مونث) مانند: خضراء (سبز)

حالات : **فَعْلَان** (مذکر) مانند: عطشان / **فَعْلَى** (مونث) مانند: عطشى

ب (سماعی :

وزن های سماعی صفت مشبّهه زیاد است : **فَعِيل** (گریم) ، **فَعَل** (حَسَن) ، **فَعِل** (فَرِح) و ...

◀ یادآوری: وزن **أَفْعَل**

بر رنگ یا عیب دلالت کند : صفت مشبّهه که مونث اش بر وزن **فَعْلَاء** است. (أحمر - حمراء)

بر رنگ یا عیب دلالت نکند : اسم تفضیل که مونث اش بر وزن **فَعْلَى** است. (أكبر - كبرى)

۱۸. عین ما کلہ اسم التفضیل:

۱. أَحْمَر / أَقَل / أَعْلَى / أَصْغَر ۲. أَقْوَى / أَرَادِل / أَبْعَد / أَشْهَر ۳. أَسْوَد / أَيْبُض / خَيْر / أَحْضَر ۴. أَكْثَر / أَضَل / أَقْدَم / أَصْبَحَ

۱۹. عین ما کلہ اسم التفضیل:

۱. أَيْبُض - أَصْغَر - أَجْوَد ۲. أَنْقَى - أَحَب - أَعْلَم ۳. أَرْحَم - أَرْزَق - أَعْلَى ۴. أَشَدَّ - أَصْفَر - أَكْبَر

۲۰. عین ما فيه اسم التفضیل:

۱. سَيِّهَلِكُ الْأَفْضَلُ مِنَ النَّاسِ عِنْدَمَا يَحْكُمُهُمْ مَلِكٌ ظَالِمٌ! ۲. قَافِلَةُ الزَّوَارِ سَتَنْدَفِعُ إِلَى مَشْهَدِ الْمُقَدَّسَةِ فِي السَّاعَةِ السَّابِعَةِ غَدًا!

۳. لَمَّا نَظَرُوا إِلَى التُّورِ الْأَحْمَرِ نَشَعُرُ بِتَعَبٍ شَدِيدٍ! ۴. مَنْ بَدَرَ بُدُورَ الْخَيْرِ فَحَصَادُهُ يَنْفَعُهُ بِلا شَكٍّ!

۲۱. عین ما ليس فيه اسم المكان:

۱. « وَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَ بِئْسَ الْمَصِيرُ »

۲. فِي طَرِيقَتَنَا نَحْوَ أَصْفَهَانَ تَوَقَّفْنَا سَاعَةً لِأَكْلِ الطَّعَامِ فِي مَطْعَمٍ نَظِيفٍ!

۳. الْغَرِيبُ فِي الْأَمْرِ هُوَ أَنْ جَمِيعَ الْأَسْمَاكِ الْمُنْتَشِرَةِ عَلَى الْأَرْضِ فِي ظَاهِرَةِ مَطَرِ السَّمَكِ مِنْ نَوْعٍ وَاحِدٍ!

۴. يَبْعُدُ مَرَقْدُ ثَامِنِ أُمَّتِنَا مَسَافَةً ثَمَانِيَةَ كِيلُومِتْرٍ تَقْرِيْبًا عَن طَهْرَانَ!

۲۲. عین ما ليس فيه اسم التفضیل:

۱. « إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ »

۲. فَقِيهٌ وَاحِدٌ أَشَدُّ عَلَى الشَّيْطَانِ مِنَ أَلْفِ عَابِدٍ!

۳. أَعْلَمُ النَّاسِ مَنْ جَمَعَ عِلْمَ النَّاسِ إِلَى عِلْمِهِ!

۴. مَنْ غَلَبَتْ شَهْوَتُهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْبَهَائِمِ!

۲۳. عین « خير » ليس اسم التفضیل:

۱. خَيْرٌ إِخْوَانِكُمْ مَنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ عُيُوبَكُمْ!

۲. « وَ لَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ »

۳. « فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ »

۴. « بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ »

۲۴. عین ما فيه « اسم التفضیل » أكثر:

۱. « وَ مَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَ هُوَ مُحْسِنٌ »

۲. أُمُورًا بِالْإِعْتِدَالِ فِي أَعْمَالِنَا فَإِنَّ خَيْرَ الْأُمُورِ أَوْسَطُهَا!

۳. إِنَّهُ كَانَ مِنْ أَعْظَمِ عُلَمَاءِ عَصْرِهِ وَ أَشَدَّهُمْ إِهْتِمَامًا بِنَشْرِ الْعِلْمِ!

۴. أَقْرَبُ الْعِبَادِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ رَحْمَةً وَ أَقْلُهُمْ غَضَبًا!

۲۵. عین الخطأ في استخدام اسم التفضیل:

۱. جبل دماوند أعلى جبل في إيران!

۲. قال: أنا أعلم بما لا تعلمون!

۳. فاطمة كبرى من صديقتها سنًا!

۴. أكمل الناس إيمانًا أحسنهم خلقًا!

۲۶. عین كلمة « خير » اسم التفضیل:

۱. خيرُك أكثر من أصدقائك!

۲. أريدُ لكم الخير في كل الأوقات!

۳. ما رأيتُ إلا خيراً في كلام أبي!

۴. « و الله خيرٌ حافظاً و هو أرحم الراحمين »

۲۷. عَيْنُ الصَّحِيحِ عَنِ كَلِمَاتٍ : « مُحَرَّم - مَطَاعِم - خَلَاق - حُسْنِي ».

۱. اسم الفاعل - اسم المكان - اسم المبالغة - اسم التفضيل

۲. اسم المفعول - اسم الفاعل - اسم المفعول - اسم المبالغة

۳. اسم المفعول - اسم المكان - اسم المبالغة - اسم التفضيل

۴. اسم الفاعل - اسم المفعول - اسم التفضيل - اسم المكان

۲۸. عَيْنُ مَا لَيْسَ فِي الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ : « قَالَ مُصَيِّعٌ أَمْوَالِي لِي فِي الْمَحْكَمَةِ عِنْدَ الْقَاضِي : أُرْسِلْ لَكَ أَكْثَرُ أَمْوَالِكَ! »:

۱. اسم الفاعل للمزيد - اسم المكان

۲. اسم الفاعل للمجرد - اسم التفضيل

۳. اسم المفعول للمزيد - اسم الفاعل

۴. اسم التفضيل - اسم المكان

۲۹. عَيْنُ الْخِطَاءِ عَنِ اسْمِ التَّفْضِيلِ :

۱. فاطمةُ أكبرُ مني فاحترمتُها!

۲. بيتُ الاطفالِ الفقراءِ اجملُ من بيتِ الآخرين!

۳. السيدُ الحسينيُّ من أفضلِ المُعلِّمين!

۴. أختي صغرى مني عمراً. أعبُ كُلَّ يومٍ معها!

۳۰. عَيْنُ عِبَارَةٍ مَاجَاءَ فِيهَا اسْمُ الْمَكَانِ :

۱. الكذبُ مفتاحٌ لِكُلِّ شرٍّ!

۲. لِأَدْخُلَ مَتَجَرَ صَدِيقِي وَ أَسَالَ أَسْعَارَ السَّرَاوِيلِ!

۳. السائحُ ذَهَبَ إِلَى أَكْبَرِ الْمَكْتَبَةِ فِي خُوزِسْتَانِ!

۴. الْعُمَالُ يَنْصَرِفُونَ إِلَى الْمَصَانِعِ لِيَعْمَلُوا بِدَقَّةٍ!

۳۱. عَيْنُ اسْمِ التَّفْضِيلِ لَيْسَ خَبِراً :

۱. هذه القصة التي سمعتها منك أنفع القصص!

۲. أنت أقواهم في الجسم هل تُساعِدُنِي يَا أُخِي!

۳. شُهِدَاؤُنَا فِي الْحَرْبِ الْمَفْرُوضَةِ خَيْرِ النَّاسِ إِيمَاناً وَ عَمَلًا!

۴. هذا الشَّارِعُ شَارِعٌ أَطْوَلُ مِنْ ذَلِكَ الشَّارِعِ!

۳۲. عَيْنُ مَا لَيْسَ فِيهِ اسْمُ التَّفْضِيلِ :

۱. « كلمة الله هي العليا »

۲. أحسن بالوالدين أحساناً دائماً!

۳. للبلبل خير الأصوات من بين سائر الطيور!

۴. شرُّ الأصدقاء من هو جاهل في الأمور!

۳۳. عَيْنُ مَا لَيْسَ فِي الْعِبَارَةِ : « مَا وَصَلْتُ إِلَى مَمَرٍ بَيْنَنَا رَأَيْتُ وَالِدِينَ مَحْزُونِينَ عَنِ تَصَادُمِ السِّيَارَةِ! »:

۱. اسم الفاعل / اسم المفعول / اسم المكان / الاسم المثنى

۲. اسم المفعول / اسم المكان / اسم المبالغة

۳. اسم الفاعل / اسم المفعول / اسم المبالغة

۴. اسم المفعول / اسم المكان

۳۴. عَيْنُ اسْمِ التَّفْضِيلِ :

۱. أحبُّ هذا الفلمَ الرَّائِعَ لِأَنَّهُ جَمِيلٌ جَدًّا!

۲. رَبَّنَا آمَنَّا فَاعْفِرْ لَنَا وَ ارْحَمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ!

۳. أَعْلِمْتَ أَجَلَ مَنْ مَعْلَمٌ يَبْنِي وَ يُنْسِيْ أَنْفَسًا!

۴. « قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَ الطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ »

۳۵. عَيْنُ « الْآخِرِينَ » لَيْسَ اسْمُ التَّفْضِيلِ :

۱. « وَ اجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ »

۲. التَّوَّاضَعُ أَمْرٌ جَمِيلٌ يُمَكِّنُ أَنْ يُؤَثَّرَ فِي الْآخِرِينَ!

۳. أحياناً نَعِيْبُ ما في الآخِرِينَ و فينَا نَفْسَ الصِّفَاتِ أَيْضاً! ۴. التَّجَسُّسُ في أُمُورِ الآخِرِينَ مُحاوَلَةٌ قَبِيحَةٌ لِكَشْفِ أَسْرَارِهِمْ!

۳۶. عَيْنِ الْخَطَأِ:

۱. بی شک خداوند نسبت به بندگانش بسیار توبه پذیر است: إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ عَلَى عِبَادِهِ!
۲. گناهان کبیره از جمله شرک، آمرزیده نمی شوند: لَا تُغْفَرُ كِبَائِرُ الذُّنُوبِ مِنْهَا الشَّرْكُ!
۳. دوست داشتنی ترین بندگان خدا، باتقواترینشان هستند: أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ أَنْقَاهُمْ!
۴. منت گذاشتن بعد از انجام کاری، بد است: الْمَنْ بَعَدَ الْقِيَامِ بِأَمْرٍ مِنَ الْأَعْمَالِ السَّيِّئَةِ!

۳۷. « قَدْ يَجْعَلُ اللَّهُ خَيْرًا فِي شَيْءٍ كُنَّا نَكْرَهُهُ فِي بَدَايَةِ الْأَمْرِ...! »:

۱. گاهی خداوند در چیزی که در آغاز کار، آن را ناپسند می شمردیم، خیری قرار می دهد!
۲. بی شک الله در خیری که آن را در ابتدای کار ناپسند می شماریم، خیری قرار داده است!
۳. شاید خداوند در چیزی که در آغاز کار آن را ناپسند شمرده بودیم، خیری قرار داده است!
۴. در ابتدای کار، چیزی را ناپسند می شماریم که شاید خداوند در آن خیری قرار دهد!

۳۸. « مِنْ أَمِّهِ الْمَشْكَلاتِ الَّتِي يَواجِهاها الْإِنسانُ هِيَ مُشْكَلةُ قَطْعِ التَّواصُلِ بَيْنَ النَّاسِ فِي الْمَجْتَمَعِ »:

۱. از مهم ترین مشکلات که انسان با آن روبه رو می شود همان مشکل عدم ارتباط میان مردم است!
۲. بزرگترین مشکل که انسان در جامعه با آن مواجه می شود همان مشکل بی احترامی در میان مردم جامعه است!
۳. از مهم ترین مشکلات که آدمی با آن روبه رو می شود مشکل قطع ارتباط بین مردم جامعه است!
۴. از مهم ترین مشکلاتی که آدمی با آن مواجه می شود همان مشکل قطع ارتباط میان مردم در جامعه است!

۳۹. « قَدْ يَكُونُ بَيْنَ رِجالِ المَصْنَعِ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنِّي و الآخِرِينَ فِي عَمَلِهِ »:

۱. گاهی بین مردان کارخانه شخصی هست که در کارش از من و بقیه بهتر است!
۲. میان مردان کارگاه کسی باشد که او کارش از من و دیگران بهتر است!
۳. در بین اهالی کارخانه کسی وجود دارد که در کار کردن از من و دیگران بهتر بوده است!
۴. در بین کارگران کارگاه شخصی است که او از ما و دیگران بهتر کار کرده است!

۴۰. أَحَبُّ أَصْدِقائِي مَنْ هُوَ يَعْمَلُ بوعده و لا يَلْمُزُ الآخِرِينَ أبدأً»:

۱. از بین دوستانم کسی را دوست دارم که به وعده اش عمل می کند و از دیگران عیب چویی نمی کند!
۲. دوست داشتنی ترین رفقایم کسانی هستند که به وعده هایشان عمل کرده و هرگز از دیگران عیب نمی گیرند!
۳. محبوب ترین دوستانم کسی است که به وعده اش عمل می کند و هیچ گاه از دیگران عیب جویی نمی کند!
۴. از میان دوستانم کسی را دوست می دارم که به حرفش عمل کرده و هرگز به دیگران لقب های زشت نمی دهند!

۴۱. « مِنْ أَمِّهِ أَسبابُ تُسبَّبِ قَطْعِ التَّواصُلِ بَيْنَ النَّاسِ، أَعْمالُ قَبِيحَةٌ و ذُنُوبٌ نَرْتَكِبُها »:

۱. از مهم ترین دلایل قطع ارتباط بین مردم، کارهای زشت و گناهیانی است که مردم مرتکب آنها می شوند!
۲. یکی از مهم ترین عواملی که سبب قطع ارتباط بین مردم می شود، امور زشت و ناپسندی است که مرتکب می شویم!
۳. از مهم ترین عواملی که سبب قطع ارتباط بین مردم می شود، کارهای زشت و گناهیانی است که مرتکب آن می شویم!

۴. مهم ترین علت قطع رابطه میان مردم، کارهای زشت و گناہانی است کہ ما مرتکب آن می شویم!

۴۲. «إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ مَنْ أَحْسَنَ إِلَى مَنْ أَسَاءَ إِلَيْهِ»:

۱. اگر به مردم احسان کنم چون کسی هستم کہ به آن کہ به او بدی کرده، نیکی کرده ام!
۲. بی شک، نیکوترین مردم، بهترین آنها نسبت به کسی است کہ به او بدی کرده است!
۳. اگر به مردم نیکی کنی، چون کسی هستی کہ در حق کسی کہ به تو بدی کرده، خوبی کرده ای!
۴. همانا، نیکوترین مردم کسی است کہ به کسی کہ به او بدی کرده است، نیکی کند!

۴۳. میز ما لیس فیہ اسم التفضیل :

۱. أكثر النَّاسِ إيمانًا بالله بعدما ألقى الخطيب عليهم كلامًا !
۲. يزداد قلبي حبًّا بك يوماً بعد يومٍ أكثر فأكثر يا أستاذي !
۳. أشقى النَّاسِ من يساوي يوماه و لا يسعى في التغيير !
۴. خيرك لا يخفى علينا و على جميع الناس خير البرية !

۴۴. میز " أكثر " مختلفاً عن الباقي:

۱. لم يدع أخي فؤاداً إلى حفلةٍ تخرجه من الجامعة أكثر أقرباءنا
۲. لما رأيتها بعد فراق طويلٍ شعرتُ بأنِّي أحبُّها أكثر ممَّا كنت
۳. تبدو العروسُ في هذا الزَّيِّ أكثرَ جمالاً و يُعجبُ الضيوفُ جمالها
۴. إن يعلم الإنسان قدر لحظاته أكثر في الاستفادة عنها

۴۵. میز ما فیہ اسم التفضیل:

۱. أحبُّ عباد الله و أنفَعهم في كلِّ حالٍ !
۲. شرَّ الناسِ يرجع إلى أنفسهم فلا تكن مثلهم !
۳. لا أتذكَّر طول حياتي أظلم من هذا الطريق !
۴. أغلب الناس على حاكمهم الجائر في بلادكم !

۴۶. میز المجموعة التي كلُّها من أسماء التفضیل:

۱. الأوائل - الأفاضل - الأصاغر - الأماكن
۲. الأكابر - الأراذل - الأعالي - الآخر
۳. الأساور - الأكثر - الأجود - الأبقى
۴. الأوَّلِي - الأغاني - الأحمر - الأحمق

۴۷. عین ما لیس فیہ اسم التفضیل:

۱. ألزم شيء أهتمُّ به في الحياة هو الهدوء و الإطمینان دون أيِّ قلقٍ !
۲. هذا هو التلميذُ الأوَّل في الصَّف و لم ينس وظائفه حتَّى الآن!
۳. أبي الحنونُ أميل إليَّ من أخي الكبير و أخي أوجه الأولاد !
۴. ما أحبُّ هذا الطفل الذَّي الألعاب التي لا تسرُّه و لا تحلو له!

۴۸. میز ما فیہ اسم المكان:

۱. إنَّ الله بَعَثَ الأنبياءَ لإتمام مكارم الأخلاق !
۲. مَفاتيح الغيب عند الله و لا يعلمها إلا هو !
۳. لا تُوجدُ مَآخذُ مهمَّةٌ لكتابةِ المقالة عندي !
۴. إنَّ في هذا العملِ منافعَ كثيرةَ لجميعِ النَّاسِ !

🌟 لغات مهم درس دوم یازدهم :

عِلْمُ الْأَحْيَاءِ : زیست شناسی	فَلَقَى : سپیده دم	أَجَلَ : گران قدر
فَكَرَّرَ : اندیشید (مضارع : يُفَكِّرُ)	تَعَتَّتْ : مچ گیری	ارْتَبَطَ : ارتباط داشت (مضارع : يَرْتَبِطُ / امر : ارْتَبِطْ / مصدر : ارْتِبَاط)
فُرْقَان : جدا کننده ی حق از باطل	تَبَّهَ : آگاه شد (مضارع : يَتَّبَهُ) = انْتَبَهَ	جَهَلٌ : ندانست (مضارع : يَجْهَلُ / مصدر : جَهْلٌ)
كُنْ : باش (كانَ ، يَكُونُ)	ثَبَّتَ : استوار ساخت (مضارع : يُثَبِّتُ / امر : ثَبِّتْ / مصدر : ثَبِيت)	اسْتَمَعَ : گوش فرا خواند (مضارع : يَسْتَمِعُ / امر : اسْتَمِعْ / مصدر : اسْتِماع)
قُمْ : برخیز (قامَ ، يَقُومُ)	حِصَّةٌ : زنگ درسی، قسمت	حَسَبَ : بس ، کافی
قَدَّمَ : تقدیم کرد ، پیش فرستاد	كَادَ : نزدیک بود که (مضارع : يَكَادُ)	الْتِفَات : روی برگرداندن
ما تَقَدَّمُوا : هر چه را از پیش بفرستید	خَجَلَ : شرمنده شد (مضارع : يَخْجَلُ)	الْتَفَتَ : روی برگرداند (مضارع : يَلْتَفِتُ / امر : اِلْتَفِتْ)
مُشَاغِب : شلوغ کننده و اخلا لگر	خَاطَبَ : خطاب کرد	أَلْفٌ : نگاشت ، همدلی کرد ، گرد آورد (مضارع : يُؤَلِّفُ / امر : أَلِّفْ / مصدر : تأليف)
مَيِّت : مرده	سَبَقَ : پیشی گرفت (مضارع : يَسْبِقُ)	الْأَجْر : پاداش
وَأَفَّقَ : موافقت کرد (مضارع : يُؤَافِقُ)	سَبَّوْرَةٌ : تخته سیاه	أمير : فرمانده
وَإِنْ : اگرچه	سَلَامٌ : سخن آرام	أَنْشَأَ : ساخت (مضارع : يُنْشِئُ)
وَفِيهِ التَّبَجِيلُ : احترامش را کامل به جا بیاور	سَلُوكٌ : رفتار	تَارَةً : یک بار = مَرَّةً
هَمَسَ : آهسته سخن گفت ، پیچ پیچ کرد (مضارع : يَهْمِسُ)	صَرَّ : زیان رساند (مضارع : يَصُرُّ / مصدر : صَرٌّ)	هَرَبَ : فرار کرد (مضارع : يَهْرَبُ)
أَهْدَى : هدیه کرد (مضارع : يُهْدِي / مصدر : اِهْدَاء)	انْسَحَبَ : عقب نشینی کرد (مضارع : يَنْسَحِبُ / امر : انْسَحِبْ / مصدر : انسحاب)	الْتَزَمَ : پایبند شد (مضارع : يَلْتَزِمُ / امر : اِلْتَزِمْ / مصدر : التِّزام)
قصير : کوتاه	حَيٌّ : بشتاب	تَجَيَّلَ : بزرگداشت بَجَلٌ : ماضی (مضارع : تَجِبُّلُ / امر : بَجَلْ)
تَوَكَّلَ : توکل کرد (مضارع : يَتَوَكَّلُ / امر : تَوَكَّلْ / مصدر : تَوَكَّلْ)	تَقَرَّبَ : نزدیکی جست (مضارع : يَتَقَرَّبُ / امر : تَقَرَّبْ / مصدر : تَقَرَّبْ)	

۴۹. عین الخطأ فی المفردات:

۱. اِثْمٌ = ذَنْبٌ / قَلْبٌ ≠ كُتْرٌ ۲. قَرٌّ = هَرَبٌ / تَنَبَّهُ ≠ فَكَّرَ ۳. تَارَةً = مَرَّةٌ / عَلِمَ ≠ جَهَلَ ۴. حُبٌّ = وُدٌّ / هَمَسَ ≠ صَرَخَ

۵۰. « إِنَّ اللَّهَ قَدْ ..... النَّاسَ بِأَسَالِيبٍ مُخْتَلِفَةٍ فِي الْقُرْآنِ لِأَنَّ ..... هُمْ يَخْتَلِفُ بَعْضُهَا عَنْ بَعْضٍ! »:

۱. نَبَّهَ - حَيَاة ۲. خَاطَبَ - ثَقَافَةٌ ۳. نَادَى - سُلُوكٌ ۴. قَالَ - أُلُوانٌ

۵۱. عین الخطأ فی الترادف :

۱. مَعَ الْأَسْفِ قَدْ سَافَرْتُ إِلَى إِصْفَهَانَ حَتَّى الْآنَ مَرَّةً : تَارَةً ۲. قُمْ مِنْ مَكَانِكَ لِأَبِيكَ وَ إِنْ كُنْتَ أَمِيرًا : اِنْهَضْ

۳. لَقَدْ عَصَى كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ أَوْامِرَ الْأَنْبِيَاءِ : أَطَاعَ ۴. كُنْتُ قَدْ ذَهَبْتُ لِزِيَارَةِ أَسْتَاذِي إِحْتِرَامًا لَهُ : تَبَجِيلًا

۵۲. « قَدْ ..... أَحَدًا أَسَاتَدَتِنَا فِي الْجَامِعَةِ أَكْثَرَ مِنْ عَشْرَةِ كُتُبٍ وَ هِيَ كُلُّهَا ..... بِالتَّرْجَمَةِ وَ أُسَالِيهَا! »:

۱. قَدَّمَ - تَلَتَّرِمٌ ۲. أَنْشَأَ - تَتَعَلَّقُ ۳. كَتَبَ - تَتَنَبَّهُ ۴. أَلَّفَ - تَرْتَبِطُ

۵۳. «إِقْرَأْ وَرَبِّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ، عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ» عين الصحيح:

۱. گرامیتر - آموخت - نمیدانست ۲. گرامی ترین - فراگرفت - نمیدانست

۳. گرامیتر - آموزش داد - ندانسته بود ۴. گرامی ترین - تعلیم داد - ندانست

۵۴. عين الصحيح:

۱. إِنْ خِفْتَ لَا تَقُولْ وَ إِنْ قَلَبْتَ لَا تَخَافْ: نَمِي گویی - كه - بگویی

۲. مَنْ يَعْمَلْ سَوْئًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا: هر کس - ظلم کند - آموزش بخواهد

۳. مَا تَقَدَّمَ مِنْ وَقَايَةِ يُوَفِّرُ لَكَ الْعِلَاجَ: آنچه را - پیشگیری - معالجه

۴. كَادَ الْمُعَلِّمُ أَنْ يَكُونَ رَسُولًا: نزدیک بود - كه باشد - فرستاده

۵۵. «علم يشمل مجموع ما يشاهد في الإنسان والحيوانات والنباتات، كالغذبة والنمو والتناسل ونحو ذلك» علم ..... الجواب هو:

۱. الفيزياء ۲. الكيمياء ۳. الأحياء ۴. العلوم التجريبية

۵۶. عين المفردة المناسبة حسب التعريف: «مدة معينة للدراسة في اليوم لدرس خاص في المدرسة.»

۱. حصد ۲. قصة ۳. صحة ۴. حصة

۵۷. انتخب الفعل المناسب لتكميل الفراغ: «وراء أقوال العلماء والعظماء أثر كبير في انفسنا؛ نرجو أن ..... حقهم بذكر اقوالهم.»

۱. نلتفت ۲. نلتزم ۳. نوقى ۴. نسبق

۵۸. عين مضاد الكلمات التي أشرت إليهما بخط على الترتيب: «كان أحد زملائي مُشَاغِبًا جَدًّا فِي الصَّفِّ وَ يَضُرُّ الْآخِرِينَ بِسُلُوكِهِ.»

۱. الهادى - يعصى ۲. الهادى - يسلم ۳. الهادى - ينتفع ۴. الهادى - ينفع

۵۹. عین الخطأ لتكميل الفراغين: «..... النَّاسُ هُمُ الَّذِينَ ..... الْآخِرِينَ عِنْدَ حَاجَتِهِمْ.»

۱. أشرُفٌ - يساعِدُ ۲. أكرمٌ - يَنْفَعُ ۳. أحسنٌ - يَنْتَفِعُ ۴. خيرٌ - يَنْصُرُ

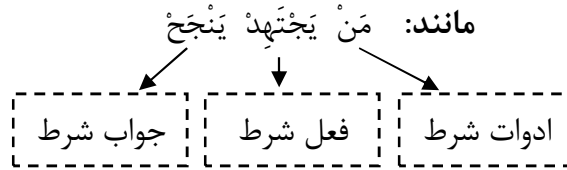
۶۰. عین الخطأ فی ترجمة ما تحته خط:

۱. مَنْ تَطَّلَعَ هَذَا الْكِتَابَ تَنْجَحْ!: مطالعه کنی ۲. كَادَ الْمُعَلِّمُ أَنْ يَكُونَ رَسُولًا!: نزدیک بود

۳. كَانَ مُعَلِّمَ الْكِيمِيَاءِ يَتَكَلَّمُ حَوْلَ خَوَاصِّ الْعَنَاصِرِ!: صحبت می کرد ۴. إِنْ جَالَسْتَ الْكَاذِبَ أَصْبَحْتَ مِثْلَهُ!: همنشینی کنی

● اسلوب شرط :

ادوات شرط بر سر دو فعل یا بیشتر وارد می شوند و هر دو را مجزوم می کنند . به اولین فعلی که بعد از ادوات شرط قرار بگیرد فعل شرط گفته می شود و به فعل بعدی، جواب شرط گفته می شود.

ادوات شرط :

- ✓ اِنْ : اگر   اِنْ تَدْرُسْ تَنْجَحْ : اگر درس بخوانی موفق می شوی.
- ✓ مَنْ : هر کس   مَنْ يَجْتَهِدْ يَنْجَحْ : هر کس تلاش بکند موفق می شود.
- ✓ مَا : آنچه، هر چیز   مَا تَزْرَعُ تَحْصُدُ : هر چه بکاری درو می کنی.

● نکات :

(۱) در ترجمه، فعل شرط غالباً به مضارع التزامی و جواب شرط به مضارع اخباری (یا مستقبل) معنی می شود.

اِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ : اگر خداوند را یاری کنید شما را یاری می کند.

(۲) اگر بعد از ادوات شرط ، فعل شرط یا جواب شرط به صورت مضارع همراه « لَمْ » بیاید ، فعل شرط به صورت مضارع التزامی منفی و جواب شرط به صورت مضارع اخباری منفی ترجمه می شود :

مَنْ لَمْ يَتَحَمَّلِ الْمَشَاكِلَ لَمْ يَصِلْ إِلَى أَهْدَافِهِ : هر کس مشکلات را تحمل نکند به اهدافش نمی رسد .

(۳) هرگاه فعل شرط یا جواب شرط ماضی باشد اولاً غالباً معنی مضارع می دهد و ثانیاً اعرابش محلاً مجزوم می باشد . اگرچه میتوانیم ماضی هم ترجمه کنیم .

مثال : مَنْ صَبَرَ ظَفَرَ : (هر کس صبر کند پیروز می شود) یا (هر کس صبر کرد پیروز شد)

پس : طراح می تواند چند فعل ماضی را بدهد و بپرسد کدام یک معنی مضارع می دهد که اگر فعل ماضی همراه ادات شرط بیاید معنی مضارع خواهد داد.

۴) در بین ادات شرط فقط (اِنْ) حرف است و بقیه اسم می باشند و نقش می پذیرند. مَنْ غالباً مبتدا ، و محلاً مرفوع، ما غالباً مفعول به و محلاً منصوب، می باشد.

بیشتر بدانید

الف (هرگاه پس از اسمای شرط فعل لازم واقع شود ، خود اسمای شرط نقش مبتدا و فعل شرط و جواب شرط روی هم خبر آن می باشد .

مانند : مَنْ يَذْهَبْ أَذْهَبْ مَعَهُ (هرکس برود با او می روم .)

ب (هرگاه پس از اسماء شرط یک فعل متعدی بیاید که مفعول آن ذکر نشده باشد در اینصورت فعل متعدی بر خود اسم شرط واقع می شود و در چنین حالتی آن اسم شرط ، مفعول به مقدم برای فعل متعدی خواهد بود .

مانند : مَنْ تَضْرِبْ أَضْرِبُهُ : (هرکس را بزنی می زنم .)

ج (هرگاه پس از اسماء شرط یک فعل متعدی دارای ضمیر بیاید (باب اشتغال است) ، در مورد نقش (مَنْ) دو وجه جایز است :

✓ یکی اینکه بنا بر مبتدا بودن ، محلاً مرفوع باشد .

✓ دیگر اینکه جایز است بنا بر مفعول به بودن منصوب شود .

مانند : مَنْ يُكْرِمُهُ زَيْدٌ أُكْرِمُهُ : هرکس را که زید اکران کند ، اکران می کنم .

۵) (اِذَا) به معنی (هرگاه - اگر) اسم شرط غیر جازم و (لَوْ) به معنی اگر حرف شرط غیر جازم است.

منظور از غیر جازم بودن این است که معنای جمله را شرطی میکنند ولی ظاهر فعل را تغییر نمی دهند .

اِذَا مَلَكَ الْاَرَاذِلَ ، هَلَكَ الْاَفَاضِلُ
(مَلَكَ فعل شرط و هَلَكَ جواب شرط)

۶) اگر جواب شرط به صورت «جمله اسمیه» یا (قَدْ + ماضی)، فعل امر و نهی ، فعل مستقبل (لَنْ + فعل مضارع) باشد قبل از آنها باید (فَ: پس) بیاوریم :

مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ (هُوَ حَسْبُهُ : جمله اسمیه)

إِذَا قَالَ أَحَدٌ كَلِمًا يُفَرِّقُ الْمُسْلِمِينَ ، فَأَعْلَمُوا أَنَّهُ جَاهِلٌ (اَعْلَمُوا : فعل امر)

۷) در بیشتر اوقات بعد از مَنْ شرطیه که به معنی (هر کس) است فعل غایب می آید .

۸) در مورد جواب شرط وقتی به آن ضمیری بچسبد دقت بیشتری داشته باشید .

مَنْ يَرْحَمِ الْمَظْلُومِينَ يَرْحَمَهُ اللَّهُ (يَرْحَمُ جواب شرط)

۹) فعل شرط یا جواب شرط می توانند با خودشان وابسته هایی داشته باشند که با حروفی مانند « وَ - فَ - ثُمَّ - أَوْ - و ... » به آنها مرتبط می شوند این موارد را نباید با خود فعل شرط یا جواب شرط اشتباه گرفت :
مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَ يَعْتَمِدْ عَلَيْهِ فَهُوَ حَسْبُهُ

(واو حرف عطف بوده و يَعْتَمِدُ جواب شرط نیست بلکه فَهُوَ حَسْبُهُ جواب شرط می باشد)

۱۰) اگر بعد از فعل شرط اسمی نکره بیاید و بعد از اسم نکره ، فعلی در توصیف آن بیاید « یعنی جمله وصفیه » ، جواب شرط بعد از آن فعل ، می آید .

إِذَا قَالَ أَحَدٌ كَلِمًا يُفَرِّقُ الْمُسْلِمِينَ ، فَأَعْلَمُوا أَنَّهُ جَاهِلٌ

(کلاماً نکره بوده و يُفَرِّقُ جواب شرط نیست بلکه جمله وصفیه می باشد و فَأَعْلَمُوا جواب شرط می باشد .)

۱۱) هرگاه بعد از فعل شرط یا جواب شرط ، « ال » بیاید به جای ساکن ، آخر فعل کسره می گذاریم که به آن کسره عارضی گوئیم :

مَنْ يَرْحَمِ الْمَظْلُومِينَ يَرْحَمَهُ اللَّهُ

۱۲) هرگاه « وَ اِنْ : اگرچه » در وسط جمله بر سر فعل بیاید و بدون جواب شرط باشد ، شرطیه محسوب نمی شود و اصطلاحاً « وَصَلِيَه » است ولی فعل بعد از آن به صورت مضارع التزامی ترجمه می شود .

العالمُ حَيٌّ وَ اِنْ كَانَ مَيِّتًا : دانشمند زنده است اگرچه مرده باشد .

اصطلاح کاربردی (به معض اینکه)

ما + إن + فعل ماضی ساده + حتّی + فعل ماضی ساده

مثال :

ما إِنْ دَخَلْتُ الصَّفَّ حَتَّى رَأَيْتُ صَدِيقِي : به محض اینکه وارد کلاس شدم دوستم را دیدم .
ما إِنْ وَاجَهْتُ الأُسْتَاذَ حَتَّى سَلَّمْتُ عَلَيْهِ : به محض اینکه با استاد رو برو شدم به او سلام کردم .

انواع « ما » در عربی :

▼ مای نفی ماضی : كُنْتُ سَاكِنًا وَ مَا قُلْتُ كَلِمَةً : ساکت بودم و کلمه ای نگفتم .

▼ مای نفی مضارع : وَ مَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللهُ : تاویل آن را کسی جز خدا نمی داند .

▼ مای موصول : إِفْعَلْ مَا تُحِبُّ مِنَ الخَيْرَاتِ ! : آنچه را که از کارهای خیر دوست داری انجام بده .

▼ مای تعجبیه : مَا أَجْمَلُ مازنדרان وَ طَبِيعَتَهَا : مازنדרان و طبیعتش چه زیباست .

▼ مای شرط : مَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللهُ ! : هرچه را از (کار) خیر انجام دهید خداوند آن را می داند .

▼ مای استفهام : مَا اسْمُكَ الْكَرِيمِ ؟ : اسم شما چیست ؟

انواع « مَنْ » در عربی :

▼ مَنْ شَرَطِي : مَنْ يَجْتَهِدُ يَنْجَحُ : هر کس تلاش کند موفق می شود .

▼ مَنْ مَوْصُولِي : أَحِبُّ مَنْ يَنْجَحُ فِي حَيَاتِهِ : کسی را که در زندگی اش موفق می شود ، دوست دارم .

▼ مَنْ اسْتَفْهَامِي (پرسشی) : مَنْ مَالِكُ هَذِهِ السَّيَّارَةِ ؟ چه کسی صاحب این ماشین است ؟

نکاتی مهم در مورد طرز تشخیص مَن و ما :

- اگر (مَن و ما) در وسط جمله باشد ⇐ غالباً اسم موصول

إِحْفَظْ مَا قَرَأْتَ : حفظ کن آنچه را که خواندی

- اگر (مَن و ما) در اول جمله بیاید : غالباً ادات شرط / ادات استفهام

مَنْ هُوَ ؟ : او کیست؟ (مَن استفهام)

مَنْ يَدْرُسُ يَنْجَحُ : هرکس درس بخواند موفق می شود. (مَن شرطی)

معمولاً در شرط، دو فعل یا دو جمله خواهیم داشت

اگر در آخر جمله علامت (؟) سوال باشد اسم استفهام است .

مَن شرطی را بهتر است به صورت « هرکس » ترجمه کنیم اما « کسی که » را هم نمی توانیم غلط به

حساب بیاوریم . در مورد " ما " نیز ترجمه دقیق آن « هرچه » است ولی « چیزی که » نیز غلط محسوب نمی

شود .

اگر قبل از (ما) و (مَن) حرف جرّ بیاید ، آن (مَن و ما) موصول می باشند (مگر اینکه استفهامی باشد) .

مخصوصاً زمانی که به حالت ادغام شده بکار بروند مانند :

مِمَّا = مِّن + مَا / مِمَّن = مِّن + مَنْ / عَمَّن = عَن + مَن / عَمَّا = عَن + مَا / لِمَا = لِ + مَا / بِمَا = بِ + مَا

اگر بعد از کلمه (کلّ) کلمات (مَن - ما) بیاید ، حتماً از نوع موصول است .

كُلَّمَا رَأَيْتُ ابِي ، سَلَّمْتُ عَلَيْهِ / كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ

کلمه (ما) موصول ، اصولاً در وسط جمله می آید ولی گاهی در اول جمله هم به کار می رود و آن در

صورتی است که یا فعل بعد از آن به صورت متعدی بیاید و یا در وسط جمله ، ضمیر منفصل (هُوَ) بدون حرف

(فَ) واقع شود :

مَا نَطْلُبُ مِنْكُمْ هُوَ تَسْلِيمُهُمْ عَلَيْنَا / مَا نُعْطِي الْآخِرِينَ مِنْ أَمْوَالِنَا ، يُضَاعِفُهُ اللَّهُ لَنَا

- *در سوالات منظور از (ما الحرفیّه) و یا (ما غیرعامله) همان ما ی نفی می باشد .
- ◀ برای تعیین نوع " ما " بهترین کار **ترجمه** است ولی هنگام ترجمه دقت کنید :
- ☞ حتماً تا انتها جمله را ترجمه کنید .
- ☞ ترجمه ای را ملاک قرار دهید که کامل باشد .

۶۱. عَيْن « مَنْ » أَوْ « مَا » تُغَيِّرُ عِلْمًا آخِرِ الْفِعْلِ فِي الْفِعْلِ:

۱. « ما هذه الحياة الدنيا إلا لهوٌ و لعبٌ »
۲. أَجْهَلُ النَّاسِ مَنْ يَفْعَلُ الشَّرَّ وَ يَتَوَقَّعُ الْخَيْرَ!
۳. مَنْ أَصْلَحَ بَاطِنُهُ أَصْلَحَ اللَّهُ ظَاهِرَهُ!
۴. مَنْ يَدْخُلُ مَدَاخِلَ السُّوءِ يُتَّهَمُ فَلَا تَدْخُلْ!

۶۲. عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَغَيْنِ : « مَنْ ..... عَلَى اللَّهِ ..... إِلَى الْأَهْدَافِ! »:

۱. يَتَوَكَّلُ - يَصِلُ
۲. تَتَوَكَّلُوا - تَصِلُوا
۳. تَوَكَّلْنَا - وَصَلْنَا
۴. تَوَكَّلْتَ - وَصَلْتَ

۶۳. « إِنْ ..... فِي الدُّرُوسِ أَكْثَرَ مِنْ قَبْلِ ..... فِي امْتِحَانَاتِ آخِرِ السَّنَةِ! » عَيْنُ الْخَطَأِ:

۱. تَجْتَهِدِي - تَنْجَحِي
۲. تَجْتَهِدَانِ - تَنْجَحَانِ
۳. تَجْتَهِدَنْ - تَنْجَحَنْ
۴. تَجْتَهِدُوا - تَنْجَحُوا

۶۴. « ..... يَصْدُقُ فِي جَمِيعِ الْحَالَاتِ ..... هُوَ الْآخِرُونَ دَائِمًا! » عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَغَيْنِ:

۱. مَنْ - يَحْتَرِمُ
۲. مَنْ - يَحْتَرِمُوا
۳. مَا - يَحْتَرِمُ
۴. مَا - يَحْتَرِمُونَ

۶۵. عَيْنُ الْخَطَأِ:

۱. مَنْ يُسَاعِدُ مَظْلُومِي الْعَالَمِ، يُشَاهِدُ نَتِيجَةَ عَمَلِهِ دُونَ شَكٍّ: هَر كَسْ بَه مَظْلُومَانِ جِهَانِ كَمَكِ كَنْدِ، نَتِيجَه كَارَشِ رَا بِي تَرْدِيدِ مَشَاهِدَه مِي كَنْد!
۲. إِنْ عَجَزَتْ عَنْ مُسَاعَدَةِ النَّاسِ حُرْمَتٌ مِنْ نِعْمَةِ رَبِّكَ: چنانچه از کمک کردن به مردم عاجز شوی، از نعمت پروردگارت محروم می مانی!
۳. مَنْ يُحَاوِلُ فِي نَصْرِ الْمُسْلِمِينَ يُنْصِرُهُ اللَّهُ: هَر كَسِي كَه دَر يَارِي كَرْدَنِ مُسْلِمَانَانِ تَلَاَشِ كَنْدِ، خُدا او رَا يَارِي مِي كَنْد!
۴. مَا تَحْتَمِلِي مِنَ الصَّعُوبَاتِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَشَاهِدِي نَتِيجَتَهَا: هَر آنچه از سختیها در راه خدا تحمل کنی، نتیجه آن را مشاهده می کنی!

۶۶. عَيْنُ الْخَطَأِ:

۱. النَّاسُ نِيَامٌ فَإِذَا مَاتُوا انْتَبَهَوْا: مردم در خوابند، هرگاه بیدار شوند!
۲. إِنْ شَاءَ اللَّهُ فَسَوْفَ نَتَخَرَّجُ كُلَّنَا بَعْدَ سِتِّينَ: اگر خدا بخواهد، دو سال بعد همه ما دانش آموخته خواهیم شد!
۳. وَ مِنْ فَأَمَّا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ: وَ هَر كَسْ شَكْرَ كَرْدِ، پَس بَرَايِ خُودَشِ شَكْرَ كَرْدِه اسْت!
۴. مَنْ قَالَ أَنَا عَالِمٌ فَهُوَ جَاهِلٌ: هَر كَسْ بَگُويَدِ مَنْ دَانَا هَسْتَمِ، پَس او نَادَانِ اسْت!

۶۷. « مَا تَعْمَلُوا بِالْخَيْرِ تُجْزَوْنَ بِهِ فِي عَالَمِ الْآخِرَةِ »:

۱. هَر آنچه از خیر میدانید در جهان آخرت جزا می بینید!
۲. هَر آنچه را از کار خوب انجام میدهید، در عالم آخرت جزایش به شما داده می شود!
۳. آنچه را به خوبی عمل کنید، در عالم آخرت به خاطر آن پاداش داده میشوید؟
۴. هَر چه از خوبی انجام دهید، در جهان آخرت با آن پاداش داده می شوید!

۶۸. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

۱. إِعْلَمُ أَنَّ الْعَالَمَ حَيٌّ وَ إِنْ كَانَ مَيِّتًا: بدان که عالم زنده است، اگرچه مرده بود!
۲. إِذَا تَمَّ الْعَقْلُ نَقَصَ الْكَلَامُ: اگر عقل کامل شود، سخن گفتن را کم کند!
۳. إِنْ صَبَرْتَ حَصَلَتْ عَلَى النَّجَاحِ: اگر صبور باشی، به موفقیت دست می یابی!

۴. مَنْ فَكَرَ قَبْلَ الْكَلَامِ قَلَّ خَطَايَاهُ: هر کسی که پیش از حرف زدن اندیشه کند، خطاهایش کم میشود!

۶۹. «إِنْ تَقْرَأْ إِنْشَاءَكَ أَمَامَ الطَّلَابِ فَسَوْفَ يَتَّبِعُكَ زَمِيلُكَ الْمُشَاغِبُ»:

۱. در صورتی که در مقابل دانشجویان انشایت را بخوانی، پس دوست اخلاک‌گرت را آگاه می‌کنی!
۲. اگر جلوی دانش آموزان انشایت را بخوانی، پس هم شاگردی ات که شلوغ کننده است درخواهد یافت!
۳. چنانچه، انشای خود را روبه روی دانش آموزان بخوانی، هم کلاسی شلوغ کننده تو آگاه خواهد گشت!
۴. اگر مقابل دانشجویان انشایت را قرائت کنی، پس هم کلاسی آشوب‌گرت را به آگاهی می‌رسانی!

۷۰. عین جواب الشرط لیس فعلاً:

۱. ما تزرع في الدنيا، تحصد في الآخرة!
۲. من يسمع آيات القرآن فله أجرٌ عظيم!
۳. إذا تمّ العقل نقص الكلام!
۴. ما تعملوا من خير فيشاهده الله!

۷۱. عین «مَنْ» يُترجم الفعل الماضي بعده مضارعاً:

۱. شاهدت في حلقة من ساعد المسكين و الفقراء!
۲. مَنْ إجتهدَ في نصره المُسلمين ينصره الله!
۳. من كان الذي دعاك إلى الأعمال الحسنة!
۴. من كتب هذه العبارة الدقيقة على اللوح قبل دخول الأستاذ!

۷۲. عین ما لیس فيه من أدوات الشرط:

۱. من ينظر إلى حياة العُظماء يشاهد عجائب و شذائد كثيرة!
۲. ما تُريده منكم هو الاجتهاد في سبيل كسب مكارم الأخلاق!
۳. ما تحاولوا له اليوم تجدوا نتيجة سعيكم غداً!
۴. ما تتصوّر من الخيالات الذهنيّة، تتبدّل إلى الواقعيّة في المستقبل!

۷۳. في أيّ عبارة تختلف «ما» عن العبارات الأخرى؟

۱. إعملوا صالحاً، إنّي بما تعملونَ عليّم!
۲. فَعَبَرَ الشَّارِعَ فجأةً و ما نَظَرَ إلى اليَسَارِ واليَمِينِ!
۳. أنظر إلى ما قال ولا تنظر إلى مَنْ قال!
۴. و اصبرِ يا أخي الكريم على ما يقولون!

۷۴. عین «مَنْ» لیس شرطیة:

۱. مثلُ أهل بيتي كسفينة نوح؛ مَنْ ركبها نجا!
۲. مَنْ علّم علماً، فلَهُ أجرٌ من عمِل به لا ينقُصُ من أجر العامل!
۳. مَنْ يُفكّر قبل الكلام، هو في الحقيقة سالم عن الخطايا!
۴. مَنْ يسهر الليالي قد وصل إلى أهدافه بعد مدّة!

۷۵. عین «ما» الشرطيّة:

۱. ما إعتبرتمّ من تاريخ حياة القدماء حصلتم فوائدها كثيرة!
۲. ما كان عندنا لدفع ثمن الكتب التي أخذنا من المكتبة!
۳. ما يُعجبك في الخلق الموجودات البحريّة هي العجائب النادرة!
۴. ما قَسَمَ الله العباد شيئاً أفضل من العقل و العافية!

۷۶. « ما أنزلَ الله القرآنَ إلا بلسانٍ عربيٍّ مُبينٍ فأقروا ما تيسرَ منه » عین الصّحيح عن نوع « ما » في العبارة على الترتيب:

۱. شرطیة - موصولیة
۲. نافية - استفهامیة
۳. نافية - موصولیة
۴. شرطیة - استفهامیة

٧٧. عين الصحيح في بيان نوع «ما»:

١. ما عملتم بواجبكم اليوم لهذا لم تنجحوا في الامتحان! ← شرطية
٢. ما تذوق مرّ الحياة و حلوها إلا من جمع تجارب قيّمة! ← استفهام
٣. ما تشاهدوا من الظلم فعليكم بمساعدة المظلوم! ← شرطية
٤. ما تفعلی من أعمال الخير تنظر ثمرته في حياتك! ← نافية

٧٨. عين «من» يجب أن تكون بعدها فعليين:

١. هو من كان قاضي هذه المدينة و حكم بين الناس بالعدل والحق!
٢. من أعطى علمه الآخرين إنتفع نفسه به كثيراً بسبب نشره!
٣. لا تعتمدن على من لا يستطيع أن يُنجي نفسه من المهلكة!
٤. ما كان عندي قلم فما استطعت أن أكتب شيئاً!

٧٩. عين «من» يختلف عن الباقي:

١. من يتبع غير الحق في حياته يكن نادماً من عمله غداً!
٢. من صبر أمام صعوبات الدهر ينجح بلاشك!
٣. من عمل بواجباته أمام الناس اليوم!
٤. من لم يجعل حياة العظماء مشعلاً لهدايته يهلك!

٨٠. عين «ما» يمكن أن تكون شرطية:

١. ما يُخرج العالم من الظلمات إلى النور هو مصابيح الصباح!
٢. ما تفعلن من خير في سبيل الله يذكره الناس لكن، أيتها السيدات!
٣. ما نجح الذي لم ينتظر في عواقب الأمور!
٤. يا على اكتب تكاليف حتى تصل إلى ما يُريده المعلم الحنون!

٨١. عين المثبت (غير المنفي) في الأفعال:

١. ما نصبت وجهي إلى غيرك!
٢. أما قدرت أن تنتظري قليلاً!
٣. يا رب، ما نطلب منك هو غفراننا!
٤. الأمهات لا يصرخن على الأبناء الصغار!

٨٢. عين «ما» جازمة:

١. ما نريد منك هو يساعدنا في كل المشكلة!
٢. ما يفكر الكاتب حوله يسطره قلمه!
٣. ما وصل القطار إلى المدينة باكراً!
٤. ما الخير في العظمة بل العظمة في الخير!

🌐 لغات مهم درس سوم

مُبَارَاةُ : مسابقه (جمع : مُبَارَايَات)	حَتَّى يَغْرِسَ : تا بکارد	أَتَدَّرُّ : به یاد می آورم
مُتَفَرِّجٌ : تماشاچی	حَتَّقَ : خفه کرد (مضارع : يَحْتَقُّ)	أَحَلَّ : حلال تر ، حلال ترین
مَحَاصِيلُ : محصولات	خَانِقٌ : خفه کننده	إِشْتَعَالَ : برافروخته شدن ، سوختن (إِشْتَعَلَ ، يَشْتَعِلُ)
مَرَمَى : دروازه	دُرِّيٌّ : درخشان	أَطِيبٌ : خوب ، خوب ترین = أَحْسَنَ ، أَفْضَلَ
الْمُحِيطُ الْهَادِيُّ : اقیانوس آرام	سَبَبٌ : سبب شد (مضارع : يَسْبُبُ)	أَعْصَانٌ ، عُصُونٌ : شاخه ها (مفرد : عُصْنٌ)
مُزَارِعٌ : کشاورز = زَارِعٌ ، فَلَاحٌ	الْإِسَاعَةُ : قیامت	الْإِتِفَافُ : درهم پیچیدن (الْإِتْفَافُ ، يَلْتَفُّ)
مِشْكَاةٌ : چراغدان	سَيَسْجُلُ : ثبت خواهد کرد	أَنْ يَمْتَلِيَّ : که پر شد
مُعَمَّرٌ : کهن سال	سِيَاحٌ : پرچین	بُدُورٌ : دانه ها (مفرد : بَدْرٌ)
مُلُوثٌ : آلوده کننده	عَصَى : نافرمانی کرد	تَسَلَّلٌ : آفساید ، نفوذ کردن
مُواصِفَاتٌ : ویژگی ها	عَرَسٌ : نهال	تَعَادَلٌ : برابر شد
مَا مِنْ : هیچ ... نیست	غَازٌ : گاز	جِدَعٌ : تنه (جمع : جُدُوع)
مَبْتٌ : روید (مضارع : يَنْبُتُ)	كِلَا : هر دو	جُزُرٌ : جزیره ها (مفرد : جَزِيرَةٌ)
نَصِيفٌ : توصیف می کنیم	فَالِقٌ : شکافنده	جَوَزةٌ : دانه ی گردو ، بلوط و مانند آن
نَوَى : هسته	 @Arabi_Pouladi	حَيْثُ : طوری که ، جایی که
هَدَفٌ : گل	لِتَغْرِسَ : باید بکارد	كِرَّةُ الْقَدَمِ : فوتبال
الدَّرِيٌّ : درخشان	المِشْكَاةُ : چراغدان	حَكَمٌ : داور
يُعْجِبُنِي : مرا در شگفت آورد ، خوشم می آید (أَعْجَبَ ، يُعْجِبُ)	أَكْرَمٌ : گرامی داشت (مضارع : يُكْرِمُ / امر : أَكْرِمُ / مصدر : إِكْرَامٌ)	حَارِسُ الْمَرَمَى : دروازه بان
سُيَاحٌ : گردشگران (مفرد : سَائِحٌ)	أَمْهَارٌ : میوه ها (مفرد : مَهْرٌ)	لُبٌ : مغز میوه
مَلْعَبٌ : زمین بازی ، ورزشگاه (جمع : مَلَاعِبٌ)	فَسَيْلَةٌ : نهال (خرما) (جمع : فَسَائِلٌ)	قَائِمَةُ التَّرَاثِ الْعَالَمِيِّ : لیست میراث جهانی مُنْظَمَةٌ : سازمان

۸۳. عَيْنَ الصَّحِيحِ: «هذه الشَّجرة تختلفُ عن الأشجار الأخرى في العالم وتَنْبُتُ في البرازيل»

۱. به وجود می آید ۲. بزرگ می شود ۳. دیده میشود ۴. می روید

۸۴. عين الصحيح: «نرى كثيراً من الأشجار المُعَمَّرَةِ في هذه الغابة»

۱. آباد ۲. سرسبز ۳. کهن سال ۴. پرمیوه

۸۵. عين الصحيح: « هذه الغازاتُ الملوَّنةُ من المصانعِ التي جنب مدينتنا »

۱. نشت شده ۲. آلوده کننده ۳. آلوده ۴. رنگارنگ

۸۶. عين الصحيح: « خاف الرِّكاب من اشتعالِ النارِ في الطائرة و نزلوا منها»

۱. شعله ور کردن ۲. برافروخته شدن ۳. گرفتن ۴. سرایت

۸۷. عين الصحيح: «شاهد إلى جِذَعِ النَّخْلَةِ تُساقطُ عَلَيْكِ رُطْبًا جَنِيًّا»:

۱. ریشه ۲. ساقه ۳. تنه ۴. شاخه

۸۸. عين الصحيح: «السيَّاح الذي نراه حول الحدائقِ يمنحنا مزيداً من الأمان و الجمال»:

۱. پرچین ۲. دیوار ۳. سنگها ۴. نرده

۸۹. عَيْنَ العبارةِ الَّتِي تُوجَدُ فيها كلمتان متضادَّتان :

۱. تَفَعُّ الأهرام الثلاثة في بلاد مصر و تجذب سِيَّاحاً من كُلِّ البلاد! ۲. الطُّلاب يذهبون إلى مدرستهم بالحافلة العامَّة بعض الأيام!

۳. يأكل من أثمار الشَّجرة طيِّراً أو إنساناً أو بهيمة! ۴. « إنَّ اللهَ فالِقُ الحَبِّ و النَّوَى يُخْرِجُ الحَيَّ من المَيِّتِ »

۹۰. عَيْنَ الخِطَا في المترادف أو المتضاد:

۱. رائحة هذه الشَّجرة كَرِيهَةٌ! (كَرِيهَةٌ = قبيحة) ۲. شجرة السُّكُّويا أطولُ أشجار العالم! (أطولُ ≠ أقصر)

۳. تَعَالَى نَذَهَبُ إِلَى المَلْعَبِ ! (تَعَالَى = إِذْهَبَ) ۴. قَبْر كورس يَجْذِبُ سِيَّاحاً ! (يجذب ≠ يَدْفَعُ)

۹۱. عَيْنَ الخِطَا في متضاد الكلمات المشار إليها:

۱. في العام القادِم تنمو تلكَ الجوزة! (المستقبل) ۲. لا يَسَبُّبُ اشتعالها خروج أي غازات مُلوَّنة! (مُطَهِّرة)

۳. يَمْتَلِئُ المَلْعَب من المُتَفَرِّجِينَ ! (يَفْرَعُ) ۴. حَرَّمَ اللهُ لنا الغيبة و سوء الظَّن! (أَحَلَّ)

۹۲. « ..... هذه الأشجار..... في البرازيلِ فَتَبْلُغُ مِنَ العُمُرِ مِئَةَ سَنَةٍ على الأقل! ». عَيْنَ الصَّحِيحِ للفراغين:

۱. تَنْبُتُ - المُعَمَّرَةُ ۲. تَخْتَقُ - المُعَمَّرَةُ ۳. تَنْمُو - المَلوَّنةُ ۴. تَغْرِسُ - المَلوَّنةُ

۹۳. عَيْنَ الخِطَا حسب التوضيحات:

۱. المُتَفَرِّجُ هُوَ الَّذِي يَذْهَبُ إِلَى المَلْعَبِ لِمُشَاهَدَةِ المَبَارَاةِ الرِّياضِيَّةِ!

۲. حَارِسُ المَرْمَى هُوَ الشَّخْصُ الوَحِيدُ الَّذِي يَجُوزُ لَهَا اسْتِخْدَامُ اليَدَيْنِ في كُرَّةِ القَدَمِ!

۳. الحَكْمُ هُوَ مَرَبِّي الفَرِيقِ فَيَأْمُرُ اللّاعِبِينَ أَنْ يَلْعَبُوا دَوْرَهُمُ الخَاصَّ في سَاحَةِ المُسَابَقَةِ!

۴. التَّسَلُّلُ نَوْعٌ مِنَ الأَخْطَاءِ في رِياضَةِ كُرَّةِ القَدَمِ يُسَبِّبُ عَدَمَ قَبُولِ الهَدَفِ أحياناً!

نکره و معرفه

- (۱) **نکره** : اسمی است که به فرد یا شیء نامشخص دلالت می کند. **مثال:**
- رأيت تلميذاً : دانش آموزی را دیدم .
اشتریتُ کتاباً : کتابی را خریدم.
- (۲) **معرفه** : اسمی است که به فرد یا شیء معلوم دلالت می کند. **مثال:**
- جاءَ عليٌّ : علی آمد.
اشتریتُ الكتابَ : کتاب را خریدم.

نکته : اسم نکره غالباً به یکی از سه صورت ترجمه می شود :

✓ یک کتاباً : یک کتاب   ✓ سی کتاباً : کتابی   ✓ یک و یی : یک کتابی

هدفت ۱ : بحث معرفه و نکره ، مربوط به اسم هاست و نباید کلمات دیگر را در این زمینه وارد کنیم . البته مراقب **مصدرها** باشید چون همه مصدرها اسم محسوب می شوند .

هدفت ۲ : اسم هایی که تنوین دارند ، اگر اسم عَلَم نباشند ، حتماً نکره اند .

هدفت ۳ : اسامی استفهام مانند (مَنْ : چه کسی؟ ، ما : چیست؟ ، متى : کی؟ و ...) و اسامی شرط مانند (مَنْ ، ما ، إذا و ...) همگی **نکره** محسوب می شوند .

هدفت ۴ : اگر بعد از یک اسم ال دار ، موصول خاص بیاید و معنی " که " بدهد ، آن اسم ال دار را همانند نکره ها ترجمه می کنیم . مانند :

رأيتُ المعلمَ الذي يدرسُ اللغةَ العربيَّةَ : معلمی را که زبان عربی تدریس می کرد ، دیدم .

هدفت ۵ : اگر در جمله ، اسم نکره بیاید و در جمله بعدی ، همان اسم با ال بیاید در ترجمه می توان ، کلمات " آن یا این " را برای اسم ال دار به کار برد :

رأيتُ افراساً . كانتِ الافراسُ جنَبَ صاحبِها : اسب هایی را دیدم . آن اسب ها کنار صاحبشان بودند .

هدفت ۶: ترجمه خبر وقتی اسم نکره نباشد:

الف) اگر خبرِ نکره، صفت نداشته باشد، خبر به شکل **معرفة** ترجمه می شود:
هُوَ تَلْمِيذٌ: او دانش آموز است / الْعِلْمُ كَنْزٌ: دانش، گنج است.

ب) اگر خبرِ نکره، صفت داشته باشد، در ترجمه، یا خبر به صورت **نکره** ترجمه می شود و یا صفتِ آن:
هَذَا كِتَابٌ مُفِيدٌ: این، کتاب مفیدی است / این، کتابی مفید است.

ج) اگر بعد از خبرِ نکره، فعل بیاید، خبر به شکل **نکره** ترجمه می شود:
شَجَرَةُ النَّفْطِ شَجَرَةٌ يَسْتَخْدِمُهَا الْمُزَارِعُونَ: درخت نفت، درختی است که کشاورزان آن را به کار می گیرند.

د) اگر خبرِ نکره، همراه حرف جرّ « مِنْ » باشد و اسم تفضیل هم نباشد، خبر به شکل **نکره** ترجمه می شود:
هُوَ طَالِبٌ مِنْ طُلَّابِ هَذِهِ الْمَدْرَسَةِ: او دانش آموزی از دانش آموزان این مدرسه است.

هدفت ۷: گاهی در ترجمه اسم های نکره ای که جمع هستند، از لفظ « چند » استفاده می کنیم:
بَعْدَ لَحَظَاتٍ: پس از لحظاتی / پس از چند لحظه

هدفت ۸: برخی اسم ها هیچوقت تنوین نمی گیرند بنابراین اگر نکره شوند نباید در این کلمات به دنبال تنوین باشیم:

✓ اسم تفضیل: عَلِيٌّ أَكْبَرُ مِنْ حَسَنِ: در اینجا اکبر نکره می باشد.

✓ جمع مذکر سالم و مثنی: رَأَيْتُ تَلْمِيذَيْنِ فِي شَارِعِنَا: در اینجا تلمیذین مثنی بوده و نکره است.

✓ جمع های مکسر بر وزن (مَفَاعِلُ و مَفَاعِيلُ): زَيْتَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا مِصَابِيحٌ: مصابیح بر وزن مَفَاعِيلُ بوده و نکره می باشد.

✓ کلماتی که در آخرشان (اء) زائد دارند: رَأَيْتُ عُلَمَاءَ فِي مَدِينَةِ بَغْدَادَ: علماء نکره می باشد.

✓ اسم لای نفی جنس (در سال دوازدهم این بحث را می خوانید): لَارْجَلٌ فِي الْبَيْتِ: رجل نکره می باشد.

دقت ۹: در ترجمه کلمات نکره ای که به طور طبیعی در آخرشان (ی) دارند و یا با خودشان (ی) نسبت دارند بیشتر مراقب باشید :

ضیاء: روشنایی ای   ایرانی: ایرانی ای   فکری: فکری ای   علمی: علمی ای

روش تشخیص معرفه و نکره:

ما اسامی معرفه را به خاطر می سپاریم اگر اسمی جزء آنها بود معرفه است وگرنه نکره می باشد.

تذکر:

در کتاب های درسی فقط به دو تا از معرفه ها یعنی (اسم علم و معرفه به ال) اشاره شده است و بقیه معرفه ها فقط بخاطر مهم بودن قواعدشان ، در این مبحث ذکر می گردد .

(۱) اسم علم (خاص): اسمی است که بر نام یک شخص یا یک چیز یا یک مکان شخص دلالت می کند.

مانند: کریم ، مگه ، عراق

دقت ۱: به صورت قراردادی نام همه اشخاص را اسم علم به حساب می آوریم هرچند آن شخص را نشناسیم

دقت ۲: اگر یک اسم علم به همراه یای نسبت (یی) به کار رود ، دیگر اسم علم محسوب نمی شود . پس

اسم هایی مانند « ایرانی ، اصفهانی و ... » اسم علم نیستند .

دقت ۳: گاهی اسم هایی هستند که اسم علم به نظر می رسند ولی اگر به معنای جمله دقت کنیم ، می

فهمیم که یک اسم عادی هستند . مخصوصاً در مورد اسامی که در فارسی اسم اشخاص هستند ، باید بیشتر

دقت کنیم چرا که می توانند صفت واقع شوند و علم نشوند .

« عَلَيْنَا أَنْ نُحَاوِلَ لِإِبْجَادِ مُجْتَمَعِ سَعِيدٍ : ما باید برای ایجاد جامعه ای خوشبخت تلاش کنیم .

در عبارت بالا کلمه (سعید) به معنی خوشبخت بوده و علم نیست .

◀ **الأسبوع القادم نَذْهَبُ إِلَى مَدِينَةِ الْمَدِينَةِ** : هفته آینده به شهر مدینه می رویم .

در عبارت بالا ، مدینه اول به معنی (شهر) آمده و مدینه دوم ، نام یکی از شهرهای عربستان می باشد بنابراین اولی ، عِلْمَ نیست ولی دومی عِلْمَ می باشد .

🔴 **دقت ۴** : در مورد خداوند تنها لفظ **اللَّهِ** (که گاهی هم به صورت **اللَّهِمَّ** می آید) ، اسم عِلْمَ است و بقیه صفات خداوند را اسم عِلْمَ به حساب نمی آوریم . پس کلماتی مانند « **رحمان ، رحیم ، إله ، رَبِّ و ..** » در مورد خداوند اسم علم نیستند . همچنین کلماتی مانند (**الرَّسُول ، النَّبِيُّ ، امیر المومنین ...**) علم نیستند .

🔴 **دقت ۵** : تنوین در اسم های عِلْمَ نشانه نکره بودن نیست و اگر اسم عِلْمَ تنوین داشته باشد ، بازهم معرفه است . مانند : **جَاءَ عَلِيٌّ** (علی ، معرفه به عِلْمَ)

بیشتر بدانید

برخی اسم های عِلْمَ هیچگاه تنوین نمی گیرند :

- ۱) اسم های عِلْمَ مونث (حقیقی معنوی لفظی) : **مریم - فاطمه - حمزة - زهراء و ...**
- ۲) اسمهای عِلْمَ غیر عربی : **انوشیروان - بهزاد - ابراهیم - یوسف و ...**
- ۳) اسامی شهرها و کشورها و قبائل : **ایران - مکه - اصفهان - قریش و ...**
- ۴) اسم عِلْمَ و صفتی که (ان) زائد داشته باشد : **سلیمان - سلیمان - عطشان و ...**
- ۵) اسامی کلیه پیامبران تنوین نمی گیرند به جز **لا** مورد زیر که منصرف هستند :
« مُحَمَّد (ص) - شُعَيْب (ع) - شَيْث (ع) - هُود (ع) - لوط (ع) - نوح (ع) - صالح (ع) »
 ◀ **مخفف : هِلِن ششم (ص)** 😊

۲) **معرفه به (ال-)** : اگر بر سر اسامی نکره ، حرف تعریف (**ال-**) آورده شود این اسامی نکره ، تبدیل به معرفه

می شوند. **مثال:** **ال- + بیت (نکره)** ⇐ **البیت (معرفه به ال)**

دقت ۱: اگر یک اسم عَلَم ، ال داشته باشد ، معرفه به ال نمی شود و بازهم معرفه به عَلَم است .
مانند : جاء العلیّ (معرفه به عَلَم)

دقت ۲: داشتن یا نداشتن ال در اسامی شهرها و کشورها **سماعی** است و به استعمال و کاربرد عرب بستگی دارد و امری سلیقه ای نیست :

ال دار: القاهرة - الرّیاض - العراق - الكويت ....
بدون ال: ایران - طهران - باکستان - ...

البته اسامی شهرها و کشورهایی که عربی نباشند **بدون ال** می آیند:

فرنسا - ترکیا - سوریا - بغداد - اصفهان ..

ولی اگر کلمه کاملاً چکش کاری شده و **ساختار عربی** پیدا کرده باشد **ال** می گیرد:

الیابان (ژاپن) - الصّین (چین) - ...

◀ با تمام اینها، بهترین روش و راه مطمئن، دیدن در کتب و معاجم عربی یا شنیدن از اعراب می باشد.

دقت ۳: اگر حرف جرّ (لِ) به یک اسم ال دار بچسبد ، به صورت « لِـ » (بدون ا) نوشته می شود
مانند : لِ + النَّاسِ ⇨ لِلنَّاسِ

دقت ۴: در مورد برخی کلمات که با **خودشان (اِل)** یا **(اُل)** دارند مراقب باشید تا آنها را با **ال** معرفه اشتباه نگیرید مثلاً : اِلْتِفات ، اِلْتِقاط ، اِلْتِماس ، اَلْبسه ، اَلمانیا و ....

دقت ۵: یک اسم نمی تواند هم **ال** بگیرد و هم **تنوین** داشته باشد .

(۳) معرفه به اضافه :

◀ در ترکیب اضافی که متشکل از مضاف و مضاف الیه است اگر **مضاف الیه** معرفه باشد **مضاف** نیز معرفه خواهد شد که به آن **معرفه به اضافه** می گویند و اگر **مضاف الیه** نکره باشد **مضاف** نیز نکره خواهد شد. **مثال :**

کتابُ علیّ : از آنجاییکه (علی) معرفه به علم می باشد بنابراین (کتاب) نیز معرفه (به اضافه) می شود .

کتابُ تَلْمِیذٍ : از آنجاییکه (تلمیذ) نکره می باشد بنابراین (کتاب) نیز نکره می باشد .

دقت ۱: اگر بعد از اسامی دائم الاضافه ، اسم معرفه بیاید ، اسامی دائم الاضافه معرفه می شوند و اگر نکره بیاید، این اسامی نکره می شوند .

فوق المِنْصَدَةِ : فوق معرفه به اضافه - المِنْصَدَةُ معرفه به ال
کُلُّ تَلْمِیذٍ : کُلّ و تلمیذ هر دو نکره می باشند .

دقت ۲: برخی اوقات چندین کلمه به همدیگر مضاف می شوند و زنجیره ای از ترکیب اضافی ایجاد می کنند در این شرایط اگر آخرین کلمه (مضاف الیه آخر) ، معرفه باشد تمامی اسمها معرفه می شوند و اگر نکره باشد تمامی آنها نکره می شوند :

مثال : سَيِّدَا شَبَابٍ اَهْلِ الْجَنَّةِ : از آنجایی که الجنة معرفه می باشد بنابراین (سیدا - شباب - اهل) نیز معرفه به اضافه می شوند .

یادآوری :

اسامی دائم الاضافه عبارتند از :

كُلٌّ - بعض - جميع - آيٌّ (کدام) - حول (اطراف) - مَعَ (همراه با - با) - فوق (بالا) - تحت (زیر) - جنب (کنار) - أمام (روبروی) - وراء (پشت) - عند (نزد- هنگام) - خَلْف (پشت) - ذُو ، ذَا ، ذِي (صاحب) - قبل - بعد - لَدُنْ (نزد) - غير - سِوَى (به جز) - كِلَا (هر دو) - بَيْنَ - نَحْوِ (سمت) و ...

نکته ترجمه

- ✓ كُلٌّ + اسم مفرد تنوین دار : هر ← كَلَّ مَهْنَةً لَهَا فَوَائِدُهَا فِي الْمَجْتَمَعِ : هر شغلی فوایدی در جامعه دارد .
- ✓ كُلٌّ + اسم جمع دارای ال : همه ← كُلُّ الشُّعُوبِ لَهَا ثِقَاتُهَا الْمُمَيَّزَةُ : همه ملتها فرهنگ مخصوص به خود را دارند .
- ✓ كُلٌّ + اسم مفرد دارای ال : تمام ← كُلُّ الْاُسْبُوعِ كُنْتُ مَشْغُولًا : تمام هفته را مشغول بودم .
- ✓ كُلٌّ + مِن + اسم جمع : هریک از ← كُلٌّ مِنَ التَّلَامِيذِ سَيَنْجَحُ : هریک از دانش آموزان موفق خواهند شد .
- ✓ كُلٌّ در جملات منفی (غالباً) : هیچ ← قَرَرْنَا اَنْ لَا نَفْعَلُ كُلَّ شَيْءٍ : قرار گذاشتیم که هیچ کاری نکنیم .
- ✓ كُلٌّ + اسم موصول (مَنْ) : هرکس ← كَلَّ مَنْ عَلَيْهَا فَاِنْ : هرکس در مسیر نابودی است .
- ✓ كُلٌّ + اسم موصول (مَا) : هر بار ، هر چه ← كَلَّمَا رَأَيْتُهُ ، سَلَّمْتُ عَلَيْهِ : هر بار که او را دیدم سلام دادم .

(۴) ضمایر : همه ضمایر (چه متصل و چه منفصل) جزو معرفه ها می باشند .
مانند : هُوَ ، هُمَا ، كَ ، نَا ...

(۵) موصولات : همه موصولات (عام و خاص) جزو معارف می باشند .
مانند : الَّذِي ، الَّذِينَ ، مَنْ ...

(۶) اسامی اشاره : تمامی اسامی اشاره جزو معرفه ها می باشند .
مانند : هَذَا ، هَؤُلَاءِ ، ذَلِكَ ، اُولَئِكَ ، هُنَاكَ ...

۹۴. « قَدْ نَظَاهِدُ فِي عَالَمِ الْأَشْجَارِ أَشْيَاءَ غَرِيبَةً تُثَبِّتُ قُدْرَةَ الْخَالِقِ! »:

۱. در دنیا درختانی چیزهایی شگفت را دیده ام که قدرت خالقمان را اثبات می نماید!
  ۲. گاهی در دنیای درختان چیزهای عجیبی می بینیم که قدرت آفریننده را اثبات می کند!
  ۳. چیزهای عجیبی را در دنیای درختان می بینیم که بیانگر قدرت خالق است!
  ۴. چه بسا در دنیای درختان چیزهای شگفتی بینیم که قدرت خالق را برایمان اثبات کند!
۹۵. « أَتَذَكَّرُ رَجُلًا فِي مَدِينَتِنَا كَانَ يُحِبُّ أَنْ يَغْرِسَ أَغْرَاسًا كَثِيرَةً حَتَّى يُسَاعِدَ عَلَى تَنْظِيفِ الْجَوِّ! »:

۱. مردی را در شهرمان به یاد می آورم که دوست داشت نهال های بسیاری را بکارد تا به پاکیزه شدن هوا کمک کند!
  ۲. آن مردی را که دوست داشت برای کمک به پاکیزه شدن هوا در شهرمان، بسیاری نهال بکارد، به خاطر می آورم!
  ۳. مردی را در شهرمان می شناسم که دوست دارد نهال های زیادی بکارد تا به پاکیزه کردن هوا کمک نماید!
  ۴. مردی را به خاطر می آورم که دوست داشت تا با کاشتن نهال های بسیار، به پاکیزه شدن هوای شهرمان کمک کند!
۹۶. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

۱. هؤلَاءِ رِجَالٍ صَالِحُونَ يُسَاعِدُونَ الْجَمِيعَ : این مردان نیکوکار به همه کمک می کنند!
  ۲. تَعَجَّبْتُ كَثِيرًا عِنْدَمَا شَاهَدْتُهُ فَوْقَ جَبَلٍ : بسیار تعجب کردم هنگامی که او را بالای آن کوه دیدم!
  ۳. هَلْ تَعْرِفُ أَحَدًا أَقْدَرُ مِنْهُ فِي الْعَمَلِ؟ : آیا کسی را تواناتر از او در کار می شناسی؟
  ۴. هِنَاكَ طَيْرٌ عَلَى الشَّجَرَةِ يُغْنِي بِصَوْتِ جَمِيلٍ : آیا پرنده ای که بالای درخت هست ، با صدای زیبا آواز می خواند!
۹۷. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

۱. أَطِيبُ عَمَلٍ يَقُومُ النَّاسُ بِهِ هُوَ الزَّرَاعَةُ: از کارهای خوبی که مردم به آن می پردازند، کشاورزی است!
۲. كِلَا الطَّرِيقَيْنِ يُوصِلَاتِكَ إِلَى مُحَافَظَةِ جَمِيلَةٍ: هر دو راه تو را به استان زیبا، می رساند!
۳. الْهَدَفُ الَّذِي سَجَّلَهَا الْمُهَاجِمُ كَانَ رَائِعًا: گلی که مهاجم به ثمر رساند، جالب بود!
۴. هَذَا أَهَمُّ مُبَارَاةٍ تَتَعَقَّدُ فِي الشَّهْرِ الْجَارِي: این مسابقه مهم، در ماه جاری برگزار می شود!

۹۸. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

۱. شَجَرَةُ الْخَبْرِ تَنْمُو فِي الْجَزْرِ الْأَسْتَوَائِيَّةِ: درخت نان در جزایر استوایی رشد کرده است!
۲. لِشَجَرَةِ النَّفْطِ رَائِحَةٌ كَرِيهَةٌ تَهْرُبُ مِنْهَا الْحَيَوَانَاتُ: درخت نفت بوی ناپسندی دارد که حیوانات را فراری می دهد!
۳. تَبْلُغُ مِنَ الْعُمُرِ شَجَرَةُ الْبَلُوطِ أَلْفِي سَنَةٍ: عمر درخت بلوط به هزار سال می رسد!
۴. مِنْ أَطْوَلِ أَشْجَارِ الْعَالَمِ شَجَرَةُ السَّكُويَا: درخت سکویا از بلندترین درختان جهان است!

۹۹. عَيْنُ الْخَطَا:

۱. قَرَأْتُ كِتَابًا جَمِيلًا؛ قَدْ كَتَبَ الْكِتَابَ مُعَلِّمِي: كِتَابٌ زِيَايِي خَوَانَدَم؛ اَيْنَ كِتَابٍ رَا مَعْلَمٌ نُوَشْتَه اَسْت!

۲. هَذَا الْكِتَابُ كَنْزٌ يُنْتَفَعُ بِهِ فِي الصَّفِّ: اَيْنَ كِتَابٍ گنجی است که از آن در کلاس سود می بردیم!

۳. اِنْ طَالَعْتُ هَذَا الْكِتَابَ فَهَمْتُ تَارِيخًا ذَهَبِيًّا: اِگَر اَيْنَ كِتَابٍ رَا مَطَالَعَه كَنَم، تَارِيخِي زَرِين رَا مِي فَهَمَم!

۴. وَ تَعَلَّمْتُ مِنَ التَّارِيخِ اَسْرَارَ اِفْشَالِ الْاَعْدَاءِ: وَ اَز تَارِيخِ رَازَهَايِ شَكَسْتِ دَاَدَنِ دَشْمَنَانِ رَا يَادِ گَرَفْتَم!

۱۰۰. عَيْنُ الْخَطَا:

۱. قَدْ يَبْلُغُ عَمْرُ الْاَشْجَارِ الْمُعَمَّرَةِ اَلْفِي سَنَةٍ: عَمْرُ دَرِخْتَانِ كَهَنَسَالِ گَاهِي بَه دُو هَزَارِ سَالِ مِي رَسَد!

۲. يَأْكُلُ النَّاسُ فِي جُرِّ الْمُحِيطِ الْهَادِي لُبَّ شَجَرَةِ الْخُبْزِ: مَرْدَمُ دَرِ جَزِيرَه هَايِ اَقْيَانُوسِ اَرَامِ، مَغْزِ مِيوَه دَرِخْتِ نَانِ رَا مِي خُورَنَد!

۳. يَنْفَعُكَ الْعَدُوُّ الْعَاقِلُ اَكْثَرَ مِنَ الصَّدِيقِ الْجَاهِلِ: يَكِ دَشْمَنِ دَانَا، بِيَشْتَرِ اَزِ يَكِ دُوسْتِ نَادَانِ بَه تُو سُوْدِ مِي رَسَاَنَد!

۴. اِنَّ الْمَزَارِعِينَ يَحْضُلُونَ عَلَيَّ اَحْلَ الرِّزْقِ: كِشَاوَرَزَانِ، حَلَالِ تَرِينِ رُوزِي رَا بَه دَسْتِ مِي اُورَنَد!

۱۰۱. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

۱. هُوَءَاءِ طُلَّابٍ اَقْوِيَاءِ: اَيْنَانِ دَانَشِ اَمُوزَانِ تُوَانَايِي هَسْتَنَد!

۳. هُوَءَاءِ الطُّلَّابِ اَقْوِيَاءِ: اَيْنَانِ دَانَشِ اَمُوزَانِي تُوَانَا هَسْتَنَد!

۱۰۲. « دَسْتَبَنَدِ كَهَنَه اِي خُرِيدَم وَ اَن رَا بَه دُوسْتَمِ دَاَدَم! »:

۱. اِشْتَرَيْتُ السَّوَارَ الْعَتِيقَ وَ اَعْطَيْتُهُ صَدِيقِي!

۳. بَعْتُ سَوَارًا عَتِيقًا اَعْطَيْتُهُ صَدِيقِي!

۱۰۳. « پَدِيدَه هَايِ طَبِيعَتِ قَدْرَتِ خَدَاوَنَدِ رَا بَرَايِ بَنَدِگَانِ دَرَسْتِگَارِ ثَابِتِ مِي كَنَد! »:

۱. ظَوَاهِرُ الطَّبِيعَةِ اَنْبَتَتْ قَدْرَةَ اللّٰهِ لِّلْعِبَادِ الصَّالِحِينَ!

۳. يُثَبِّتُ ظَوَاهِرُ الطَّبِيعَةِ لِعِبَادِ صَالِحِينَ قَدْرَةَ اللّٰهِ!

۱۰۴. « اَزِ پَدَرِ وَ مَادَرْمَانِ اَدَبِ اَمُوخْتِيمِ وَ بَه فَرَزَنْدَاهَمَانِ اَن رَا يَادِ دَاَدِيم! »:

۱. نَعَلَّمْنَا الْاَدَبَ مِنَ الْوَالِدِيْنَا وَ عَلَّمْنَاهُ اَوْلَادَنَا!

۳. نَعَلَّمْنَا الْاَدَبَ مِنْ اَبِينَا وَ اَمْنَا وَ عَلَّمْنَاهُ اَوْلَادَنَا!

۱۰۵. « اَيْنِ كِشَاوَرَزَانِ اَزِ پَرچِينِ بَرَايِ نَگَه دَارِي مَحْصُولَاتَشَانِ اَزِ خَطَرِ حَيَوَانَاتِ اسْتَفَادَه مِي كَنَد! »:

۱. هُوَءَاءِ مُزَارِعُونَ وَ يَسْتَخْدِمُونَ السِّيَاحَ لِحِفْظِ الْمَحَاصِلِ مِنْ خَطَرِ الْحَيَوَانَاتِ!

۲. يَسْتَخْدِمُ هُوَءَاءِ الْفَلَاحُونَ مِنْ سِيَاحٍ حَتَّى يَحْفَظُوا مَحَاصِلَهُمْ مِنْ خَطَرِ الْحَيَوَانَاتِ!

۳. هُوَءَاءِ الْمَزَارِعُونَ يَسْتَخْدِمُونَ السِّيَاحَ لِحِفْظِ مَحَاصِلِهِمْ مِنْ خَطَرِ الْحَيَوَانَاتِ!

۴. هُوَءَاءِ مُزَارِعُونَ يَسْتَخْدِمُونَ سِيَاحًا لِحِفْظِ الْمَحَاصِلِ مِنْ خَطَرِ الْحَيَوَانَاتِ!

۱۰۶. عین العبارة التي ما جاء فيها اسم نكرة:

۱. « أرسلنا إلى فرعون رسولا فَعَصَى فرعونُ »
۲. أيُّ الفريقين أقوى؟ ما هو رأيك؟
۳. الفريقان تعادلا اليوم و ما ذهباً إلى النَّهائِي!
۴. لقد تعادلا مرة ثانية بلا هدف!

۱۰۷. في أيّ عبارة اسمان نكرتان:

۱. سَلَّمَتِ الطَّالِبَاتُ على من سَاعَدَتْهُنَّ في الدُّروس!
۲. البشاشةُ في الوجهِ خيرٌ من السَّخاءِ في الكَفِّ!
۳. الإنسانُ موجود اجتماعيٌ فلا يستطيع أن يعيش بعيداً عن النَّاس!
۴. لي زميلتان مجدَّتان تُحاولان للنَّجاح في دُروسهما!

۱۰۸. عین ما ليس فيه النكرة:

۱. الحَسَنُ و الحُسَيْنُ (ع) سَيِّدا شبابِ أهلِ الجَنَّةِ!
۲. يَأْخُذُ الفائزُ الأوَّلُ جائزةَ ذَهَبِيَّةٍ في المُسابقاتِ!
۳. في لِسَانِ القِطِّ غَدَدٌ تُسَاعِدُهُ على التَّثامِ جُرْجِه!
۴. عِنْدِي امتحانٌ صَعِبٌ فَعَلَيَّْ أَنْ أَدْرُسَ ساعاتٍ كَثِيرَةً!

۱۰۹. عین المضاف ليس معرفة:

۱. « إني رسولٌ من ربِّ العالمينَ »
  ۲. فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ »
  ۳. مُشاوِرُ المَدْرَسَةِ شَرَحَ لَنَا الفُرُوعَ في هذه الجامعة!
  ۴. مَخْلوقاتُ اللهِ كُلُّها تُسَبِّحُ لَهُ لَيْلاً و نهاراً!
۱۱۰. «سار الحاكم من جيوشه حتى وصل إلى قوم يسكنون قرب مضيق بين جبلين مرتفعين!». كم نكرة جاءت في العبارة؟

۱. ثلاث
۲. أربع
۳. خمس
۴. ست

۱۱۱. عین الصَّحيح عن المحلِّ الإعرابيِّ للنَّكْرَتَيْنِ في عبارة « في بعض الأوقات قدرة الكلام أقوى من السَّلاح، رَبُّ كلام كالحسام! » على التَّرتيب:

۱. مضاف إليه - مضاف إليه ۲. خبر، مجرور بحرف الجرّ ۳. خبر - خبر مقدّم ۴. مضاف إليه - مجرور بحرف الجرّ

۱۱۲. عین ما ليس فيه اسم العلم:

۱. حديقة شاهزاده قرب کرمان جنّة في الصَّحراء!
۲. معبد گُردکُلا في محافظة مازندران أحدُ الآثار القديمة!
۳. هذه شجرة برازيلیّة و تنمو أثمارها على جذعها!
۴. فريقا الصّداقة و السّعادة لقد تعادلا مرة ثانية بلا هدف!

🌐 لغات مهم درس چهارم

يُعْرَضُ : در معرض می گذارد (ماضی : عَرَضَ / امر : عَرَضَ / مصدر : تَعْرِيبُ)	خُمْسُ : یک پنجم	أُدْعُ : فرا بخوان (دَعَا ، يَدْعُو)
	دَعَّ : رها کن (ماضی : وَدَعَّ / مضارع : يَدَعُّ / امر : دَعَّ)	أَكْرَمَ : گرامی تر ، گرامی ترین
لا تَشْبَعُ : سیر نمی شود	ذَا : این = هذا	إِكْرَاهٍ : اجبار
لا تُرْفَعُ : بالا برده نمی شود	رَزَلَّ : جای لغزنده	بِالسَّوِيَّةِ : یکسان
لا تُحَدِّثُ : سخن نگو (حَدَّثَ ، يُحَدِّثُ)	سَدِيدٌ : درست و استوار	بِرَنَامَجٍ : برنامه (جمع : بَرَامِج)
لا تَقْفُ : پیروی نکن (قَفَا ، يَقْفُو)	طَوَّبَى لَ : خوشا به حال	أَنْ لَا يَتَدَخَّلَ : که دخالت نکنند (تَدَخَّلَ ، يَتَدَخَّلُ)
لِكَيْ يُقْنِعَ : تا قانع کند (أَقْنَعَ ، يُقْنِعُ)	فُحْشٌ : گفتار و کردار زشت	 @Arabi_Pouladi
لَيْنٌ : نرمی ≠ حُسُونَةٌ	لَيْنٌ : نرم ≠ حَسِنٌ	
مَخْبُوءٌ : پنهان = حَفِيٌّ	قِلَّةٌ : کمی ≠ كَثْرَةٌ	تُهُمٌ : تهمت ها (مفرد : تُهْمَةٌ)
مُسْتَهْزِئٌ : ریشخند کننده	كَلَّمَ : سخن گفت = حَدَّثَ ، تَكَلَّمَ (مضارع : يُكَلِّمُ / امر : كَلِّمُ / مصدر : تَكَلِيمٌ)	حَسَّعَ : فروتنی کرد مضارع : يَحْشَعُ / امر : اِحْشَعُ / مصدر : حُشُوعٌ
مُرٌّ : تلخ	نَفَدَ : پایان پذیرفت (مضارع : يَنْفَدُ)	حَطِيبٌ : سخنران (جمع : حُطَبَاءٌ)
يَجُرُّ : میکشد	عَوَّدَ : عادت داد (مضارع : يُعَوِّدُ / امر : عَوِّدُ / مصدر : تَعْوِيدٌ)	أَدْرَكَ الشَّيْءَ : به آن چیز رسید و بدان پیوست (مضارع : يُدْرِكُ / مصدر : إِدْرَاكٌ)
قَفَا : پیروی کرد (مضارع : يَقْفُو / امر : أَقْفِ : پیروی کن)	حُسامٌ : شمشیر	وَدَعَّ : رها کرد (مضارع : يَدَعُّ / امر : دَعُّ)
مُساواةٌ : برابری	يَمْشِي : راه می رود (ماضی : مَشَى)	مَادِحٌ : ستایش کننده

۱۱۳. « أريدُ منك أن لا تتدخلَ في شؤونِ الآخرينِ » عين الصحيح:

۱. داخل نشو ۲. وارد نمی شوی ۳. دخالت نمی کنی ۴. دخالت نکنی

۱۱۴. « إني أبحثُ عن أحدٍ يُساعدني في حمل هذه الأشياءِ » عين الصحيح:

۱. به من کمک می کرد ۲. به من کمک کند ۳. من به او یاری رسانم ۴. به کمکم می آید

۱۱۵. « شاهدتُ فلاحَةً في المزرعةِ جمعتِ جميعَ المحاصيلِ بنفسها » عين الصحيح:

۱. جمع کرده بود ۲. جمع شده بود ۳. که جمع کند ۴. جمع می کرد

۱۱۶. « أدعوه إلى حتى أتكلّم معه حول بعض المسائلِ » عين المناسب:

۱. او را دعا کنید ۲. او را دعا می کنم ۳. او را فرا بخوانید ۴. او را دعا کردند

۱۱۷. « كيف اوصل إليه خبراً يُحزنه كثيراً » عين المناسب:

۱. او را ناراحت کند ۲. او غمگین می شود ۳. تا غمگین شود ۴. که او را ناراحت می کند

۱۱۸. « يكلم الناس فيما بينهم كلاماً جميلاً و لئناً و هذا النوع من الكلام يزيد..... بينهم. » المفردة الحاسمة أكمل الفراغ هي.....

۱. القناعة ۲. القلّة ۳. المودّة ۴. الحلوة

۱۱۹. «..... إنسانٍ يُنفقُ قدرًا من ماله للفقراء و يعملُ للحسابِ و يقنعُ بما عنده » عين المناسب لتكميل الفراغ:

۱. أدعُ ۲. استمع ۳. طوبى لـ ۴. أتقى

۱۲۰. «..... الإنسانُ الصالحُ..... كلامه، فيجب ألا يقولُ إلا كلاماً جميلاً و لئناً » عين الصحيح:

۱. يُعرّفُ - علي ۲. يتعرّفُ - على ۳. يُعرّفُ - من ۴. يتعارفُ - بـ

۱۲۱. « كان بعضُ الطّالِبِ ..... المُعلّم ..... موضوعٍ دون أن يصلوا إلى نتيجة مفيدة. » الفعل المناسب لتكميل الفراغ هو.....

۱. يبَحَثونَ - عن ۲. يعرّضونَ - لـ ۳. يتدخّلونَ - في ۴. يجادلونَ - في

۱۲۲. « يُعجِبني هذا الولد، كثيراً فهو..... والدّه في قول الصدق و الدّفاع عن الحقّ. » عين الخطأ:

۱. يشبهه ۲. يقلّد ۳. يقفوا ۴. يعوّد

۱۲۳. عين الخطأ عن التضادّ:

۱. عوّد لسانك لين الكلام: خُشونة ۲. لا تذكروا عُيوبَ الناسِ بكلامٍ خَفِيٍّ : مخبوء

۳. لا تنظروا إلى كثيرِ صلاتهم بل انظروا إلى صدقِ الحديثِ : قلة ۴. العِلْمُ في الصَّغَرِ كالنَّقشِ في الحجرِ: الكبر

۱۲۴. عين الخطأ للفراغ:

۱. مَنْ يَتَأَمَّلِ قَبْلَ الكلامِ يَسَلِّمَ مِنْ ..... الرّزْلِ ۲. .... في أمورِ الناسِ التي لا ترتبطُ بِك: لا تُدرِك

۳. العاقلُ هو الذي يجتنبُ مواضعَ ..... التّهم ۴. .... دليلاً يجرّك إلى معصيةِ الله: لا تقفُ

۱۲۵. عين عبارة جاء فيها مترادف لـ « خَفِيَّ »:

۱. زينةِ الباطنِ خَيْرٌ مِنْ زينةِ الظّاهرِ! ۲. الكلامُ اللَّيْنُ أكثرُ تأثيراً مِنَ الخُشونةِ في الكلامِ أحياناً!

۳. عوّدوا أنفُسَكم أن يكونَ قولُكم سديداً! ۴. تأثيرُ الألوانِ على الإنسانِ ليسَ مخبوءاً على أحدٍ في القرنِ الحالي!

جمله بعدِ نکره (صفت به صورت جمله وصفیه) :

هرگاه پس از اسم نکره ای « چه با فاصله و چه بدون فاصله » ، فعل و یا جمله اسمیه ای قرار بگیرد که آن اسم نکره را توضیح دهد آن فعل و یا جمله اسمیه دارای نقش صفت بصورت جمله اسمیه برای آن اسم نکره محسوب می گردد.

بنابراین در بحث جمله وصفیه ابتدا به دنبال اسم نکره باشید .

در ترجمه جمله وصفی، حرف (که) را بر آن می افزاییم (اسم نکره ..... (که) + جمله وصفیه) و خود فعل مطابق نیاز جمله معمولاً به صورت زیر ترجمه می شود.

ماضی + ماضی ⇐ ماضی بعید (یا ماضی ساده)

ماضی + مضارع ⇐ ماضی استمراری

مضارع + مضارع ⇐ مضارع التزامی (یا مضارع اخباری)

إِنَّ الْجَهَادَ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ فَتَحَهُ لِخَاصَّةِ أَوْلِيَائِهِ : (باب نکره و موصوف - فَتَحَ جمله وصفیه به صورت جمله فعلیه)

همانا جهاد دری از درهای بهشت است که خداوند آن را برای دوستان خاصش باز کرده است .

اِشْتَرَيْتُ كِتَابًا صَفْحَاتُهُ كَثِيرَةٌ : (کتاباً نکره و موصوف - « صفحاته کثیره » جمله وصفیه به صورت جمله اسمیه)

کتابی را که صفحاتش زیاد بود، خریدم.

لَا خَيْرَ فِي دِينٍ لَا تَفَقَّهُ فِيهِ : (دین نکره و موصوف - « لَاتَفَقَّهُ فِيهِ » جمله وصفیه به صورت جمله اسمیه)

در دینی که هیچ تفکری در آن نباشد هیچ خیری نیست.

قَرَأْتُ آيَةَ أَنْزَلَتْ فِي قَلْبِي : (آیه نکره و موصوف - أَنْزَلَتْ جمله وصفیه از نوع جمله فعلیه)

آیه ای را که در قلبم اثر گذاشت (گذاشته بود) ، خواندم .

نکته : گاهی یک اسم نکره دو صفت دارد که دومی به شکل فعل (جمله وصفیه) است .

مثال : شَجَرَةُ الْخُبْزِ شَجَرَةٌ اسْتَوَائِيَّةٌ تَنْمُو فِي جُرُزٍ : (استوائیه صفت مفرد - تنمو جمله وصفیه برای شجرة)

⇐ درخت نان درختی است که در جزیره هایی رشد می کند .

📌 **هشدار:** ممکن است در تست، تنوین اسم نکره را نگذارند و داوطلب باید تشخیص بدهد که اسم تنوین دارد. بنابراین اگر اسمی ال نداشته باشد و مضاف هم نباشد حتماً باید تنوین بگیرد؛ یعنی نکره است.

نکته: جمله‌ای که با یکی از حروف ربط مانند « **فَ، وَ، ثُمَّ، بَلْ، لَكِنْ، حِينَما، حَيْثُ، حَتَّى، أَنْ، إِنَّ، أَنْ و ...** » شروع شده باشد **نی تواند جمله وصفیه** باشد. مثال: **إِذَا عَلِمْتَ فَاعْمَلْ**: (**فَ + اَعْمَلْ**، بنابراین جمله وصفیه نیست) (زمانی که یاد گرفتی پس عمل کن)

نکته: دقت کنید هر جمله‌ای که بعد از یک اسم نکره بیاید، **لزوماً جمله وصفیه نیست**، بلکه باید حتماً ببینید که با آن اسم نکره ارتباط معنایی دارد یا خیر:

مثال ۱: **رَأَيْتَ الطَّائِرَ عَلَى شَجَرَةٍ يَحْمَلُ حَبَّةً**: پرنده‌ای را بر روی درختی دیدم در حالیکه دانه‌ای حمل می‌کرد. **يَحْمَلُ** جمله وصفیه نیست زیرا به شجره ربطی ندارد بلکه با اسم معرفه « الطائر » ارتباط دارد و آنرا توضیح می‌دهد بنابراین (جمله حالیه) می‌باشد.

مثال ۲: **مَنْ يَرْحَمِ مَظْلُومًا يَرْحَمَهُ اللَّهُ**: هرکس به مظلومی رحم کند، خداوند به او رحم می‌کند. **يَرْحَمُهُ** جمله وصفیه نیست بلکه جواب شرط برای « مَنْ » می‌باشد.

📌 نتیجه: اگر قبل از جواب شرط، اسم نکره‌ای بیاید، مراقب باشید تا در تله طرازان سوال نیفتید.

۱۲۶. « عَوَّدَتْ لِسَانِي كَلَامًا يُعَيِّرُ سُلُوكَ النَّاسِ وَ هُمْ لَا يَخَافُونَ مِنْهُ! »:

۱. زبانم را به سخنی عادت دادم که رفتار مردم را تغییر می داد و آن ها از آن نمی ترسیدند!
۲. زبان من به سخنی عادت کرده است که رفتار مردم را تغییر می دهد و آن ها از آن نمی ترسند!
۳. زبانم را به سخنی عادت دادم که با آن رفتار مردم تغییر داده می شود و آن ها از آن نمی ترسند!
۴. زبان خود را به سخنی عادت داده ام که رفتار مردم را تغییر می دهد و آن ها از آن نمی ترسند!

۱۲۷. عَيْنُ الْخَطَا:

۱. سافرتُ إِلَى قَرْيَةٍ وُلِدْتُ فِيهَا: به روستایی سفر کردم که در آن متولد شده بودم!
۲. أَقْتَشُ عَنْ مَقَالَةٍ تُبَيِّنُ آدَابَ الْكَلَامِ: دنبال مقاله ای می گردم که آداب سخن گفتن را آشکار کند!
۳. جَلَسْتُ تَحْتَ شَجَرَةٍ تُعَرِّدُ طَيْرُهَا: در زیر درختی نشستم که پرندگانش آواز می خوانند!
۴. الْقِنَاعَةُ كَنْزٌ لَا يَنْفَدُ: قناعت گنجی است که تمام نمی شود!

۱۲۸. عَيْنُ الْخَطَا:

۱. شَاهَدْتُ فِي الشَّارِعِ سَيَّارَةً تَتَحَرَّكُ بِسُرْعَةٍ: در خیابان ماشینی را دیدم که با سرعت حرکت می کرد!
۲. يَجِيءُ يَوْمٌ لِلْعَالَمِينَ مَتَلِي الْأَرْضُ فِيهِ بِالْعَدْلِ: روزی برای جهانیان می آید که زمین در آن از عدالت پر شود!
۳. عَلَّمْنَا الْمَعْلَمُ دَرَسًا مَا سَمِعَهُ زُمَلَانِي حَتَّى الْآنَ: معلم به ما درسی را یاد داد که هم کلاسی هایم تاکنون آن را نشنیده بودند!
۴. هُنَاكَ فِي مَدْرَسَتِنَا أَشْجَارٌ عُرْسَتْ فِي السَّنَوَاتِ الْمَاضِيَةِ: درختانی در مدرسه ما وجود دارند که در سال های گذشته کاشته اند!

۱۲۹. « عَلَى الْمُتَكَلِّمِ أَنْ يَكُونَ كَلَامُهُ لَيْثًا عَلَى قَدْرِ عَقْلِ الْمُخَاطَبِ لِكَيْ يُقْنِعَهُ وَ يَكْسِبَ مَوَدَّتَهُ! »:

۱. بر گوینده است که سخنش به اندازه عقل مخاطب خود نرم باشد تا او را قانع نماید و دوستی اش کسب شود!
۲. گوینده باید که سخنش به اندازه عقل مخاطب باشد، تا او را قانع کند و دوستی او را به دست آورد!
۳. گوینده باید سخن خود را به اندازه عقل مخاطب با نرمی قرار دهد تا او قانع شود و دوستی او را به دست بیاورد!
۴. باید گوینده سخنش براساس عقل مخاطب نرم باشد تا او قانع شود و دوستی اش حاصل شود!

۱۳۰. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

۱. مَنْ خَافَ النَّاسَ مِنْ لِسَانِهِ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ: هرکه مردم از زبانش ترسیده باشند، او از اهل آتش است!
۲. أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ: پناه می برم به خداوند از نفسی که سیر نشود!
۳. أَعُوذُ بِرَبِّي مِنْ دَعَاءٍ لَا يُسْمَعُ: به پروردگار خود پناه می برم از دعایی که نمی شنود!
۴. أَتَقَى النَّاسَ مَنْ قَالَ الْحَقَّ فِي مَا لَهُ وَ عَلَيْهِ: پرهیزکارترین مردم کسی است که حق بگوید در آن چه که به سود یا زیان او است!

۱۳۱. « كَلِمَةٌ خَيْرٌ تَفِيدُ، أَفْضَلُ مِنْ كِتَابٍ لَا فَائِدَةَ لَهُ! »:

۱. کلمه خوب پرفایده، بهتر از آن کتابی است که فایده ای به کسی نرساند!
  ۲. سخن نیکی که تو از آن بهره ببری، برتر است از کتابی که هیچ فایده ای نرساند!
  ۳. یک کلمه خوب که مفید باشد، بهتر از کتابی است که هیچ فایده ای نداشته باشد!
  ۴. یک سخن نیک که فایده ای برساند، بهتر از آن کتابی است که فایده ای در آن نباشد!
- ۱۳۲.** «وجدت طریق علاجی فی مقالات المجلّات الطّیبة الّتی قد کُتبت عن عوامل تُسکّن آلام المفاصل!»: راه درمانم را در..

۱. مقاله های پزشکی پیدا کردم که در مجله ها نوشته شده است راجع به عواملی که دردهای مفاصل را کم می کند!
  ۲. مقالات مجلات پزشکی پیدا کردم که درباره عواملی که دردهای مفاصل را آرام می کند، نوشته شده است!
  ۳. مقاله هایی که درباره عوامل کاهش دهنده دردهای مفاصل، در مجلات پزشکی نوشته می شود، پیدا کردم!
  ۴. مقالات پزشکی مجله ها پیدا کردم آن جا که درباره عوامل آرام کننده دردهای مفاصل نوشته شده بود!
- ۱۳۳.** «كنت أعرّف کتاباً قد کتب أكثر مقالاته فی صحف مدينتنا!»:

۱. من نویسنده ای را شناختم که اکثر مقاله های او در روزنامه شهر ما به چاپ رسیده بود!
  ۲. نویسنده ای را می شناختم که بیشتر مقالات خود را در روزنامه های شهرمان نوشته بود!
  ۳. به نویسنده ای معرفی شدم که اکثر مقاله هایش در روزنامه شهرمان به چاپ رسیده است!
  ۴. با نویسنده ای آشنا شدم که بیشتر مقالات خویش را در روزنامه های شهرمان نوشت!
- ۱۳۴.** «دیروز فیلمی را می دیدم که دو سال پیش جایزه اسکار را به دست آورده بود!»:

۱. أمس شاهدتُ ذلک الفلم الّذی حصلَ علی جائزة أوسکار قبلَ سنّین!
۲. کُنْتُ قد شاهدتُ أمس الفلمَ حصلَ علی جائزة أوسکار قبلَ سنّة!
۳. أمس کُنْتُ أشاهدُ الفلمَ یحصلُ علی جائزة أوسکار قبلَ سنّین!
۴. کُنْتُ أشاهدُ أمس فلماً حصلَ علی جائحة أوسکار قبلَ سنّین!

۱۳۵. عین الخطأ:

۱. انسان با شیوه سخن گفتنش شناخته می شود: يُعرّف الإنسانَ نفسه بأسلوبِ کلامه!
۲. سخن درست و استوار در دل های مردم اثر می گذارد: یؤثّر القولُ السّدیدُ فی قلوبِ النَّاس!
۳. عاقل کسی است که از جایگاه های تهمت ها دوری می کند: العاقلُ من یجتنبُ مواضع التّهم!
۴. باید حق را بگویی هرچند به ضررت باشد: یحبُّ أن تقولَ الحَقَّ و إن کانَ علیک!

۱۳۶. عین الجملة الوصفیة:

۱. من أهمّ مواصفاتِ هذه الشّجرة أنّها تُعطی أثماراً طولَ السنّة!
۲. ظواهرُ الطّبیعة تُثبتُ حقیقةً واحدةً و هی قدره الله!

٣. تُوجَدُ غَابَاتٌ جَمِيلَةٌ مِنْ أَشْجَارِ الْبَلَوِّطِ فِي مَحَافِظَةِ إِيْلَامِ وَ لِرِسْتَانِ! ٤. رَأَيْتُ أَفْرَاسًا فِي الصَّحْرَاءِ تَجُولُ فِي فَصْلِ الرَّبِيعِ!
١٣٧. عَيْنٌ مَا جَاءَتْ فِيهِ جَمَلَةٌ وَصْفِيَّةٌ:

١. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ!

٢. الَّذِي يَتَكَلَّمُ فِي مَا لَا يَعْلَمُ بَقَعُ فِي خَطَأٍ!

٣. أَبْحَثُ عَنْ نَصِّ حَوْلَ أَهْمِيَّةِ زِرَاعَةِ الْأَشْجَارِ!

٤. قَبْرُ كُورْشِ يَجْذِبُ سِيَّاحًا مِنْ دَوْلِ الْعَالَمِ!

١٣٨. عَيْنُ الْجَمَلَةِ الْوَصْفِيَّةِ:

١. إِنْ تَعْرِسَ غَرَسًا يَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَهِيمَةٌ!

٢. يُعْجِبُنِي جَدًّا حَارِسُ مَرْمَى فَرِيْقِ السَّعَادَةِ!

٣. « اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمَشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ »

٤. « أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا فَعَصَى فِرْعَوْنَ الرَّسُولَ »

١٣٩. عَيْنُ الْعِبَارَةِ الَّتِي لَيْسَتْ فِيهَا جَمَلَةٌ وَصْفِيَّةٌ:

١. الشَّجَرَةُ الْخَانِقَةُ شَجَرَةٌ تَنْمُو فِي بَعْضِ الْغَابَاتِ الْاِسْتَوَائِيَّةِ!

٢. إِنْ تُطَالِحَ كِتَابًا مُفِيدًا يُسَاعِدُكَ عَلَى كِتَابَةِ إِنْشَائِكَ!

٣. فِي الْحِصَّةِ الثَّلَاثَةِ تَكَلَّمَ مَعَ زَمِيلٍ يَجْلِسُ جَنْبَهُ!

٤. تَلَوْتُ آيَاتٍ مِنَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ أَثَّرَتْ فِي قَلْبِي!

١٤٠. عَيْنُ نَكْرَةٍ وَصِفَتْ:

١. مَنْ يُحَاوِلُ كَثِيرًا يَصِلُ إِلَى أَهْدَافِهِ!

٢. « مَا تَقَدَّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ »

٣. الْعَالَمُ حَيٌّ وَإِنْ كَانَ مَيِّتًا!

٤. شَاهَدْتُ بَرْنَامَجًا يُسَاعِدُنِي فِي الدَّرُوسِ الصَّعْبَةِ!

١٤١. اكْمِلِ الْفَرَاغَ بِالْكَلِمَةِ الْمُنَاسِبَةِ لِإِبْجَادِ الْجَمَلَةِ الْوَصْفِيَّةِ: « هُوَءَاء..... يَدْرُسُونَ فِي جَامِعَةِ طَهْرَانَ فِي فَرْعِ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ! »

١. الطُّلَّابُ

٢. طُلَّابٌ

٣. الطَّالِبَاتُ

٤. طَالِبَاتٌ

١٤٢. عَيْنٌ « جَلَسَ » وَصَفَ نَكْرَةً:

١. وَصَلَ إِلَى الْمَدْرَسَةِ وَجَلَسَ عَلَى الْكُرْسِيِّ!

٢. عِنْدَمَا سَمِعَ هَذَا الْخَبَرَ حَزَنَ شَدِيدًا فَجَلَسَ لِحِظَةً!

٣. مَنْ يَطْلُبُ أَنْ يَتَّعَدَّ عَنْ كُلِّ خَطَأٍ جَلَسَ لِلتَّفَكُّرِ فِي أَعْمَالِهِ! ٤. رَأَيْتُ فِي هَذِهِ الْمَدْرَسَةِ طَالِبًا جَلَسَ ذَلِكَ الْيَوْمَ فِي مَكْتَبَةِ الْمَسْجِدِ!

١٤٣. عَيْنُ الْوَصْفِ جَمَلَةٌ:

١. عُلَمَاءُنَا الْمُجْتَهِدُونَ قَدْ تَقَدَّمُوا فِي الْمَجَالَاتِ الْمُخْتَلِفَةِ!

٢. فِي هَذِهِ الْمَدِينَةِ شَيْخٌ حَكِيمٌ يُشَاوِرُهُ النَّاسُ فِي أُمُورِهِمْ!

٣. قَدْ طُبِعَتْ فِي هَذِهِ الْمَجَلَّةِ مَقَالَاتٌ قِيَمَةٌ عَنِ الْاِقْتِصَادِ!

٤. إِنَّ الصُّورَ الْمُتَحَرِّكَةَ وَاحِدَةٌ مِنْ اِخْتِرَاعَاتِ إِدِيْسُونَ!

١٤٤. عَيْنُ الْوَصْفِ لَيْسَ جَمَلَةٌ:

١. الْاِكْتِشَافَاتُ الْحَدِيثَةُ أُثْبِتَتْ أَنَّ لِلْاَلْوَانِ الْمُخْتَلِفَةِ تَأْثِيرَاتٍ عَلَيْنَا!

٢. إِحْتِرَامُ الصَّغَارِ مِنْ أُمُورٍ كَانَ يَهْتَمُّ النَّبِيُّ (ص) بِهَا دَائِمًا!

٣. فِي هَذِهِ الْاَيَّامِ أَنَا بِحَاجَةٍ إِلَى صَدِيقٍ يُسَاعِدُنِي فِي الْمَشَاكِلِ!

٤. أُرِيدُ أَنْ أَشَاهِدَ فَلَمَّا إِفْتَرَحَهُ أَحَدُ زَمَلَانِي!

١٤٥. عَيْنُ الْوَصْفِ جَمَلَةٌ:

١. مِنْ آمِنٍ وَ أَنْفَقَ مِنْ أَمْوَالِهِ الطَّيِّبَةِ فِي سَبِيلِ الْحَقِّ نَجَا!

٢. إِنَّ اللَّحْمَ غِذَاءً مُفِيدًا تُكْتَنَزُ فِيهِ مَقَادِيرٌ كَثِيرَةٌ مِنَ الْبُرُوتَيْنِ!

۳. لا تُشغَلْ نفسک بأُمور غیر مهمّة فتغفل عمّا ینفعک و یهمّک! ۴. علی المرء أن یتواضع لمن علّمه و یرحّل أن یریحّل أفضل منه!

۱۴۶. عین الجملة الوصفیة:

۱. کنت أبحث عن کتاب یناسب ثمّنه لی؛ ۲. فتّشت عنه فی مکتبات عديدة لكن ما حصلت علیه،

۳. فراجعت الکتب الّتی کانت بین یدئی فی البيت، ۴. و رأیت أنّ أئمن الکتب هو الّذی یقرأ و یعمل به!

۱۴۷. عین ما لیست فیہ صفة:

۱. حکت لنا جدّتی حکایة ما سمعتها، عن کیفیة دراسة النساء فی الماضي!

۲. وفّرت الأسرة لأولادها الصّغار ما یرحّلون إلیه حتّی یدرسوا!

۳. أصبحت المصافحة بالآیدی عملاً شائعاً بین الأصدقاء!

۴. التلاميذ یرحّلون إلی مدارسهم مبكرین كلّ یوم!

لغات مهم درس پنجم

راجِعَ : مراجعه کرد مضارع : يُرَاجِعُ / امر : رَاجِعْ مصدر : مُرَاجَعَةٌ	حَدَّثَ : سخن گفت = تَكَلَّمَ مضارع : يُحَدِّثُ / امر : حَدِّثْ مصدر : تَحْدِيثٌ	أَجَّلَ : به تاخیر انداخت = أَخَّرَ مضارع : يُؤَجِّلُ / امر : أَجِّلْ / مصدر : تَأْجِيلٌ مَفْعَدٌ : صندلی (جمع : مَقَاعِدُ)
عِدَّةٌ : چند	خَجَلَ : شرم‌نده شد (مضارع : يَخْجَلُ)	أدوية : داروها
قَرَّرَ : قرار گذاشت (مضارع : يُقَرِّرُ)	خُطَّةٌ : نقشه ، برنامه (جمع : خُطَطٌ)	اِسْتَشَارَ : مشورت کرد (مضارع : يَسْتَشِيرُ / مصدر : اِسْتِشَارَةٌ)
قِطٌ ، قِطَّةٌ : گربه	خُلَّةٌ : دوستی = صَدَاقَةٌ	اِغْتَرَّ : فریب خورد (مضارع : يَغْتَرُّ)
قُطْنٌ : پنبه	فَشَلَ = شکست خورد (مضارع : يَفْشَلُ / مصدر : فَشَلٌ)	اِضْطَرَّ : ناگزیر کرد (مضارع : يَضْطَرُّ)
كُنٌ : باش	رَزَقٌ : روزی داد	تَضَطَّرٌ : ناگزیر می شوی
لُنٌ : حرف نشانه آینده منفی	رَازِيَةٌ : زاویه ؛ گوشه (جمع زَوَايَا)	اِحْتِيَالٌ : فریبکاری
مُحَدَّدٌ : مشخص شده	سَاقٌ : رانندگی کرد (مضارع : يَسُوقُ / مصدر : سَوْقٌ)	إِطَارٌ : تایر ، چارچوب
مَقَالٌ : گفتار = قَوْلٌ - کلام	مِمَّا : مِنْ + ما ؛ آنچه	إِطَارٌ اِخْتِيَاظِيٌّ : چرخ یدکی
نَالَ : به دست آورد ، دست یافت (مضارع : يَنَالُ / مصدر : نَيْلٌ)	صَامٌ : روزه گرفت (مضارع : يَصُومُ)	بَعَّدَ : دور ساخت (مضارع : يَبْعُدُ / امر : بَعُدْ / مصدر : تَبْعِيدٌ)
نَدَبٌ : فراخواند (مضارع : يَنْدُبُ)	صُعُوبَةٌ : سختی ≠ سُهُولَةٌ	بِرٌّ : نیکی = اِحْسَانٌ
تَبَيَّنَ : آشکار شد مضارع : يَتَبَيَّنُ / امر : تَبَيَّنْ مصدر : تَبَيَّنٌ	صَلَّى : نماز خواند (مضارع : يُصَلِّي)	وَاجَهَةٌ : رو به رو شد مضارع : يُوَاجِهُ / امر : وَاجِهْ مصدر : مُوَاجَهَةٌ
حَرَجٌ : حالت بحرانی	صَيْدَلِيَّةٌ : داروخانه	جِلْدٌ : پیوست
وَزَعٌ : پخش کرد مضارع : يُوزِعُ / امر : وَزِعْ مصدر : تَوَزِيعٌ	صِيَامٌ : روزه	حَضْرَةُ الصَّيْدَلِيِّ : جناب داروخانه دار
قَرَّبَ : نزدیک ساخت مضارع : يُقَرِّبُ امر : قَرِّبْ / مصدر : تَقْرِيبٌ	عَاهَدَ : پیمان بست مضارع : يُعَاهِدُ / امر : عَاهِدْ مصدر : مُعَاهَدَةٌ	لِـ : بر سر فعل مضارع به معنای (تا این که)
	فَاتٌ : از دست رفت (مضارع : يَفُوتُ / مصدر : فُوتٌ)	مِخْرَارٌ : داماسنج
		مُعَارَضَةٌ : مخالفت

۱۴۸. «تَبَيَّنَ أَنَّ الرَّجُلَ الَّذِي تَصَادَمَ بِسَيَّارَةٍ كَانَ قَدْ نَامَ عِنْدَ قِيَادَةِ السَّيَّارَةِ» عَيْنَ الصَّحِيحِ:

۱. فهمیدی ۲. مشخص شد ۳. دیده شد ۴. بیان کرد

۱۴۹. «عَاهَدَ الْوَالِدُ وَالِدَيْهِمْ أَنْ لَا يَكْذِبُوا عَلَيْهِمَا» عَيْنَ الْمُنَاسِبِ:

۱. قول دادند ۲. به عهده گرفتند ۳. درخواست کردند ۴. عمل کردند

۱۵۰. «حِينَمَا كُنَّا قَدْ تَصَادَمْنَا بِالسَّيَّارَةِ، وَالِدِي يَسُوقُهَا» عَيْنَ الْمُنَاسِبِ:

۱. رانندگی می کند ۲. میراند ۳. هدایت کرد ۴. رانندگی کرده بود

۱۵۱. «إِحْدَى إِطَارَاتِ سَيَّارَتِنَا انْفَجَرَتْ أَمْسَ وَ مَا كَانَ عِنْدَنَا إِطَارٌ إِحْتِيَاطِيٌّ» عَيْنَ الصَّحِيحِ:

۱. چهار چوب - ذخیره ۲. موتور - ذخیره ۳. تایرها - یدکی ۴. تایرها - محتاط

۱۵۲. عَيْنَ الْخَطَا:

۱. ما مضى فاتت، و لك الساعة التي أنت فيها: از دست رفته است ۲. و ما جعل الله في الدين لكم من حرج، حالت بحرانی

۳. اشتریت الأدوية من الصيدليّة: داروخانه دار ۴. عندي حساسية جلدية يا حضرة الطبيب: پوستی

۱۵۳. عَيْنَ الْخَطَا فِي الْمُرَادِفَاتِ:

۱. نَدَبِهِ الامام(ع) إلى أفضل الأعمال بحسن أعماله: دعا ۲. قَرَّرْنَا أَنْ نَغِيْبَ عَنِ الْامْتِحَانِ نَخْتَابُ

۳. خَيْرٌ إِخْوَانِكَ مِنْ دَعَاكَ إِلَى صَدَقِ الْمَقَالِ: القول ۴. حضرنا في الامتحان في الوقت المحدد: المعين

۱۵۴. عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي الْمَضَادَاتِ:

۱. ووافق الأستاذ أن يؤجل لنا الامتحان: يؤخر ۲. وَوَعْنَا عَلَى الطُّلَابِ الأوراق: اجتمعنا

۳. تَعَلَّمْنَا مِنَ الْوَالِدِ درسا لن ننساه ابداً: نستذكر ۴. حضرنا في الامتحان في الوقت المحدد: المعين

۱۵۵. عَيْنَ الْخَطَا فِي التَّضَادِّ:

۱. مِنْ أَخْلَاقِ الْجَاهِلِ الْمُعَارَضَةُ قَبْلَ أَنْ يَفْهَمَ: الموافقة ۲. صَعِدَ الْجَمِيعُ الْجَبَلَ وَ وَجَدُوا عَالِمًا آخَرَ فَرِحُوا كَثِيرًا: حَزَنُوا

۳. فِي وَقْتِ الْحَرَجِ يُعْرِفُ الْأَصْدِقَاءُ الْأَوْفِيَاءُ: السُّهُوَلَةُ! ۴. اِعْتَبَرُوا بِالْمَاضِي وَ لَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ: فَقَدَ

۱۵۶. «لَمَّا ..... الشَّيْطَانُ مِنْ بَابِ اللَّهِ ..... أَنْ ..... جَمِيعَ أَبْنَاءِ الْبَشَرِ عَنِ الصَّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ بِ.....!». عَيْنَ الْأَصْحَاحِ وَالْأَدَقِّ

لِلْفَرَاقَاتِ:

۱. خَرَجَ - عَزَمَ - يُعَدِّبُ - الْوَسْوَسَةَ ۲. طُرِدَ - عَاهَدَ - يُبْعَدُ - الْاِحْتِيَالِ

۳. أُخْرِجَ - صَمِنَ - يَنْهَى - الْوَسْوَسَةَ ۴. تَرَكَ - قَصَدَ - يُوسِسُ - الْاِحْتِيَالِ

۱۵۷. « قَالَ أَحَدُ الْمُشْرِكِينَ: لِي ..... نَسْتَطِيعُ بِهَا أَنْ ..... مُحَمَّدًا (ص) حَتَّى يَتْرَكَ مَكَّةَ! »:

۱. قَائِمَةٌ - نُحْرَجَ ۲. قَائِمَةٌ - نُنْدَبَ ۳. خُطَّةٌ - نَضَطَّرَ ۴. خُطَّةٌ - نُقَرَّرَ

۱۵۸. عَيْنَ الْخَطَا فِي التَّضَادِّ:

۱. لَا تَحْسَبْ أَنَّ النَّجَاحَ شَيْءٌ تَحْضُلُ عَلَيْهِ بِسُهُوَلَةٍ: صُعُوبَةٌ ۲. فِي يَوْمٍ لَا تُوجَدُ خُلَّةٌ وَ لَا شَفَاعَةٌ وَ لَا بَيْعٌ: وَدٌّ

۳. رَبٌّ عَجَلٌ ظُهُورَ مُنْقِذِ الْعَالَمِ: حَتَّى تَمْتَلَأَ الْأَرْضُ عَدْلًا: أَجَلٌ ۴. إِذَا فَشِلَتْ فِي طَرِيقِكَ فَلَا تَيَّاسَ وَ اِبْدَأْ مِنَ الْبَدَايَةِ مَرَّةً أُخْرَى: نَجَحَتْ

۳) دقت کنید ، طراح سوال می تواند جمله ای با سیاق آینده (مثلاً با قید آینده) دهد و بخواهد که آن را منفی کنید که بایستی از لَنْ برای منفی کردن آن استفاده کرد .

تست) کَيْفَ تُنْفِي الْعِبْرَةَ التَّالِيَةَ؟ (أَسَافِرُ إِلَى مَدِينَتِي فِي الْإِسْبُوعِ الْقَادِمِ)

۱) ما سَافَرْتُ   ۲) لَمْ أَسَافِرْ   ۳) لَمَّا أَسَافِرْ   ۴) لَنْ أَسَافِرْ

۴) مابین حروف ناصبه و فعل مضارع هیچ چیزی نمی آید به جز لای نفی

مثال: أَنْ + لا (نفی)   ↪   أَلَا
لِغَى + لا (نفی)   ↪   لِيْغِيْلًا
أَلَايْذَهَبَ   ↪   أَنْ لَا يَذَهَبَ
لِيْغِيْلًا يَعْلَمَ   ↪   لِيْغَى لَا يَعْلَمَ

۵) دقت کنید که « حَتَّى » می تواند با اسم و یا فعل ماضی هم بیاید ، بدیهی است که در اینصورت حرف ناصبه نیست .

بَقِينَا فِي مَدِينَةِ مَشْهَدٍ حَتَّى نَهَايَةِ شَهْرِ خُرْدَادٍ : تا پایان ماه خرداد در شهر مشهد ماندیم .

سَارَ الرَّجُلُ حَتَّى وَصَلَ إِلَى قَرْيَةٍ : مرد حرکت کرد تا به روستایی رسید .

۶) مواظب باشید فعل هایی مانند « يَكُونُ ، تَضَمَّنُ ، يَسْتَعِينُ و ... » ، که « ن » جزو حرف اصلی شان است هنگام منصوب کردن ، شما را به اشتباه نیندازد و به اشتباهی ن را حذف نکند .

حَتَّى تَتَبَيَّنَ / لِيْكُونَ / أَنْ يَسْتَعِينَ ....

۷) اگر دو یا چند فعل مضارع با حروفی مانند « وَ ، فَ ، ... » به هم وابسته شوند ، یک حرف ناصبه همه آنها را هم زمان تغییر می دهد .

أُرِيدُ أَنْ أَخْرُجَ مِنَ الْبَيْتِ وَ أَذْهَبَ إِلَى السُّوقِ لِأَشْتَرِيَ ثَوْبًا

۸) بنابر شرایط جمله ، فعلی را که دارای ساختار « أَنْ + مضارع » می باشد ، می توانیم به صورت مصدر و مصدرهای عربی را می توانیم به صورت التزامی ترجمه کنیم :

أُحِبُّ أَنْ أُدَافِعَ عَنْ هُوِيَّتِي = أُحِبُّ الدَّفَاعَ عَنْ هُوِيَّتِي

دوست دارم که از هویتم دفاع کنم = دفاع کردن از هویتم را دوست دارم

۹) دقت کنید که :

« حرف (لـ) میان امر غایب ، مضارع منصوب و اسم مجرور مشترک است »

« لـ + فعل مضارع در این صورت لام حرف جر نیست و لام ناصبه یا جازمه (امر) است .
« بهترین راه برای تشخیص لام ناصبه و جازمه از هم ، ترجمه کردن به هر دو طریق (مضارع منصوب و امر غایب) است تا درست تشخیص داده شود .

برای این که به دانش آموزان احترام کنند . ☒

لِيُكْرِمُوا الطَّلَابَ :

باید به دانش آموزان احترام کنند . ✓

ذَهَبَ لِيُشَاهِدَ جَمَالَ الصَّحْرَاءِ : رفت تا زیبایی صحرا را ببیند . (لام ناصبه)

« غالباً (نه همیشه) زمانی که لـ در اول جمله یا بعد از فعل هایی همچون (قَالَ و أَجَابَ) ، نقطه (.) ، و دو نقطه (:) بیاید لام امر غایب است .

أَجَابَ يَا (قَالَ) : لِيَذْهَبُوا (لام امر غایب)

« اگر فعل جمله فقط « لـ + فعل مضارع » بوده و فعل دیگری در جمله نباشد در آن صورت « لـ + فعل مضارع » جازمه است چه در اول جمله بیاید ، چه بعد از مبتدا و چه در وسط جمله :

إِنَّ الْمُؤْمِنِينَ لَيُعْبُدُوا اللَّهَ : مومنان باید خدا را عبادت کنند

(اینجا لام جازمه است و به غیر از امر غایب فعل دیگری در جمله نیست)

« لـ + مضارع .... + (حروف ناصبه به جز كُنْ) + مضارع .... = لام در چنین عباراتی جازم (امر) است .

لِيُحَاوِلَ حَتَّى يَفُوزَ فِي الدَّرْسِ : باید تلاش کند تا در درس موفق شود .

﴿ ف، و، نُم) + ل + مضارع = لام جازم (امر) است .

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانَ إِلَى طَعَامِهِ : پس انسان باید به غذایش بنگرد .

﴿ ل + اسم (معرب یا ضمیر و موصول و اشاره و استفهام) یا مصدر = لام جر میباشد و معنی « برای » میدهد و اسم بعد از آن مجرور به حرف جر میباشد .

لِمُسَاعَدَةِ الْفُقَرَاءِ ذَهَبْتُ إِلَى الشَّارِعِ : برای کمک به فقیران به خیابان رفتم (مُسَاعَدَةُ مصدر میباشد - لام جاره)

لِتَعْلَمَ الدَّرْسَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَجْتَهِدُوا كَثِيراً : برای یادگرفتن درس ، باید بسیار تلاش کنید (تَعْلَمُ مصدر می باشد - لام جاره)

نَحْنُ نَتَنَاوَلُ الرِّمَانَ لِتَكْوِينِ الْكُرِّيَاتِ الْحَمْرَاءِ : ما انار را برای تشکیل گلبول های قرمز می خوریم .
(تکوین مصدر میباشد - لام جاره)

﴿ ل + مضارع اول جمله + ... + (عَلى + اسم یا ضمیر) یا فعل يَجِبُ = لام ناصبه است و معنی تا و تا اینکه میدهد .

لِنَنْجَحَ فِي الْحَيَاةِ عَلَيْنَا أَنْ نُحَاوَلَ كَثِيراً : ما باید بسیار تلاش کنیم تا در زندگی موفق شویم (لام ناصبه)

﴿ ل + مضارع + ... + فعل ماضی یا امر (یا گاهی مضارع ساده) = غالباً لام ناصبه است .

لِيَفُوزُوا فِي الْمُبَارَاةِ حَاوَلُوا كَثِيراً : برای اینکه در مسابقات موفق بشوند بسیار تلاش کردند .

🔔 در جملاتی که لام ناصبه می شود و دو جمله داریم ، معمولاً قابلیت جا به جایی هست و می توان جمله را جا به جا کرد مثلا در جمله بالا می توان نوشت :

حَاوَلُوا كَثِيراً لِيَفُوزُوا فِي الْمُبَارَاةِ : بسیار تلاش کردند برای اینکه در مسابقات موفق بشوند .

تست : عین " اللام " ناصبه ؟

۱. لنشارك في المراسيم المنعقدة بمدرتنا لبسنا ثيابنا الجديدة
۲. لتحاول في حياتك حتى تصل إلى أهدافك المنشودة حتماً
۳. الوصول إلى حياة سعيدة يحتاج إلى المحاولة فلأحاول كثيرة
۴. لنبدأ مطالعة الدروس فوراً قبل أن تضيع الفرص الموجودة

 پاسخ گزینه‌ی ۱ می باشد.

✓ گزینه ۱ ⇐ یک عبارت دو فعلی است با قابلیت جابجایی " لبسنا...لنشارك... .

و اینکه فعل مضارع منصوب با لام قابلیت تبدیل به جار و مجرور را دارد: للمشاركة في .....

در گزینه‌ی ۲ ⇐ ل + مضارع .... + حتى + مضارع = ل در چنین عباراتی جازم (امر) است.

در گزینه‌ی ۳ ⇐ ف (وَ) + ل + مضارع = این لام جازم (امر) است.

در گزینه‌ی ۴ ⇐ ل + مضارع ... + مضارع منصوب = لام در چنین عباراتی، جازم (امر) است .

۱۵۹. « لا تَعْتَرُوا بِصَلَاتِهِمُ الْكَثِيرَةَ لَأَنَّهُمْ يَتَعَامَلُونَ مَعَ النَّاسِ بِالْإِحْتِيَالِ وَ لَا يَعْمَلُونَ بِوَعْدِهِمْ! »:

۱. نماز بسیارشان فریبتان ندهد که آن ها با مردم با فریبکاری رفتار می کنند و به وعده هایشان عمل نمی کنند!
  ۲. فریب نماز بسیار ایشان را نخورید؛ زیرا آن ها با فریبکاری با مردم رفتار می کنند و به وعده هایشان عمل نمی کنند!
  ۳. نباید فریب نمازهایشان را بخورید؛ چه، آن ها با فریبکاری بسیار با مردم رفتار می کنند و به وعده هایشان پایبند نیستند!
  ۴. هرگز نماز بسیار آن ها فریبتان ندهد؛ زیرا آن ها با فریبکاری با مردم رفتار کردند و به وعده های خود عمل نکردند!
۱۶۰. « تَعَلَّمْتُ فِي أَيَّامِ صُعُوبَتِي مِنَ الدَّهْرِ دُرُوسًا لَنْ أَنَسَاهَا أَبَدًا فَأَسْتَفِيدُ مِنْهَا أَيْضًا فِي مَوَاصِلَةِ حَيَاتِي بِالتَّأَكِيدِ! »:

۱. در روزهای سختی ام، از روزگار درس هایی را آموختم که هرگز آن ها را فراموش نخواهم کرد، پس یقیناً از آن ها در ادامه زندگی ام هم استفاده می کنم!
۲. روزگار در ایام سختی درس هایی به من داد که فراموششان نمی کنم، پس بی شک از آن ها در ادامه زندگی هم استفاده خواهم کرد!
۳. در ایام سختی ام، از روزگار درس هایی آموخته ام که هیچ گاه نباید فراموششان کنم، پس بی شک از آن ها در ادامه زندگی هم بهره خواهم برد!
۴. در روزهای سخت، از روزگار درس هایی آموختم که هیچ گاه قادر به فراموش کردنشان نیستم؛ پس یقیناً از آن ها در ادامه زندگی ام هم استفاده می کنم!

۱۶۱. « لَنْ يَهْرُبَ الْعَاقِلُ مِنْ صُعُوبَاتِ الدَّهْرِ بَلْ يُوَجِّهُهَا بِالتَّفَاؤُلِ حَتَّى يَجِدَ طُرُقًا مَنَاسِبَةً لِحَلِّهَا! »:

۱. انسان عاقل از سختی های زندگی فرار نمی کند، بلکه با آن ها با خوش بینی روبه رو می شود تا راه های مناسبی برای حل آن ها بیابد!
۲. عاقل از سختی های روزگار فرار نخواهد کرد، بلکه با خوش بینی با آن ها روبه رو می شود تا راه هایی مناسب برای حل آن ها پیدا کند!
۳. عاقل از سختی های روزگار فرار نکرد، بلکه با خوش بینی با آن ها روبه رو شد تا این که توانست راه هایی مناسب برای حل آن ها بیابد!
۴. انسان عاقل هرگز از رویارویی با سختی های زندگی فرار نمی کند، بلکه با خوش بینی با آن ها روبه رو می شود و برای حل آن ها راه های مناسبی را پیدا می کند!

۱۶۲. « عَزَمَ الشَّابُّ عَلَى الاسْتِغْفَارِ بَعْدَ صَلَاتِهِ لِيَتَخَلَّصَ مِنْ ذُنُوبِهِ الْكَثِيرَةِ! »:

۱. تصمیم جوان این است که بعد از نماز استغفار کند تا از گناهان بسیار رهایی یابد!
۲. جوان باید برای رهایی از گناهان بسیارش بعد از نماز؛ طلب بخشش کند!
۳. جوان تصمیم گرفت بعد از نمازش طلب بخشش کند، برای این که از گناهان بسیارش رهایی یابد!
۴. جوان برای این که گناهان بسیارش را رها کند، تصمیم دارد تا بعد از نماز استغفار نماید!

۱۶۳. عَيْنِ الْخَطَا:

۱. الَّذِي يُجِيبُ قَبْلَ أَنْ يَسْمَعَ جَاهِلٌ: کسی که قبل از این که بشنود پاسخ می دهد نادان است!

۲. قَدْ يُعَارِضُ الْجَاهِلُ قَبْلَ أَنْ يَفْهَمَ: گاهی نادان قبل از این که بفهمد مخالفت می کند!

۳. عَلَيْنَا أَنْ لَا نَحْكَمَ بِمَا لَا نَعْلَمُ: ما نباید که حکم کنیم به آن چه که ندانسته ایم!

۴. عَلَيْكَ أَنْ لَا تَسْتَشِيرَ الْكُذَّابَ: تو نباید با بسیار دروغگو مشورت کنی!

۱۶۴. «للسائقين إبطاء احتياطي في سيارتهم، إذا انفجر إطار من سيارتهم يستفيدونه حتى يحلوا مشكلتهم!»:

۱. رانندگان در ماشین خود زاپاس دارند، هرگاه لاستیکی از ماشین آن ها منفجر شود از آن استفاده می کنند تا مشکل خود را حل کنند!

۲. برای رانندگان در ماشین لاستیک یدکی است، هنگامی که چرخ از ماشین ترکید از آن استفاده کرده تا مشکل خود را حل کنند!

۳. رانندگان در خودروی خود چرخ زاپاس دارند، اگر لاستیکی از ماشینشان منفجر شود از آن استفاده می کنند تا مشکل آن ها حل شود!

۴. یک زاپاس در ماشین رانندگان است که هرگاه لاستیکی از ماشین آن ها منفجر شد از آن استفاده کنند تا مشکل را حل کنند!

۱۶۵. «نحن سببٌ لكم في هذه القصة القصيرة نتيجة الكذب و أنتم لن تنسوها!»:

۱. ما برای شما در این قصه کوتاه، نتیجه دروغ را بیان خواهیم کرد و شما آن را فراموش نخواهید کرد!

۲. ما نتیجه دروغ را در این قصه کوتاه برایتان بیان می کنیم و شما آن را فراموش نمی کنید!

۳. برای شما در این قصه کوتاه، نتیجه دروغ بیان شده و شما آن را فراموش نکنید!

۴. در این قصه کوتاه ، نتیجه دروغ را برای شما آشکار خواهیم کرد و شما آن را فراموش نمی کنید!

۱۶۶. «إن أبين الواقع للآخرين يتبين كذبك فتفشل في حياتك!»:

۱. چنان چه برای دیگران واقعیت آشکار شود، دروغ تو آشکار شده و در زندگی ات شکست می خوری!

۲. اگر واقعیت برای دیگران بیان شود، دروغ تو آشکار می شود و در زندگی شکست خواهی خورد!

۳. اگر دیگران واقعیت را بدانند، دروغ تو آشکار می شود و در زندگی خود شکست می خوری!

۴. اگر واقعیت را برای دیگران بیان کنم، دروغ تو آشکار می شود و در زندگی ات شکست می خوری!

۱۶۷. «علينا أن لا نهرب من الواقع أبداً حتى لا نواجه مشاكل و صعوبات كثيرة في حياتنا!»:

۱. برماست که از واقعیت اصلاً فرار نکنیم تا مشکلات و سختی های بسیار زندگی با ما مواجه نشود!

۲. از واقعیت نباید تا ابد فرار کنیم تا به مشکلات و سختی های زیاد در زندگی دچار نشویم!

۳. ما نباید از واقعیت هیچ وقت فرار کنیم تا با مشکلات و سختی های بسیاری در زندگی مان مواجه نشویم!

۴. ما هیچ گاه از واقعیت فرار نمی کنیم تا با مشکلات و سختی های بسیاری در زندگی مان برخورد نکنیم!

۱۶۸. «به دشمنان اجازه نخواهیم داد که در کارهای ما دخالت کنند!»:

۱. نَحْنُ لَا نَسْمَحُ لِلْأَعْدَاءِ حَتَّى يَتَدَخَّلُوا فِي أُمُورِنَا!

۲. يَجِبُ أَلَّا نَسْمَحَ لِأَعْدَائِنَا أَنْ يَتَدَخَّلُوا فِي أُمُورِنَا!

۳. لَنْ نَسْمَحَ لِلْأَعْدَاءِ أَنْ يَتَدَخَّلُوا فِي أُمُورِنَا!

۴. مَا سَمِحْنَا لِأَعْدَائِنَا حَتَّى يَتَدَخَّلُوا فِي أُمُورِنَا!

۱۶۹. « اگر در کارهایت حتی ده بار هم شکست خوردی، هرگز ناامید نشو! »:

۱. إِنْ تَفَشَلْتَ فِي أُمُورِكَ حَتَّى عَشْرَ مَرَّاتٍ فَلَا تَيَاسُ أَبَدًا!

۲. إِذَا فَشَلْتَ فِي أُمُورِكَ فِي الْمَرَّةِ الْعَاشِرَةِ فَيَجِبُ أَلَّا تَيَاسِيَ أَبَدًا!

۳. عِنْدَمَا فَشَلْتَ فِي أُمُورِكَ حَتَّى عَشْرَ مَرَّاتٍ ، مَا يَتَسَتُّ أَبَدًا! ۴. إِنْ وَاجَهْتَ الْفَشَلَ فِي أُمُورِكَ حَتَّى فِي الْمَرَّةِ الْعَاشِرَةِ، فَلَا تَيَاسُ أَبَدًا!

۱۷۰. « دوستانی را در زندگی ات انتخاب کن که تو را با اعمال خوبشان به راه حق فرا بخوانند! »:

۱. عَلَيْكَ أَنْ تَخْتَارِيَ فِي حَيَاتِكَ صَدِيقَاتٍ يَنْدُبُنَّكَ إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ بِالْأَعْمَالِ الْحَسَنَةِ!

۲. إِخْتَرِي فِي الْحَيَاةِ أَصْدِقَاءَ حَتَّى تَدْعُوكَ بِخَيْرِ أَعْمَالِهِمْ إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ!

۳. اِنْتَبِخِي أَصْدِقَاءَ فِي حَيَاتِكَ يَنْدُبُونَكَ بِأَعْمَالِهِمُ الْحَسَنَةِ إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ!

۴. اِنْتَبِخِي فِي حَيَاتِكَ الصَّدِيقَاتِ حَتَّى يَنْدُبُنَّكَ إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ بِأَعْمَالِهِنَّ الْحَسَنَةِ!

۱۷۱. « بر آن چه از دستتان رفته است ناراحت نشوید تا خداوند بهتر از آن را به شما بدهد! »:

۱. لَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَقَدْتُمُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ يُعْطِيكُمْ خَيْرًا مِنْهُ!

۲. عَلَيْكُمْ أَلَّا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ حَتَّى يُعْطِيَكُمْ اللَّهُ خَيْرًا مِنْهُ!

۳. لَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ لِكِي يُعْطِيَكُمْ اللَّهُ أَفْضَلَ مِنْهُ!

۴. إِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ فَلَا تَحْزَنُوا عَلَيْهِ لِأَنَّ اللَّهَ يُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْهُ!

۱۷۲. « پیامبر خدا به یارانش چیزهایی را یاد می داد که سعادت دنیا و آخرت را برایشان تضمین می کرد! »:

۱. كَانَ رَسُولُ اللَّهِ يُعَلِّمُ أَصْحَابَهُ أَشْيَاءَ تَضْمَنُ لَهُمْ سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ!

۲. إِنْ رَسُولَ اللَّهِ عَلَّمَ أَصْحَابَهُ أَشْيَاءَ ضَمِنَ سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ لَهُمْ!

۳. رَسُولُ اللَّهِ كَانَ يُعَلِّمُ الْأَصْحَابَ أَشْيَاءَ حَتَّى تَضْمِنَ لَهُمْ سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ!

۴. يُعَلِّمُ رَسُولُ اللَّهِ أَصْحَابَهُ أَشْيَاءَ تَضْمَنُ سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ لَهُمْ!

۱۷۳. « این داروی نوشته شده روی این ورقه را می خواهم! »:

۱. أَطْلُبُ هَذِهِ الْأَدْوِيَةَ الْمَكْتُوبَةَ عَلَى هَذِهِ الْوَرَقَةِ!

۲. أُرِيدُ هَذِهِ الدَّوَاءَ الْمَكْتُوبَةَ عَلَى هَذِهِ الْوَرَقَةِ!

۳. أَطْلُبُ هَذَا الدَّوَاءَ الْمَكْتُوبَ عَلَى هَذَا الْوَرَقَةِ!

۴. أُرِيدُ هَذَا الدَّوَاءَ الْمَكْتُوبَ عَلَى هَذِهِ الْوَرَقَةِ!

۱۷۴. « به داروخانه می روم تا دماسنج و قرص های مسکن برای سردرد بخرم و برگردم! »:

۱. أَذْهَبُ إِلَى الصِّيدَلِيِّ لِأَشْتَرِيَ الْمَحْرَارَ وَ حُبُوبَ التَّسْكِينِ لِلصُّدَاعِ وَ أَرْجِعُ!

۲. أَذْهَبُ إِلَى الصِّيدَلِيَّةِ حَتَّى أَشْتَرِيَ الْمَحْرَارَ وَ الْحُبُوبَ الْمُسَكِّنَةَ لِلصُّدَاعِ وَ أَرْجِعُ!

۳. ذَهَبْتُ إِلَى الصِّيدَلِيَّةِ حَتَّى أَشْتَرِيَ الْمَحْرَارَ وَ الْحُبُوبَ الْمُهْدِئَةَ لِلصُّدَاعِ وَ رَجَعْتُ!

۴. سَأَذْهَبُ إِلَى الصِّيدَلِيَّةِ حَتَّى تَشْتَرِيَ الْمَحْرَارَ وَ الْحُبُوبَ الْمُسَكِّنَةَ لِلصُّدَاعِ وَ أَرْجِعُ!

۱۷۵. عین الخطأ:

۱. على الإنسان أن يستفيد من النعم في طريق الكمال: انسان باید از نعمت ها در راه تکامل استفاده کند،
۲. و لا ينسى مسؤوليته أمام الخالق: تا مسئولیت خویش را در مقابل خالقش فراموش نکند،
۳. لأن من لم ينتفع بالنعم في سبيل الحق: زیرا هرکس از نعمت ها در راه حق بهره من نشود،
۴. فقد كفر بها و ضيعها من دون حجة: نسبت به آن ها ناسپاسی کرده و آن ها را بی دلیل تباہ کرده است!

۱۷۶. عین « اللام » یختلف عن الباقي:

۱. لأبعد تلميذاتي عن التكاثر إجتهدت كثيراً!
۲. في فصل الخريف يقطع المزارعون ثمار الأشجار للبيع في السوق!
۳. لكل فصل ثلاثة أشهر!
۴. اجتنب الشر فهو خير لك!

۱۷۷. عین الخطأ في الأفعال المضارعة:

۱. عليكم أن تساعدوني في جمع المحاصيل الزراعية!
۲. حاولت كثيراً تهذيب نفسي لأكون أسوة للآخرين!
۳. ما تجمع النملة في الصيف تجد ثمرته في الشتاء!
۴. « لن تناولوا البر حتى تنفقوا مما تحبون »

۱۷۸. عین العبارة التي يتغير فيها زمان المضارع:

۱. حاولوا أن تتقدموا في دروسكم!
  ۲. اصبر حتى آكل الفطور مع أسرتي!
  ۳. جلسوا على المائدة ليتناولوا الطعام!
  ۴. المسلمون لن يستسلموا أمام ظلم الظالمين!
۱۷۹. عین الصحيح عن نوع الأفعال على الترتيب: « أرادت المجتمعات البشرية أن تصل إلى الكمال فشجعوا شبابها حتى يحاولوا في جميع المجالات! »:

۱. فعل مضارع مرفوع - فعل مضارع منصوب - فعل ماضٍ - فعل مضارع مرفوع
۲. فعل ماضٍ - فعل مضارع منصوب - فعل أمر - فعل مضارع منصوب
۳. فعل أمر - فعل مضارع مرفوع - فعل مضارع مرفوع - فعل مضارع منصوب
۴. فعل ماضٍ - فعل مضارع مرفوع - فعل أمر - فعل مضارع مرفوع

۱۸۰. عین الحروف التي تُستخدم قبل الفعل المضارع:

۱. أن - حتى - ل - عن - لن ۲. حتى - كي - لم - في - ل ۳. إن - أن - حتى - لن - لكي ۴. ل - لكي - من - حتى - أن

۱۸۱. عین العبارة التي لا يوجد فيها الفعل المستقبل في المعنى:

۱. نحن سوف نتلو آيات القرآن ليهدينا الله!
۲. التجار سافروا إلى بلاد مختلفة للتجارة!
۳. الكفار لن يفهموا كلام الحق في حياتهم!
۴. سترضى أمي أن أذهب إلى السفر!

۱۸۲. عین فعلاً مضارعاً لا يُعبر عنه علامة آخره إذا جاءت الحروف الناصبة أو الجازمة:

۱. هل يمكن أن تفتح النافذة ليتغير هواء الغرفة؟
۲. عزم الكاتبات أن يعلمن الآخرين أسلوب كتابتهن!

٤. سَاعَدَنِي مُعَلِّمِي لِأَكْتُبَ الْمَقَالَةَ الْمُفِيدَةَ!

٢. لَنْ تَنَالَنِ الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقَا مِمَّا نُحِبَّانِ!

٤. ذَهَبَ الطَّالِبَانِ إِلَى الْمُدِيرِ لِيَتَكَلَّمَا مَعَهُ عَنِ الْمَشَاكِلِ الدَّرَاسِيَّةِ!

٢. إِنَّهَا تُسَافِرُ بِالطَّائِرَةِ حَتَّى تَصِلَ إِلَى الْمَهْرَجَانِ سَرِيعًا!

٤. إِنْ تَقَصَّرَ آمَالُكَ فِي الدُّنْيَا تَحْصَلْ عَلَى مَا تُرِيدُهُ!

٢. لِلْقِيَامِ بِالْأُمُورِ الْمُهِمَّةِ يَجِبُ أَنْ تَكُونَ عِنْدَنَا إِرَادَةً رَاسِخَةً!

٤. إِنَّ فِي هَذَا الْعَالَمِ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ!

٢. أَرْسَلَ اللَّهُ النَّبِيَّ (ص) بِالْبَيِّنَاتِ لِيَهْدِيَ النَّاسَ إِلَى الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ!

٤. « إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ »

٢. مِنْ أَخْلَاقِ الْجَاهِلِ الْحُكْمُ بِمَا لَا يَعْلَمُ!

٤. اقْتَعِ بِمَا عِنْدَكَ لِكَيْلَا تَمُدَّ يَدَيْكَ إِلَى النَّاسِ!

٢. هَذَانِ الْفَلَّاحَانِ يَشْتَغِلَانِ فِي الْمَرْعَةِ مِنَ الصَّبَاحِ حَتَّى الْمَسَاءِ!

٤. كَاتِمُ الْعِلْمِ يَلْعَنُهُ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى الْحَوْتَ فِي الْبَحْرِ!

٣. إِنْ تَصَبَّرُوا يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ!

١٨٣. عَيْنُ الْخَطَا عَنِ الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ:

١. أَدْرُسَنْ جَيِّدًا حَتَّى لَا تَفْشَلَنْ فِي الْإِمْتِحَانَاتِ!

٣. فَكَّرِي قَبْلَ أَنْ تَبْدِئِي بِالْكَلَامِ لِكَيْلَا تَنْدَمِي بَعْدَهُ!

١٨٤. عَيْنُ مَا لَيْسَ فِيهِ مِنَ الْحُرُوفِ النَّاصِبَةِ:

١. الْأَعْدَاءُ يُحَاوِلُونَ كَثِيرًا لِيُفَرِّقُوا صُفُوفَ الْمُسْلِمِينَ!

٣. نَحْنُ نَتَعَلَّمُ الْعَرَبِيَّةَ لِكَيْ نَفْهَمَ الْفَارْسِيَّةَ أَفْضَلَ!

١٨٥. عَيْنُ حَرْفِ « اللَّامِ » تَخْتَلِفُ عَنِ الْبَقِيَّةِ:

١. سَوَّفَ تُسَافِرُ إِلَى مِصْرَ لِتَتَعَرَّفَ عَلَى مَعَالِمِهَا الْأَثَرِيَّةِ!

٣. إِقْرَأْ هَذَا الْكِتَابَ لِتَفْهَمَ أَهْمِيَّةَ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ فِي الْعَالَمِ!

١٨٦. عَيْنُ حَرْفِ « اللَّامِ » تَخْتَلِفُ عَنِ الْبَقِيَّةِ:

١. ذَهَبَ الْأَخُ الْأَصْغَرُ إِلَى الْأَخِ الْأَكْبَرَ لِتَعْتَذِرَ إِلَيْهِ بِسَبَبِ عَمَلِهِ الْقَبِيحِ!

٣. لِبِنَاءِ الْمُسْتَقْبَلِ الْمُضَى عَلَيْكَ أَنْ تُحَاوِلَ أَكْثَرَ مِنْ قَبْلِ!

١٨٧. عَيْنُ مَا لَيْسَ فِيهِ الْمُضَارِعُ الْمُنْصُوبُ:

١. الْإِيثَارُ صِفَةُ إِنْسَانِيَّةٍ يَجِبُ أَنْ تَنْتَزِينَ بِهَا!

٣. « وَ هَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا »

١٨٨. عَيْنُ « حَتَّى » مِنَ الْحُرُوفِ النَّاصِبَةِ:

١. « سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ »

٣. انْتَخَبَ صَدِيقًا وَفِيًّا لِنَفْسِكَ حَتَّى لَا تَبْقَى وَحِيدًا فِي الْمَشَاكِلِ!

كُفُو : همتا	حَضَارَة : تمدن	أُرْدِيَّة : اردو
لا : بر سر فعل مضارع به معنای (نباید)	دُكْتوراه : دکترا فَخْرِيَّة : افتخاری	أَشَارَ : اشاره کرد (مضارع : يُشِيرُ / مصدر : أَشَارَة)
لَمْ : حرف نفی	شَكَّلَ : تشکیل داد مضارع : يُشَكِّلُ / امر : شَكِّلْ مصدر : تشکیل	أَطْعَمَ : خوراک داد مضارع : يَطْعِمُ مصدر : إِطْعَام
مُحَاصِرَة : سخنرانی		إِنْجِلِيزِيَّة : انگلیسی
مَدَّ : کشیدن ، گسترش		شَهَادَة : مدرک
مُسْتَشْرِق : خاورشناس	صَمَدٌ : بی نیاز	أَلْقَى : انداخت (مضارع : يُلْقِي / مصدر : إلقاء)
مُحَاصِرَة بِ : شیفته (أَعْجَبَ ، يُعْجِبُ)	عَدَّ : به شمار آورد، شمرد (مضارع : يَعُدُّ)	كَانَتْ تُلْقِي مُحَاصِرَةً : سخنرانی می کرد
مُقَابَلَة : مصاحبه	فَرَنَسِيَّة : فرانسوی	أَنْقَرَة : آنکارا
مُنْدٌ : از هنگام	قَارَبَ : نزدیک شد	أَوْصَى : سفارش کرد (مضارع : يَوْصِي)
وَلَدٌ : زایید	ثَقَافِي : فرهنگی (ثَقَافَة : فرهنگ)	حَصَلَ عَلَيَّ : به دست آورد (مضارع : يَحْصُلُ / امر : أَحْصِلْ / مصدر : حُصُول)
جَوَع : گرسنگی	(مضارع : يُقَارِبُ / مصدر : مِقَارَبَة) (ما يُقَارِبُ : نزدیک به)	رَحَلَة : کوچ
أَسْلَمَ : اسلام آورد (مضارع : يُسَلِمُ / امر : أَسْلِمُ / مصدر : إِسْلَام)	(مضارع : يَلِدُ / مصدر : وِلَادَة)	بِكُلِّ طَلَاقَةٍ : در نهایت روانی ، با تمام شیوایی
أَمَنَ : ایمن آورد ، ایمن کرد (مضارع : يُؤْمِنُ)	جَامِعَة : دانشگاه	
إِيْلَاف : همدلی کردن		

۱۸۹. «الأمم المتحدة هي مكانٌ للحوار بين الحضارات» عين الصحيح:

۱. کشورها ۲. فرهنگها ۳. تمدنها ۴. سنتها

۱۹۰. «أ تريد مني أن أجرى مُقابلةً معكِ الآن؟ عفوا ما عندي وقتٌ لذلك» عين الصحيح:

۱. مذاکره ۲. گفتگو ۳. مواجهه ۴. مصاحبه

۱۹۱. «أنا لم ألقِ الأحجارَ إلى زجاج جيراننا لأني أعرفُ أن هذا العملَ سيئٌ جداً» عين المناسب:

۱. نمی اندازم ۲. نخواهم انداخت ۳. نینداختم ۴. نمی انداختم

۱۹۲. «يَجوزُ قبولُ درجةٍ أو شهادةٍ فخريةٍ من الجامعاتِ في جميعِ البلدانِ» عين المناسب:

۱. افتخار آمیز ۲. فخر فروش ۳. مفتخرانه ۴. افتخاری

۱۹۳. « أنشأنا مركزاً ثقافياً يحتوي على مكتبة عامة و جميعُ الناسِ يستفيدون منها » عين المناسب:

۱. علمی ۲. اجتماعی ۳. فرهنگی ۴. هنری

۱۹۴. « أشارُ هذا العالمُ إلى أهميةِ المساواةِ بين الرجلِ والمرأةِ مَرَاتٍ كثيرةٍ » عين المناسب:

۱. تأکید کرد ۲. اشاره کرد ۳. مشورت کرد ۴. شور کرد

۱۹۵. «لا يُمكنني التَّعاونُ معك إذا لم تَكُنْ مُعجِباً بأعمالِي» عين الصحيح:

۱. دوستدار ۲. تعجب کننده ۳. شگفت آور ۴. شيفته

۱۹۶. «أحدُ أساتذةِ جامعتنا ألقى مُحاضرةً في بعضِ جامعاتِ بلادنا على الصعيدين الوطني و الدولي» عين المناسب:

۱. صحبت کرد ۲. سخنرانی کرد ۳. خطاب قرار داد ۴. حاضر شد

۱۹۷. عَيْنُ مجموعةٍ فيها كلمةٌ لا تناسبُ الأخرى:

۱. القِطُّ - البَطُّ - الحِرباءُ - الذَّنْبُ ۲. الأُسبوعُ - الشَّهرُ - اليَوْمُ - العامُ

۳. الأردنيةُ - الفخريةُ - الفرنسيةُ - الإنجليزيةُ ۴. الدَّولةُ - البَلَدُ - المدينةُ - القريةُ

۱۹۸. عَيْنُ عبارةٍ جاءَ فيها المتضادان:

۱. « قُلْ لم تُؤمنوا ولكن قولوا أسلمنا »

۲. الثقافةُ قِيمٌ مشتركةٌ بينَ جماعةٍ من النَّاسِ!

۳. أمرني ربِّي بمداواة النَّاسِ كما أمرني بأداء الفرائضِ! ۴. « عسى أن تكرهوا شيئاً و هو خيرٌ لكم و عسى أن تُحبُّوا شيئاً و هو شرٌّ لكم »

۱۹۹. عَيْنُ الخطأِ للفراغ:

۱. أنا..... الهَيْشُ في الشَّرْقِ. (أُحِبُّ) ۲. كانت شيمل ..... محاضراتٍ باللُّغةِ الفارسيَّةِ! (تُؤَلِّفُ)

۳. .... شيمل في إحدى مقابلاتها إلى الأدعيةِ الإسلاميَّةِ! (تُشِيرُ) ۴. .... فريق كرة القدم في مدرستي! (أُشَكِّلُ)

۲۰۰. « ..... المسلمونَ أغلبُ سَكَّانِ العالمِ و يُحسَبُ الإسلامُ أكثرَ الأديانِ انتشاراً في العالمِ. » عين الفعل المناسب:

۱. يرتبطُ ۲. يقارِبُ ۳. يُشَكِّلُ ۴. يَعدُّ

۲۰۱. « ..... اللُّغةُ الانجليزيةُ من أكثرِ اللُّغاتِ العالمِ شهرةً » عين غير المناسب لتكميل الفراغ:

۱. تُحسَبُ ۲. تُعدُّ ۳. تُعتَبَرُ ۴. تُعلِّمُ

ادوات جزم فعل مضارع دو دسته اند:

الف) ادوات جزم یک فعل مضارع:

- لَمْ : لَمْ يَنْصُرْ
- لَمَّا : لَمَّا يَذْهَبُوا

- لای نهی (در مقدمه بحث شد) : لَا تَذْهَبُوا
- لام امر غایب (در مقدمه بحث شد) : لِيَذْهَبْ

ب) ادوات جزم دو فعل مضارع: ادات شرط (اِنْ ، مَنْ ، مَا)

مضارع مجزوم به لَمْ (و لَمَّا) : (فعل جَد)

هرگاه فعل مضارع بعد از حرف لَمْ و یا لَمَّا واقع شود مجزوم می شود یعنی :

لَمْ یا لَمَّا + فعل مضارع : - ُ - ِ - َ (۱ ، ۴ ، ۷ ، ۱۳ ، ۱۴)
- نونها از آخر حذف
- صیغه ۶ و ۱۲ بدون تغییر

مثال: يَذْهَبُ ← لَمْ يَذْهَبْ / يَجْلِسَانِ ← لَمَّا يَجْلِسَا

• نکات :

۱) فعل مضارع با (لَمْ) گاهی به ماضی ساده منفی و گاهی به ماضی نقلی منفی ترجمه می شود ولی فعل مضارع با (لَمَّا) فقط به ماضی نقلی منفی ترجمه می شود . (همراه با هنوز)

مثال : لَمْ يَذْهَبْ (نرفت) یا (نرفته است) - لَمَّا يَذْهَبْ (هنوز نرفته است)

۲) حرف (لَمْ) بر سر فعل ماضی نمی آید ولی (لَمَّا) بر سر فعل ماضی می آید و در آن صورت اسم

است و معنی (زمانیکه - هنگامیکه) می دهد . البته دقت کنید که اگر بعد از (لَمَّا) فعل مضارع مجزوم نشود ، لَمَّا بازم میتواند معنی زمانیکه بدهد .

لَمَّا جَاءَ دَهَبْتُ : زمانیکه او آمد من رفتم .

لَمَّا يَدْخُلُ أَبِي الْبَيْتَ أَقُومُ مِنْ مَجْلِسِي إِحْتِرَامًا لِشَأْنِهِ وَ مَقَامِهِ : زمانیکه پدرم وارد خانه میشود برای احترام به شأن و مقام او ، از جایم برمیخیزم .

لِمَ به معنی (چرا) می باشد و نباید آنرا با (لَمْ) اشتباه گرفت .

مثال: لِمَ ذَهَبْتَ إِلَى السُّوقِ : چرا به بازار رفتی؟

۴) هرگاه هنگام مجزوم کردن، برای ساکن کردن حرف آخر به یکی از حروف (و - ی) رسیدیم خود آن

حروف حذف می شوند : مثال : لَمْ + يَدْعُوْ ← لَمْ يَدْعُ لَمْ + يَهْدِيْ ← لَمْ يَهْدِ

یادآوری :

● امر غایب و متکلم : (امر بلام یا مضارع مجزوم) :

از شش صیغه مضارع غایب و دو صیغه مضارع متکلم به طریق زیر درست می شود :

۱) امر لام مکسوری (لِ) که به آن لام امر می گویند به اول صیغه های مضارع می آوریم

✓ لُ ← لُ (صیغه ۱ ، ۴ ، ۱۳ و ۱۴)

✓ ن ← حذف (صیغه ۲ ، ۳ ، ۵)

✓ صیغه ۶ (جمع مونث) ← بدون تغییر

۲) آخرش را مجزوم می کنیم :

۳) دقت کنید که صیغه ۶ بدون تغییر باقی می ماند.

مثال: لِيَذْهَبُ - لِيَذْهَبَا ... لِيَذْهَبْنَ... لِأَذْهَبُ - لِنَذْهَبُ

● دقت:

۱) لام امر فقط بر سر صیغه های متکلم و غایب می آید ، در سوالات اگر آن را با صیغه های

مخاطب بیاورند اشتباه است .

۲) لام امر اگر بعد از (وَ - فَ - ثُمَّ) قرار بگیرد می توانیم آن را ساکن کنیم .

مثال: فَلْيَنْظُرْ (باید بنگرد) - وَلْيَقُولُوا (باید بگویند) - ثُمَّ لِيَذْهَبَنَّ (پس باید بروند)

۳) در ترجمه امر غایب از کلمه (باید) استفاده می کنیم : مثال: لِيَذْهَبْ ⇐ باید برویم

۴) برای منفی کردن فعل امر غایب از **فعل نهی** استفاده خواهیم کرد :

لِيَذْهَبْ (باید برود) ⇐ لَا يَذْهَبْ (نباید برود)

● **فعل نهی (امر منفی) :**

هرگاه بخواهیم انجام دادن کاری را از کسی بازداریم ، حرف (لای نهی) را بر سر فعل مضارع آورده و آخر آن را مجزوم می نماییم :

✓ ُ ⇐ ُ (صیغه های ۱، ۴، ۷، ۱۳ و ۱۴)

✓ ن ⇐ حذف (صیغه های ۲، ۳، ۵، ۸، ۹، ۱۰ و ۱۱)

✓ صیغه ۶ و ۱۲ (جمع مونث) ⇐ بدون تغییر

لا (نهی) + فعل مضارع :

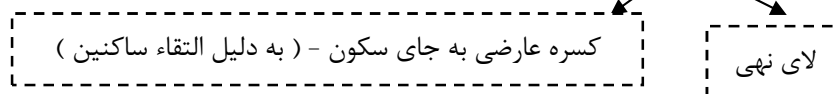
لا تَذْهَبُونَ ⇐ لَا تَذْهَبُوا / لا تَكْتُبِينَ ⇐ لَا تَكْتُبِي / لا يَجْلِسْنَ ⇐ لَا يَجْلِسْنَ

● **نکته :**

۱) این فعل بیشتر در افعال صیغه مخاطب کاربرد دارد .

۲) کسره در آخر مضارع ، حکم سکون را دارد . (چون کسره از ویژگی های اسم است)

مثال: لَا تَنْصُرِ الْبَاطِلَ

۳) در ترجمه ی فعل نهی در صیغه های غایب و متکلم از کلمه (نباید) استفاده می کنیم ولی در صیغه های مخاطب نیازی به استفاده از آن نیست همان امر منفی فارسی است.

لَا يَذْهَبُوا : نباید بروند (غایب) / لَا يَذْهَبْ : نباید برویم (متکلم) / لَا تَذْهَبُوا : نروید (مخاطب)

انواع لا:

- (لا) نفی : بر سر فعل مضارع قرار می گیرد و تغییری در آن ایجاد نمی کند. (لا + فعل مضارع مرفوع)

مثال : و اللّٰهُ یَعْلَمُ و انْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ : و خدا می داند ولی شما نمی دانید .

- (لا) نهی : بر سر فعل مضارع قرار می گیرد و آن را مجزوم می کند. (لا + فعل مضارع مجزوم)

مثال : لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ و ادْخُلُوا مِنْ ابوابٍ مُتَفَرِّقَةٍ : از یک در وارد نشوید و از درهای مختلف وارد شوید .

- (لا) نفی جنس : بر سر اسم در اول جمله اسمیه قرار می گیرد. (لا + اسم نکره) (درس اول دوازدهم)

مثال : لَا تَلْمِیْذَ فِی الصِّفِّ : هیچ دانش آموزی در کلاس نیست .

- (لا) حرف عطف : بین دو اسم تنوین دار و یا دو اسم ال دار قرار می گیرد. (اسم + لا + اسم)

مثال : قَرَأْتُ الْمَجَلَّةَ لَا الصَّحِیْفَةَ : مجله را خواندم نه روزنامه را

- لا جواب به معنی (نه) : در پاسخ به سوال (هَلْ) و (أ) :

مثال : أَنْتَ مِنْ تَبْرِیزِ : لا ، أَنَا مِنْ تَهْرانِ

 هشدار :

مواظب کلمه (آلا : آگاه باش) باشید که جزو هیچکدام از انواع لای ذکر شده نیست .

مثال : أَلَا بِذِکْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

۲۰۲. « لا یحزنک قول الذین کفروا بالله و الیوم الآخر فلا تقنط من رحمة الله! »:

۱. سخنان آنانی که به خداوند و روز واپسین کافر شده اند، تو را اندوهگین نکند و از رحمت خدا ناامید نشو!
۲. نباید کلام کسی که به الله و روز قیامت کافر شده، تو را ناراحت کند و از رحمت خدا ناامید شوی!
۳. گفتار کسانی که به خدا و روز قیامت کافر می شوند، تو را ناراحت ننماید و نباید از رحمت خدا ناامید شوی!
۴. سخن کسانی که به خداوند و روز واپسین کافر شده اند، نباید تو را اندوهگین کند و از رحمت خداوند ناامید نشو!

۲۰۳. عین الصحیح:

۱. لینهض المسلمون من نوم الغفلة: مسلمانان از خواب غفلت بیدار می شوند،
۲. لکی یتقدموا فی المجالات المختلفة: که در زمینه های مختلفی پیشرفت کنند،
۳. و یرفعوا علم الإسلام بأیدیهم: و پرچم اسلام را با دستانشان بالا ببرند،
۴. و لا یكونوا من الخاسرین فی الدنیا!: و تا از زیان دیدگان در دنیا نشوند!

۲۰۴. عین الصحیح:

۱. « لا تقرّبوا الصلاة و أنتم سُکّاری »: نباید در حالی که مست هستید، نماز بخوانند!
۲. لم یمنّ الله علی عباده أبداً: خداوند هرگز بر بندگانش منت نمی گذارد!
۳. لم تنتخبون طریقاً یجرکم إلى الضلالة: چرا راهی را انتخاب می کنید که شما را به گمراهی بکشاند؟
۴. تعلّم القرآن لتفهم القرآن تماماً: برای فهمیدن کامل قرآن، عربی یاد بگیر!

۲۰۵. عین الصحیح:

۱. لا تخرجین من البیت قبل أن تلبسی ملابس مناسبة: قبل از این که لباس های مناسبی بپوشی از خانه خارج نشو!
۲. لیسافر الإنسان و یحصل علی تجارب کثیرة: انسان باید مسافرت کند تا به تجربه های فراوانی دست یابد!
۳. لم یقدر أحد أن یأتی بمثل القرآن: کسی نتوانسته است که مانند قرآن را بیاورد!
۴. لا یعقب العاقل هدفاً یقتل وقتة: عاقل نباید هدفی را دنبال کند که وقتش را بکشد!

۲۰۶. عین الخطأ:

۱. « ألم یعلم بأن الله یری »: آیا می داند که خداوند می بیند؟
۲. لا تظلم کما لا تحب أن تُظلم: ستم نکن همان طور که دوست نداری به تو ستم شود!
۳. فلیعتمد الإنسان علی قدراته فقط: انسان فقط باید بر توانایی هایش تکیه کند!
۴. من عدب لسانه کثر إخوانه: هرکس زبانش شیرین شود، دوستانش زیاد می شوند!

۲۰۷. عین الخطأ:

۱. هُوَآءِ نِسَاءً لَا يَفْعَلْنَ مَا يَصْرُهُنَّ : این زنان نباید کاری را انجام دهند که به آن ها ضرر می رسانند.
  ۲. يُعْطَى هَذَا الْأُسْتَاذُ الدُّكْتُورَاهُ الْفَخْرِيَّةَ تَقْدِيرًا لِجُهُودِهِ : به این استاد به پاس تلاش هایش دکترای افتخاری داده می شود.
  ۳. لَنْ أَسْتَشِيرَ مَنْ يَحْسِبُ نَفْسَهُ عَاقِلًا : با کسی که خودش را عاقل می پندارد، هرگز مشورت نخواهم کرد!
  ۴. لِنُشَارِكُ فِي حَفْلَةِ تَكْرِيمِ الْمُعْلَمِينَ : باید در جشن بزرگداشت معلمان شرکت کنیم!
- ۲۰۸. «لَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ»:**

۱. از آن چه نام خداوند بر آن ذکر نشده است، نخورید!
  ۲. نمی خورید از آن چیزی که اسم خدا بر آن آورده نمی شود!
  ۳. نباید از چیزی بخورید که اسم خداوند بر آن آورده نشود! ۴. از آن چه نام الله را بر آن ذکر نکرده اند، نخورید!
- ۲۰۹. «لِأَتَكَلَّمُ مَعَ أَصْدِقَائِي لِيُسَاعِدُونِي فِي تَعَلُّمِ دُرُوسِي حَتَّى أُنْجِحَ فِي امْتِحَانَاتِ آخِرِ السَّنَةِ!»:**
۱. باید دوستانم در یادگیری درس ها به من کمک کنند تا در امتحانات پایان سال قبول شوم!
  ۲. باید با دوستان خود صحبت کنم تا به من در یادگیری درس هایم کمک کنند تا در امتحانات پایان سال موفق شوم!
  ۳. با دوستانم صحبت می کنم تا به من در یادگرفتن درس هایم کمک کنند تا در امتحانات پایان سال موفق شوم!
  ۴. برای این که با دوستانم صحبت کنم باید به آن ها در یادگیری درس ها کمک کنم تا در آزمون های انتهای سال موفق شوند!
- ۲۱۰. «أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ»:**

۱. آیا نمی دانند که خداوند روزی را برای کسی که می خواهد، فراوان می کند؟
  ۲. آیا ندانسته اند که خدا روزی را برای هرکس که بخواهد، می گستراند؟
  ۳. آیا ندانستند که خداوند روزی را به هرکسی که خواست، گسترانیده است؟
  ۴. آیا ندانسته اید که خداوند روزی را می گستراند برای کسی که بخواهد؟
- ۲۱۱. « قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا »: « بادیه نشینان گفتند:..... »**
۱. ایمان آوردیم بگو ایمان نیاورده اید، بلکه بگویید: اسلام آورده ایم!
  ۲. ایمان آوردیم بگو: ایمان نیاورید، بلکه بگویید: اسلام بیاورید!
  ۳. ایمان می آوریم بگو ایمان نمی آورید، بلکه بگویید: اسلام می آوریم!
  ۴. ایمان می آوریم بگو: شما ایمان نیاورده اید، ولی الان می گوید: اسلام آورده ایم!

۲۱۲. عَيْنُ الْخَطَا:

۱. أَنَا لَمْ أُسَافِرْ فِي السَّنَتَيْنِ الْمَاضِيَتَيْنِ: من در دو سال گذشته مسافرت نکرده ام!
۲. هُوَ لَنْ يَرْجِعَ إِلَى الْمَلْعَبِ غَدًا: او فردا به ورزشگاه برخواهد گشت!
۳. مَنْ يَجْتَهِدْ يَنْجَحْ فِي أَعْمَالِهِ: هرکس تلاش کند باید در زندگی اش موفق شود!

۴. حاول لکی لا تیأس فی حیاتک: تلاش کن تا در زندگی ات مایوس نشوی!

۲۱۳. عین الخطأ:

۱. « لم یلد و لم یولد * و لم یکن له کفواً أحدٌ »: زاده و زاده نشده است و کسی برای او همتا نبوده است!
۲. « علی الله فلیتوکل المؤمنون »: پس مؤمنان فقط باید بر خدا توکل کنند!
۳. « فلیعبدوا ربَّ هذا البیت »: پس پروردگار این خانه را باید عبادت کنید!
۴. « الذی أطعمهم من جوع و آمنهم من خوفٍ »: کسی که در گرسنگی به آنها خوراک داد و آن ها را از ترس ایمنی بخشید!

۲۱۴. عین الخطأ فی التعریب:

۱. هرگز به خوبی دست نخواهیم یافت: کن ننال البرَّ أبداً،
  ۲. تا از آن چه دوست داریم، انفاق کنیم: حتّی نُنْفِقَ مِمَّا نُحِبُّ،
  ۳. و از بازدارندگان از بدی باشیم: و نکونَ من الناهین عن المنکر،
  ۴. و از دوستی با دلسوز نادان دوری نماییم: و لَنَجْتَنِبَ مُصَادَقَةَ مُشْفِقٍ جاهل!
۲۱۵. «در کارها باید به خداوند توکل کنیم تا به بهترین شکل به پایان برسد»:
۱. لِنَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ فِي أَعْمَالِنَا حَتَّى تَصِلَ إِلَى غَايَتِهَا بِشَكْلِ أَحْسَن!
  ۲. لِنَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ فِي الْأَعْمَالِ حَتَّى تَصِلَ إِلَى نَهَايَتِهَا بِأَحْسَنِ شَكْلِ!
  ۳. علينا أن نتوكل على الله في الأعمال حتى وصل إلى آخره بأحسن شكل!
  ۴. يجب علينا أن نتوكل على الله في الأعمال لكي يصل إلى نهايته بأفضل الأشكال!
۲۱۶. « ما برای رسیدن به اهداف خود باید تلاش دانشمندان بزرگ را مورد توجه قرار دهیم! » عین الخطأ:

۱. للحصول على أهدافنا علينا أن نهتمّ بجهد العلماء الكبار!
۲. لنجعل جهد العلماء الكبار نصب أعيننا للوصول إلى أهدافنا!
۳. يلزم علينا بالاهتمام بأهدافنا للوصول إلى اجتهاد العلماء العظام!
۴. للتوصل إلى أهدافنا يجب علينا أن نجعل اجتهاد العلماء العظام نصب أعيننا!

۲۱۷. « این دختران اگر تلاش نکنند، در انجام وظایف خود به موفقیت دست نخواهند یافت! »

۱. إن لم تجتهد هؤلاء البنات، لن ينجحن في أداء واجباتهن!
۲. إن لم يجتهدون هؤلاء البنات، لم يقرن في القيام بالواجبات!
۳. إذا لا تجتهد تلك البنت لم تحصل على النجاح في الأداء بالواجبات!
۴. إذا لم تجتهدی هذه البنات، لم تصلن إلى التوفيق في القيام بالواجباتهن!

٢١٨. عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي الْأَمْرِ عَنِ الْأَفْعَالِ التَّالِيَةِ: « تَرْجِعَنَّ - يَرْجِعَنَّ - تَرْجِعِينَ »:

١. لِتَرْجِعَنَّ - اِرْجِعَنَّ - اِرْجِعِي ٢. اِرْجِعْ - لِيَرْجِعْ - اِرْجِعِي ٣. اِرْجِعَنَّ - لِيَرْجِعَنَّ - لِيَرْجِعِي ٤. اِرْجِعَنَّ - لِيَرْجِعَنَّ - اِرْجِعِي

٢١٩. عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي النَّهْيِ عَنِ الْأَفْعَالِ التَّالِيَةِ: « غَسَلْتُ - غَضِبْتُ - حَدَّثْنَا »:

١. لَا أَعْسِلْ - لَا تَعْصِبِي - لَا يُحَدِّثْنَا ٢. مَا عَسَلْتُ - مَا غَضِبْتُ - مَا حَدَّثْنَا

٣. لَا أَعْسِلْ - لَا تَعْصِبِينَ - لَا تُحَدِّثْنَا ٤. لَا أَعْسِلُ - لَا تَعْصَبُ - لَا نُحَدِّثُ

٢٢٠. عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ: « لِيَعْبُدَ الْإِنْسَانُ خَالِقًا لَا كُفُوَ لَهُ وَ لَا يُشْرِكْ بِعِبَادَتِهِ حَتَّى يَفُوزَ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ! »:

١. لِيَعْبُدُ - لَا يُشْرِكُ - حَتَّى يَفُوزَ ٢. لِيَعْبُدَ - لَا يُشْرِكُ - حَتَّى يَفُوزَ

٣. لِيَعْبُدَ - لَا يُشْرِكُ - حَتَّى يَفُوزَ ٤. لِيَعْبُدَ - لَا يُشْرِكُ - حَتَّى يَفُوزَ

٢٢١. عَيْنَ مَا لَيْسَ فِيهِ الْمُضَارِعُ الْمَجْزُومُ:

١. لِيَفْهَمَ الطَّلَابُ هَذَا الدَّرْسَ يَحْتَاجُونَ إِلَى زَمَنِ أَكْثَرَ! ٢. لِيَنْظُرَ الْمُؤْمِنُونَ إِلَى الْعَالَمِ كُلِّهِ بِنَظَرٍ الْاِعْتِبَارِ!

٣. لَمْ يَسْتَخْرِجِ الْغَوَاصُونَ مِنَ الْبَحْرِ دُرًّا أَمْسًا! ٤. لَا تُحَدِّثِ النَّاسَ بِكُلِّ مَا سَمِعْتَ بِهِ!

٢٢٢. عَيْنَ « لَ » لَا يُمْكِنُ أَنْ تَكُونَ جَازِمَةً:

١. لِتُؤَاجِهَ النِّسَاءُ صُعُوبَاتِ الدَّهْرِ صَابِرَاتٍ! ٢. إِنَّ الْفُرْصَةَ تَهْرُ مَرَّ السَّحَابِ فَلْتَعْتَمِدْنَهَا!

٣. لِيَحْفَظَ التَّلَامِيذُ ثَلَاثَةَ أَشْعَارٍ لِلْجَلِيسَةِ الْقَادِمَةِ! ٤. لِيَجِدَ صَدِيقًا مُخْلِصًا عَلَيْكَ أَنْ تَقْبَلَ عَلَى الْكِتَابِ!

٢٢٣. عَيْنَ الْخِطَاءِ عَنِ نَوْعِ « اللَّامِ »:

١. السَّنَجَابُ الطَّائِرُ لَهُ غِشَاءٌ خَاصٌّ كَالْمِظَلَّةِ: الْجَارَّةُ ٢. لِنَتَالُوا الْبِرَّ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْفَقُوا مِمَّا تَحَبُّونَ: الْجَازِمَةُ

٣. إِمَّا بُعِثَ لِأَتَمِّمْ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ: النَّاصِبَةُ ٤. لِنَجْعَلَ جِهْدَ النَّمْلَةِ نَصَبَ أَعْيُنِنَا جَمِيعًا: الْجَازِمَةُ

٢٢٤. « قُلْتُ لَهَا بِصَوْتِ عَالٍ: لِيَتَصَدَّقْ فِي حَيَاتِكَ دَائِمًا لِتَبْتَعِدَ عَنِ الرِّذَائِلِ! ». عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي نَوْعِ الْكَلِمَاتِ الثَّلَاثِ:

١. نَاصِبَةٌ - نَاصِبَةٌ - جَازِمَةٌ ٢. حَرْفُ جَرٍّ - جَازِمَةٌ - نَاصِبَةٌ ٣. جَازِمَةٌ - جَازِمَةٌ - لَامٌ أَمْرٌ ٤. جَارَّةٌ - جَارَّةٌ - نَاصِبَةٌ

٢٢٥. عَيْنَ « لَا » النَّاهِيَةِ:

١. الَّذِي لَا يَرْحَمُ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ فَارْحَمُوا حَتَّى تَرْحَمُوا! ٢. الْقَوَائِنُ الْإِسْلَامِيَّةُ لَا تَمْنَعُنَا عَنِ التَّقَدُّمِ فِي الْمَجَالَاتِ الْاجْتِمَاعِيَّةِ!

٣. لَا يَتَكَلَّمُ الْإِنْسَانُ قَبْلَ أَنْ يَتَأَمَّلَ فِيمَا يُرِيدُ أَنْ يَقُولَهُ! ٤. لَا أَنْسَى ذِكْرِيَاتِ حَفْلَةِ زَوْاجِ صَدِيقِي الَّتِي انْعَقَدَتْ قَبْلَ شَهْرٍ!

٢٢٦. « لَا يَطْلُبُ الْوَالِدَانِ لِأَوْلَادِهِمَا إِلَّا الْخَيْرَ فَلَا يَسْمَعَا أَنْ يُصَادِقُوا أَيَّ شَخْصٍ! » عَيْنَ نَوْعِ « لَا » فِي الْفَعْلَيْنِ:

١. النَّافِيَةُ - الْجَازِمَةُ ٢. النَّاهِيَةُ - النَّاهِيَةُ ٣. النَّافِيَةُ - النَّافِيَةُ ٤. الْجَازِمَةُ - النَّافِيَةُ

٢٢٧. « وَ لَا تَيَاسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَبِئْسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ » عَيْنَ الصَّحِيحِ:

١. لَا تَيَاسُوا: فَعْلٌ نَهْيٌ، لِلْمُخَاطَبِينَ، لَازِمٌ، مُزِيدٌ ثَلَاثِي / فَعْلٌ وَ فَاعِلُهُ ضَمِيرُ الْوَاوِ الْبَارِزِ

٢. لا يَبْأَسُ : مضارع مجزوم - للغائب - لازم / فعل و مع فاعله ، جملة فعلية

٣. الله (الثنانى): اسم الجلالة - مفرد - مذكر - نكرة / مضاف إليه

٤. الكافرون: جمع سالم للمذكر - اسم فاعل - معرفة / صفة

٢٢٨. عَيْنَ مضارعاً لا يُترجم مضارعاً:

١. لِيَعْلَمَ الْإِنْسَانُ أَنَّ كُلَّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ! ٢. حاولت كثيراً لِأَسْتَطِيعَ أَنْ أُنْجَحَ فى الامتحان!

٣. « قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسَلَمْنَا » ٤. المسلمون لِيَسْتَطِيعُوا أَنْ يُوَاجِهُوا المشاكل!

٢٢٩. عين الفعل ماضياً فى المعنى:

١. مَنْ حَفَرَ بَرًّا لِأَخِيهِ وَقَعَ فِيهَا! ٢. الطُّلَّابُ لَمْ يَحْضُرُوا فى الصُّفوفِ بسبب برودة الجو!

٣. الْمُؤْمِنُونَ لَا يُشْرِكُوا أَحَدًا بِعِبَادَةِ رَبِّهِمْ! ٤. اعْتَمَدُوا على الله فى جميع أحوالكم!

٢٣٠. عَيْنَ العبارة الَّتى يمكن أَنْ تكون مضارعاً مرفوعاً أو مجزوماً:

١. ما تَخْرُجُ النَّمْلَةُ إلى سطح الأرض تَنْشُرُهَا تَحْتَ ضَوْءِ الشَّمْسِ! ٢. الْمُمَرِّضَاتُ لَا يُهْمِلْنَ فى أداء وظائفهن!

٣. لِأَسَاعِدَ المحرومين فى بلادى، سافرتُ إلى هذه المناطق! ٤. طَلَبْتُ هذه الأم من ولديها أَنْ يُسَاعِدَها فى أعمال البيت!

٢٣١. عَيْنَ حروفاً كُلِّها تقدر على حذف التون:

١. لَ - لا - إن - من ٢. حتّى - ما - لم - لَ ٣. عن - لم - أن - لا ٤. لَ - من - كى - إذا

٢٣٢. « لما دخلنا الصفّ قلت لصديقتى لنجلس فى الأمام لنسمع كلام الأستاذة جيّداً! ». عَيْنَ الصّحيح فى نوع اللّامات الثلاث:

١. جازة / جازمة / ناصبة ٢. ناصبة / جازمة / حرف الجرّ ٣. جازة / ناصبة / لام الأمر ٤. حرف الجرّ / لام الأمر / جازمة

٢٣٣. عَيْنَ الأفعال مجزومة كُلِّها:

١. عندما أنزل القرآن لم يقدر أحد على أن يأتى بمثله حتّى الآن!

٢. من لم يقصّر فى أداء واجباته اليوم يصل إلى أهدافه غداً!

٣. ليستيقظ كلّ المسلمين من نوم الغفلة حتّى يأخذوا حقّهم من الظالمين!

٤. ينادينى صديقى أن أشاهده ولكننى لم أفهم ماكان قصده من هذا النداء!

٢٣٤. عَيْنَ المضارع المنصوب:

١. هذا الدرس صعب، ليساعدك أخوك! ٢. أمرت الأم بناتها أن لا يكسلن فى أعمالهن!

٣. فى السّموات و الأرض عجائب كثيرة لِتَتَنَبَّهَ الإنسان! ٤. إن تعرفوا حلاوة عاقبة الحقّ تصبروا على مرارته!

درس هفتم: لغات مهم درس هفتم

مَخَصَّرٌ : سر سبز	بَيَّنَّ : آشکار کرد (مضارع : يَبِينُ)	أَبَدَعَ : نوآوری کرد
عَقَلَ : اندیشید (مضارع : يَعْقِلُ / مصدر : عَقْل)	تَغَيَّرَ : دگرگون شد (مضارع : يَتَغَيَّرُ / امر : تَغَيَّرْ / مصدر : تَغَيَّرَ)	(مضارع : يُبْدِعُ / امر : أَبْدَعْ / مصدر : ابْداع)
مُصَابٌ : دچار شده	دَخِيلٌ : وارد شده	إِزْدَادٌ : افزایش یافت (مضارع : يَزِدُّ / مصدر : ازدیاد)
مُعَرَّبٌ : عربی شده	دِيَاحٌ : ابریشم	أَلَمٌ : درد (جمع : آلام)
مُفْرَدَاتٌ : واژگان	شَارَكَ : شرکت کرد	إِشْتَدَّ : شدت گرفت (مضارع : يَشْتَدُّ)
مِسْكٌ : مشک	(مضارع : يُشَارِكُ / امر : شَارِكْ / مصدر : مُشَارِكَةٌ)	إِشْتَقَى : برگرفت (مضارع : يَشْتَقُ / مصدر : اِشْتِاقٌ)
زُكَامٌ : سرما خوردگی شدید	صَمٌّ : در بر گرفت (مضارع : يَصُمُّ)	إِشْتَهَرَ : نامدار شد (مضارع : يَشْتَهِرُ)
نَطَقَ : بر زبان آورد (مضارع : يَنْطِقُ / امر : اِنْطِقْ / مصدر : نَطَق)	تَحَسَّنَ : خوب شد (مضارع : يَتَحَسَّنُ / امر : تَحَسَّنْ / مصدر : تَحَسَّن)	إِشْتَهَى : خواست (مضارع : يَشْتَهِي / مصدر : اِشْتِهَاءٌ)
نَقَلَ : منتقل کرد (مضارع : يَنْقُلُ / امر : اُنْقُلْ / مصدر : نَقَلَ)	حَضْرَةٌ : جناب	إِنْضَمَّ : پیوستن (اِنْضَمَّ ، يَنْضُمُّ)
يَضُمُّ : در بر می گیرد (ماضی : صَمَّ)	حُمَّى : تب	مُسْتَوْصَفٌ : درمانگاه
أَفْوَاحٌ : دهان ها (مفرد : فَمٌ)	وَفَقَّالٌ : بر اساس	أَوْفُوا : وفا کنید
إِلتَقَى : دیدار کرد (مضارع : يَلْتَقِي / مصدر : اِلْتِقاء)	إِسْتَوْدَعَ : سپرد (مضارع : يَسْتَوْدِعُ)	بِالإِضَافَةِ إِلَى : افزون بر
	نَطَّفَ : تمیز کرد (مضارع : يَنْطِفُ / امر : نَطِّفْ)	هَمَّتِي : آرزو کرد (مضارع : يَتَمَنَّى)
		اللسنة : زبان ها (مفرد : لسان)
فَحَصٌ : معاینه کرد (مضارع : يَفْحَصُ)	سُنُنٌ : کشتی ها (مفرد : سَفِينَةٌ)	بِضَاعَةٌ : کالاها (مفرد : بِضَاعَةٌ)

۲۳۵. عین الصحیح: «لا أعرُفُ معنی هذه المُفْرَدَة اِبْحَثْ عن معناها في المعجم من فضلك»

۱. مفرد ۲. منحصر به فرد ۳. جداجدا ۴. واژه

۲۳۶. عین الصحیح: «أنا فقط تَذَكَّرْتُ ما حدث عندما نُقِلْتُ إلى المستشفى»

۱. انتقال داد ۲. منتقل کردم ۳. انتقال داده شدم ۴. نقل کردم

۲۳۷. عین الصحیح: «هذه الكلمة أصلها فارسیة لكنها مُعَرَّبٌ»

۱. عربی شده ۲. اعراب پذیر ۳. دارای اعراب ۴. عرب شده

۲۳۸. عین الصحیح: «كلما أَكَلْتُ لا أَجوعُ بل أَشْتَهِي أن أَكُلَ كُلَّ ما في المائدة»

۱. اشتها دارد ۲. شهامت دارم ۳. میل دارم ۴. مینوشم

۲۳۹. عین الصحیح: «المِسْكُ و الدِّيْباجُ كانا من البضائع التي لم تكن عند العرب في الزمن القديم»

۱. مشک - پنبه ۲. مشک - ابریشم ۳. مشک - پنبه ۴. مشک - ابریشم

۲۴۰. عین الصحیح: «إذا أنت لا تريد أن تُغَيِّرَ نفسك فاعرف أنه لا يُغَيِّرُ أي شيء»

۱. تغییر دهی - تغییر نمی کند ۲. تغییر کنی - تغییر نمی کند ۳. تغییر دهی - تغییر نمیدهد ۴. تغییر کنی - تغییر نمی دهد

۲۴۱. عین المناسِب: «لَمَّا اِنضَمَّ اَبِي اِلَيْنَا، فَقَدْ ضَمَّ فَرِيْقَنَا اَشْخَاصًا قَوِيًّا وَ نَشِيْطًا لِلتَّعَاوُنِ مَعَا فِي الْاَعْمَالِ»

۱. در برگرفت - پیوست ۲. پیوست - دربرگرفت ۳. دربرگرفت - دربرگرفت ۴. پیوست - پیوست

۲۴۲. عین المناسِب: «إذا زادت الطالبات من مطالعة كتبهنَّ إزدادَ استعدادهنَّ للامتحان»

۱. زیاد کردند - زیاد میشود ۲. زیاد کنند - زیاد خواهد شد ۳. زیاد کنند - زیاد می شود ۴. زیاد کردند - افزایش می یابد

۲۴۳. عین المناسِب: «هل تعرف ما هو الفرق بين معنى «شقي» و «اشتقي»؟ كُنْتُ أعرُفُ و لكنني نسيْتُ يجب أن أراجِعَ دروس مرّة أخرى»

۱. شکافت - مشتق کرد - مراجعه کنم ۲. شکافت - برگرفت - دوره کنم

۳. شکافته شد - مشتق شد - مراجعه کنم ۴. شکافته شد - برگرفت - دوره کنم

۲۴۴. عین المناسِب: «أنا أصبِتُ بِالزَّكَامِ و عندي حُمى شديدة، هل إذا أكل هذا الشراب سوف يتحسنّ حالِي؟»

۱. گلودرد - سرماخوردگی - بهتر خواهد شد ۲. سرماخوردگی - تب - بهتر خواهد کرد

۳. گلودرد - سرماخوردگی - خوب خواهد شد ۴. سرماخوردگی - تب - خوب خواهد شد

۲۴۵. عین الخطأ في المترادف و المتضاد:

۱. «يُعرَفُ المُجْرِمُونَ بِسِيماهم» (سيما = وجه)

۲. قد بيّن العلماء أبعادَ التأثير. (بيّن = ظهر)

۳. إزدادَ نفوذُ اللّغةِ الفارسيّة. (إزداد ≠ قلّ)

۴. أَكَلْتُم تمري و عَصَيْتُم أمرى. (عَصَيْتُم ≠ أطعتم)

۲۴۶. عَيْن الصّحيح في الفراغ: «..... قطعة من قماشٍ و .... حفلة عظيمةٌ تَنعقدُ في موضعات مختلفة».

۱. السّتار - العيد ۲. البقاع - المستوصف ۳. السرير - الفردوس ۴. الشرف - المهرجان

۲۴۷. «عندما ..... التّواصل بين العرب و الفرس ..... نقلُ المفردات بيّنها»:

۱. اِشْتَقَّ - نَطَقَ ۲. اِنضَمَّ - اِشْتَهَرَ ۳. اِزْدَادَ - اِشْتَدَّ ۴. تَحَسَّنَ - شاركَ

● نواسخ :

عبارت است از مجموعه کلماتی که بر سر جمله اسمیه می آیند و در اعراب مبتدا و خبر تغییراتی ایجاد می کنند .

(۱) افعال ناقصه (کان و اخواتها) (درس هفتم یازدهم)

نواسخ عبارتند از : (۲) حروف مشبّهة بالفعل (اِنَّ و اخواتها) (درس اول دوازدهم)

(۳) لا (ناسخه) (لای نفی جنس) (درس اول دوازدهم)

(۱) **افعال ناقصه** : این افعال بر سر جمله اسمیه می آیند و مبتدا را به صورت مرفوع نگه داشته و خبر را منصوب می کنند که در این صورت به مبتدا، اسم افعال ناقصه و به خبر، افعال ناقصه گفته می شود . در واقع این افعال همان افعال اسنادی زبان فارسی هستند .

افعال ناقصه عبارتند از : کان (بود) - صارَ (شد) - لیسَ (نیست) - اصْبَحَ (گردید ، شد)

اللَّهُ خَبِيرٌ (الله مبتدا و خبير خبر)	↔	كَانَ اللَّهُ خَبِيرًا (الله اسم کان - خبيراً خبر کان)
الْأَعْدَاءُ مُنْهَزِمُونَ فِي هَذِهِ الْحَرْبِ (الاعداء مبتدا - منهزمون خبر)	↔	أَصْبَحَ الْأَعْدَاءُ مُنْهَزِمِينَ فِي هَذِهِ الْحَرْبِ (الاعداء اسم اصبح - منهزمين خبر اصبح)

🔗 انواع اسم افعال ناقصه :

(۱) اسم ظاهر : مثال : كَانَ اللَّهُ خَبِيرًا (الله اسم کان - خبيراً خبر کان)

(۲) ضمير بارز : مثال : كَانُوا قَلِيلًا (ضمير « و » اسم کان - قليلاً خبر کان)

(۳) ضمير مستتر : مثال : كُنْ شَجَاعًا (ضمير مستتر انت اسم کان - شجاعاً خير کان)

🔗 انواع خبر افعال ناقصه :

(۱) مفرد : مثال : كَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا (وعد اسم کان - حقاً خبر کان)

(۲) جمله :

﴿ فعلیہ : مثال : كَانَ التَّلْمِیْذُ یَجْتَهِدُ فِی دَرُوسِهِ (التَّلْمِیْذُ اسْمُ كَانَ - یَجْتَهِدُ خَبْرُ كَانَ)

﴿ اسمیہ : مثال : كَانَ مِیْثَمٌ جِهَادُهُ عَظِیْمٌ (مِیْثَمٌ اسْمُ كَانَ - جِهَادُهُ عَظِیْمٌ خَبْرُ كَانَ)

﴿ شبہ جملہ : مثال : كَانَ الْمُعَلِّمُ فِی الصَّفِّ (الْمُعَلِّمُ اسْمُ كَانَ - فِی الصَّفِّ خَبْرُ كَانَ)

دقت : صرف افعال ناقصہ

در بین افعال ناقصہ فعل « أَصْبَحَ » مانند افعال عادی صرف می شود ولی بقیہ افعال ناقصہ صرفشان با فعل های معمولی فرق دارد ؛ به صرف این فعل ها کہ در جدول زیر آمده دقت کنید :

الف) صرف ماضی :

هُوَ	هُمَا	هُم	هِيَ	هُمَا	هُنَّ	أَنْتَ	أَنْتُمَا	أَنْتُمْ	أَنْتِ	أَنْتُمَا	أَنْتُنَّ	أَنَا	نَحْنُ
كَانَ	كَانَا	كَانُوا	كَانَتْ	كَانَتَا	كَانْنَ	كَانْتَ	كَانْتُمَا	كَانْتُمْ	كَانْتِ	كَانْتُمَا	كَانْتُنَّ	كُنْتُ	كُنَّا
صَارَ	صَارَا	صَارُوا	صَارَتْ	صَارَتَا	صَارْنَ	صَارْتَ	صَارْتُمَا	صَارْتُمْ	صَارْتِ	صَارْتُمَا	صَارْتُنَّ	صِرْتُ	صِرْنَا
لَيْسَ	لَيْسَا	لَيْسُوا	لَيْسَتْ	لَيْسَتَا	لَيْسْنَ	لَيْسْتَ	لَيْسْتُمَا	لَيْسْتُمْ	لَيْسْتِ	لَيْسْتُمَا	لَيْسْتُنَّ	لَيْسْتُ	لَيْسْنَا

ب) صرف مضارع :

هُوَ	هُمَا	هُم	هِيَ	هُمَا	هُنَّ	أَنْتَ	أَنْتُمَا	أَنْتُمْ	أَنْتِ	أَنْتُمَا	أَنْتُنَّ	أَنَا	نَحْنُ
يَكُونُ	يَكُونَانِ	يَكُونُونَ	تَكُونُ	تَكُونَانِ	يَكُنَّ	تَكُونُ	تَكُونَانِ	تَكُونُونَ	تَكُونِينَ	تَكُونَانِ	تَكُنَّ	أَكُونُ	نَكُونُ
يَصِيرُ	يَصِيرَانِ	يَصِيرُونَ	تَصِيرُ	تَصِيرَانِ	يَصِرْنَ	تَصِيرُ	تَصِيرَانِ	تَصِيرُونَ	تَصِيرِينَ	تَصِيرَانِ	تَصِرْنَ	أَصِيرُ	نَصِيرُ

ج) صرف امر :

هُوَ	هُمَا	هُم	هِيَ	هُمَا	هُنَّ	أَنْتَ	أَنْتُمَا	أَنْتُمْ	أَنْتِ	أَنْتُمَا	أَنْتُنَّ	أَنَا	نَحْنُ
لِيَكُنْ	لِيَكُونَا	لِيَكُونُوا	لِيَكُنْ	لِيَكُونَا	لِيَكُنَّ	لِيَكُنْ	لِيَكُونَا	لِيَكُونُوا	لِيَكُونِي	لِيَكُونَا	لِيَكُنَّ	لِيَأْكُنْ	لِيَنْكُنْ
لِيَصِرْ	لِيَصِيرَا	لِيَصِيرُوا	لِيَصِرْ	لِيَصِيرَا	لِيَصِرْنَ	لِيَصِرْ	لِيَصِيرَا	لِيَصِيرُوا	لِيَصِيرِي	لِيَصِيرَا	لِيَصِرْنَ	لِيَأْصِرْ	لِيَنْصِرْ

تذکرہ:

- (۱) افعال ناقصه که دارای مضارع و یا امر باشند مانند ماضی آن عمل می کنند .
- (۲) کانَ، صارَ و اَصْبَحَ به صورت ماضی، مضارع و امر بکار می روند .
- (۳) لیسَ فقط به صورت ماضی به کار می رود . البته دقت کنید که لیسَ اگرچه ماضی است ولی معنی مضارع می دهد .
- (۴) چنانچه یکی از افعال ناقصه بر سر ضمیر منفصل مرفوعی وارد شود این ضمیر را حذف می کنیم و فعل ناقصه را صیغه همان ضمیر منفصل مرفوعی حذف شده می بریم. یعنی به ضمیر متصل مرفوعی معادل خود تبدیل می کنیم .
- کانَ + انت تلمیذٌ ⇐ کُنْتَ تلمیذاً   کانَ + نحنُ مُسافرین ⇐ کُنَّا مسافرین
- (۵) چنانچه اسم افعال ناقصه ، اسم ظاهر (غیر ضمیر) ، باشد فعل ناقصه همواره به صورت مفرد می آید و تنها از نظر جنسیت با آن مطابقت می کند.
- کانَ الضیفُ حاضرًا (الضیف اسم کانَ - حاضرًا خبر کانَ)
- کانَ الضیفانِ حاضرینِ (الضیفان اسم کانَ - حاضرینِ خبر کانَ)
- کانَ الضیوفُ حاضرینَ (الضیوف اسم کانَ - حاضرینَ خبر کانَ)
- اما اگر فعل ناقصه بعد از اسم بیاید، با آن از نظر تعداد و جنس مطابقت می کند
- الضیفُ کانَ حاضرًا (الضیف مبتدا - « کانَ حاضرًا » خبر - « ضمیر مستتر هُوَ » اسم کانَ - حاضرًا خبر کانَ)
- الضیفانِ کانا حاضرینِ (الضیفان مبتدا - « کانا حاضرینِ » خبر - ضمیر « ا » اسم کانَ - حاضرینِ خبر کانَ)
- الضیوفُ کانوا حاضرینَ (الضیوف مبتدا - « کانوا حاضرینَ » خبر - ضمیر « و » اسم کانَ - حاضرینَ خبر کانَ)
- (۶) با جمع های غیرعقل، افعال ناقصه به صورت مفرد مونث به کار می رود چه قبل از آن و چه بعد از آن.
- کانتِ العَصافیرُ فوقَ الشَّجَرَةِ (العَصافیر اسم کانت - فوقَ الشَّجَرَةِ خبر کانت)
- العَصافیرُ کانتُ فوقَ الشَّجَرَةِ (العَصافیر مبتدا - « کانت فوقَ الشَّجَرَةِ » خبر - ضمیر مستتر هُوَ اسم کانت - فوقَ الشَّجَرَةِ خبر کانت)
- (۷) « اَصْبَحَ و صارَ » از نظر معنی تقریباً اثر یکسانی دارند :

أَصْبَحَ - صَارَ ⇨ شد - گردید يُصْبِحُ - يَصِيرُ ⇨ می شود - می گردد
 أَصْبَحَ - أَصِرَ ⇨ شو
 (۸) « كَانٌ » از مهم ترین افعال ناقصه است . کاربرد آن را از نظر ترجمه در شرایط زیر ببینید :

الف (به تنهایی در جمله بیاید :

۱. به معنای « بود » : كَانَ التِّلْمِيذُ فِي الصَّفِّ : دانش آموز در کلاس بود .
۲. به معنای « است » (این معنی بیشتر در مورد صفات خداوند و پدیده های ثابت طبیعی کاربرد دارد)
 مثال : إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا : بی گمان خداوند آمرزنده و مهربان است .

ب (به عنوان فعل کمکی :

۱. به معنی فعل ماضی استمراری می باشد . مثال : كَانَّ يَذْهَبُ : می رفت / كانوا يَسْمَعُونَ : می شنیدند
  ۲. با فعل ماضی یا با « قد + ماضی » به معنی ماضی بعید می باشد . مثال : كَانَّ ذَهَبَ = كَانَّ قَدْ ذَهَبَ = رفته بود
- ج (بر سر « لـ » یا « عِنْدَ » + اسم یا ضمیر بیاید , معادل فعلِ « داشتم ، داشتی ، داشت .... »**
- كَانَتْ لِلطَّالِبِ ذَاكِرَةٌ قَوِيَّةٌ : دانش آموز حافظه ای قوی داشت   كَانَّ عِنْدِي سَرِيرٌ خَشَبِيٌّ : تختی چوبی داشتم .
- (۹) اگر فعل ناقصه « كَانٌ » در جمله خود ، اسم فاعل با حرکت تنوین فتحه « — » داشته باشد ، می تواند به عنوان فعل کمکی سازنده معادل ماضی بعید عمل کند .

مثال ⇨ كَانَّ الطَّالِبُ جَالِسًا عَلَى الْكُرْسِيِّ : دانش آموز روی صندلی نشسته بود .

(۱۰) دقت کنید وقتی فعل **كان** به باب های دیگر رفته و معنایش تغییر می کند دیگر **فعل ناقصه نیست** :

باب تفعیل ⇨ كَوَّنَ - يُكْوِنُ - تَكْوِين   ⇨ خلق کرد - تشکیل داد

باب تفعّل ⇨ تَكَوَّنَ - يَتَكَوَّنُ - تَكْوُن   ⇨ به وجود آمد ، تشکیل شد

(۱۱) فعل **صار** اگر به باب تفعیل برود هم معنایش تغییر می کند و هم اینکه دیگر **فعل ناقصه نمی باشد** :

باب تفعیل ⇨ صَيَّرَ - يُصَيِّرُ   ⇨ دگرگون کرد

۲۴۸. « كان كبارنا يُصرون على أن لا يُترك احترام الصغار و نهتمّ بتربيتهم بشكل أحسن! »:

۱. بزرگان ما اصرار می ورزیدند که احترام به کوچکترها ترک نشود و به تربیت آن ها به شکل نیکوتری توجه کنیم!
۲. بزرگان همیشه به ما اصرار می کردند که احترام کودکان رها نگردهد و به تربیتشان به شکل نیکو اهتمام ورزیم!
۳. بزرگانمان پافشاری می کنند که احترام گذاشتن به کودکان رها نشود و آن ها را به شکل نیکو تربیت کنیم!
۴. اصرار بزرگان ما بر این بود که احترام کوچک تر ها حفظ شود و به تربیتشان به شکل نیکوتری توجه کنیم!

۲۴۹. عین الصّحیح :

۱. « لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلْمُتَلَدِّينَ »: بی شک در (داستان) یوسف و برادرانش نشانه هایی برای پرسش کنندگان است!
  ۲. « و أفوا بالعهد إنَّ العهدَ كانَ مَسْؤُولاً »: به پیمان وفا کردند، زیرا پیمان مورد سؤال خواهد بود!
  ۳. « و كانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ »: خانواده اش را به نماز و زکات دستور می دهد!
  ۴. « أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً »: از آسمان آبی را فرو فرستاد و زمین سرسبز شد!
۲۵۰. « كان لجدِّي خاتماً قَيْماً يُحِبُّهُ كَثِيراً لِأَنَّ وَالِدَهُ كانَ وَرَثَهُ لَهُ بَعْدَ مَوْتِهِ! »:

۱. پدر بزرگم انگشتی ارزشمند دارد که آن را بسیار دوست دارد؛ زیرا پدرش بعد از مرگش آن را برایش به ارث گذاشته است!
  ۲. برای پدر بزرگ من ، انگشت ارزشمندی هست و آن را بسیار دوست دارد؛ چون آن را بعد از مرگ پدرش، به ارث برده است!
  ۳. پدر بزرگم انگشت ارزشمندی داشت که آن را بسیار دوست داشت؛ زیرا پدرش آن را برایش بعد از مرگ خود به ارث گذاشته بود!
  ۴. پدر بزرگ من انگشت ارزشمندی داشت و آن را بسیار دوست داشت؛ زیرا آن را از پدرش بعد از مرگ به ارث برده بود!
۲۵۱. « اسْتَمِعُوا إِلَى الْقُرْآنِ بِخُشُوعٍ عِنْدَ تِلَاوَتِهِ فَعَسَى أَنْ يَرْحَمَكُمُ اللَّهُ وَ تُصِيبُوا مِنَ الْفَائِزِينَ! »:

۱. وقتی که قرآن را با فروتنی می خوانند، به آن گوش فرادهید، پس شاید که خدایتان شما را مورد رحمت قرار دهد و از رستگاران شوید!
  ۲. به قرآن هنگام خوانده شدنش با فروتنی گوش فرادهید، پس امید است که خداوند شما را ببخشد و از رستگاران گردید!
  ۳. هنگام تلاوت قرآن با تواضع به آن گوش فرادهید تا پروردگارتان شما را ببخشاید و از رستگاران باشید!
  ۴. به قرآن زمانی که آن را تلاوت می کنند، با تواضع گوش دهید؛ زیرا امید است که خدا به شما رحم کند و رستگار گردید!
۲۵۲. « كُنَّا نَعُوذُ أَنْ نَقْرَأَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنَ الْقُرْآنِ ثُمَّ نَنَامُ! »:

۱. عادت کرده ایم که ده آیه از آیات قرآن را قبل از خواب، بخوانیم! ۲. ده آیه از قرآن را طبق عادتمان می خوانیم، سپس می خوابیم!
  ۳. عادت کرده بودیم که ده آیه از قرآن را بخوانیم، سپس بخوابیم! ۴. عادت ما بر این بود که بعد از خواندن ده آیه از قرآن بخوابیم!
۲۵۳. « كُنْتُ أَشْعُرُ بِأَنْ سَكِينَةً مِنَ اللَّهِ أَنْزَلَتْ عَلَى قَلْبِي فِي تِلْكَ اللَّحْظَاتِ الصَّعْبَةِ! »:

۱. در آن لحظات سخت، احساس می کردم که آرامشی از سوی خدا بر دم نازل شده است!
۲. احساس می کنم در این لحظات دشوار، آرامشی از خداوند بر دل من نازل می شود!
۳. در آن لحظات دشوار، احساس من این بود که خداوند آرامشش را بر دل من نازل کرده است!

۴. آرامشی را که در آن لحظات سخت بر دل من نازل شد، احساس می کنم که از سوی خدا بوده است!

۲۵۴. « كُنَّا نَظُنُّ إِذَا اشْتَهَدَ شَخْصٌ فِي سَبِيلِ الْحَقِّ لَنْ يَبْقَى لَهُ ذِكْرٌ قَيْنَسَى تَمَاماً ! »:

۱. گمان می کنیم آن گاه که کسی در راه حق شهید شود، از او یادی باقی نخواهد ماند و کاملاً فراموش می شود!

۲. فکر می کردیم که اگر شخصی در راه حق به شهادت برسد، یاد او باقی می ماند و فراموش نخواهد شد!

۳. گمان ما بر این بود که هرگاه شخصی در راه حق شهید شود، از او یادی نخواهد شد و به طور کامل فراموش می شود!

۴. گمان می کردیم اگر کسی در راه حق شهید شود، برای او یادی نخواهد ماند و کاملاً فراموش می گردد!

۲۵۵. **عین الخطأ:**

۱. « كَانْ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ : خانواده خود را به نماز و زکات امر می کرد!

۲. « و اوفوا بالعهدِ إِنَّ العهدَ كَانَ مَسْئُولاً » :. به پیمان وفا کنید زیرا پیمان مورد سؤال است!

۳. « يَقُولُونَ بِالسِّتْنِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ » : چیزی که در قلب هایشان نیست با زبان های خود می گویند!

۴. « اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّاراً » : از پروردگارتان آمرزش خواستند قطعاً او بسیار آمرزنده بود!

۲۵۶. **عَيْنَ الصَّحِيحِ :**

۱. كُنْ صَابِراً عِنْدَ مَصَائِبِ الدُّنْيَا : هنگام سختی های دنیا صبر کن!

۲. فِي فَصْلِ الرِّبْعِ صَارَتْ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً : در فصل بهار، زمین سرسبز شد!

۳. كَانَ الطَّالِبُ قَدْ كَتَبَ هَذِهِ الْآيَةَ عَلَى اللَّوْحِ : دانش آموز این آیه را بر تخته می نوشت!

۴. كَانَ تُكْتَبُ وَاجِبَاتٌ كَثِيرَةٌ فِي الْبَيْتِ بَعْدَ الْمَدْرَسَةِ : بعد از مدرسه، تکالیف بسیاری در خانه می نوشت!

۲۵۷. « الَّذِينَ يَكْفُرُونَ الذَّهَبَ وَ الْفِضَّةَ وَ لَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ »:

۱. کسانی را که طلا و نقره می اندوزند و در راه خدا آن را انفاق نمی کنند به آن ها عذابی دردناک بشارت بده!

۲. کسانی که طلا و نقره می اندوختند و در راه خدا انفاق نمی کردند، به آن ها عذابی دردناک بشارت داده شد!

۳. کسانی که طلا و نقره اندوختند و در راه خدا انفاق نکرده اند در عذاب دردناک گرفتارند!

۴. ای کسانی که طلا و نقره جمع می کنید و در راه خدا انفاق نمی کنید، عذاب دردناکی به شما بشارت داده شده است!

۲۵۸. « بَعْضُ الْكَلِمَاتِ الْفَارْسِيَّةِ قَدْ تَغَيَّرَتْ فِي لِسَانِنَا بِسَبَبِ كَثْرَةِ اسْتِعْمَالِهَا فِي مَدِينِ إِيرَانَ الْمُخْتَلَفَةِ ! »:

۱. گاهی در زبان ما بعضی از کلمات فارسی به دلیل کثرت استفاده از آن در شهرهای ایران به صورت مختلف تغییر کرده است!

۲. بعضی از کلمات فارسی در زبان ما به خاطر زیادی کاربرد آن در شهرهای مختلف ایران تغییر کرده است!

۳. بعضی از کلمات فارسی در زبان ، به خاطر بسیار کاربرد آن در شهرهای ایرانی گوناگون تغییر کرده است!

۴. در زبان ما، بعضی از کلمات فارسی به علت زیادی استفاده در شهرهای مختلف ایران گاهی تغییر می کند!

۲۵۹. « أَلْفَتْ فِي السَّنَةِ الْمَاضِيَةِ كِتَابًا يُسَاعِدُ الطَّلَابَ فِي دَرَسَاتِهِمْ وَ سَمَّيْتُهُ كَنْزَ الْعِلْمِ! »:

۱. کتابی را در سال گذشته تألیف کردم که به دانشجویان در تحقیقاتشان کمک می کند و آن را گنج علم نامیده ام!
۲. در سال گذشته کتابی تألیف کردم که به دانشجویان در پژوهش هایشان کمک می کرد و آن را گنج علم نامیدم!
۳. در سال گذشته کتابی را نگاشتم که به دانشجویان در درس هایشان کمک کرده بود و آن را گنج علم ها نامیدم!
۴. کتابی در سال قبل نوشتم که به دانشجویان در درس خواندن کمک می کرد و آن گنجینه علوم نامگذاری شد!

۲۶۰. « آیا قبل از این که به این منطقه بروی به تو درباره خطراتش هشدار نداده بودم؟ »:

۱. أَلَا أُحَدِّثُكَ عَنْ أخطار تلك المنطقة قبل أن تذهب إليها؟ ۲. أ كنت لا أُحَدِّثُكَ قبل أن تذهبِي إلى تلك المنطقة عن خطرِها؟
۳. أما كنت حَدِّثُكَ قبل أن تذهبَ إلى هذه المنطقة من أخطارِها؟ ۴. أما حَدِّثُكَ عن أخطار هذه المنطقة قبل أن تذهبِي إليها؟

۲۶۱. « آن شاعران ایرانی در سروده هایشان از واژگان عربی بهره می بردند! »:

۱. أولئك شعراءَ إيرانيونَ و يستفيدونَ من المفردات العربية في أشعارهم!
۲. كان هؤلاء الشعراءَ الإيرانيونَ استفادوا من المفردات العربية في إنشاداتهم!
۳. هؤلاء الشعراءَ الإيرانيونَ كانوا قد استفادوا من المفردات العربية في أشعارهم!
۴. أولئك الشعراءَ الإيرانيونَ كانوا يستفيدونَ من المفردات العربية في إنشاداتهم!

۲۶۲. « کتابی را از کتابخانه مدرسه گرفتم که آن را در دست دوستم دیده بودم! »:

۱. كُنْتُ قد رأيتُ كتاباً في يد صديقي الذي أخذته من مكتبة المدرسة! ۲. أخذتُ من مكتبة المدرسة كتاباً رأيته في يد صديقي!
۳. أخذتُ الكتابَ من مكتبة المدرسة كنتُ قد رأيته في يد صديقي! ۴. أنا أخذتُ كتاباً في مكتبة المدرسة كنتُ أشاهدهُ في يد صديقي!

۲۶۳. « معلمان ما همیشه تأکید می کردند که راه رسیدن به موفقیت، تلاش است! »:

۱. كان مُعَلِّمُونَا يُؤكِّدُونَ دائماً أنَّ طريقَ الحصولِ على النَّجاحِ هو السَّعي!
۲. كانت مُعَلِّمَاتُنَا يُؤكِّدْنَ دائماً أنَّ طريقَ الوصولِ إلى النَّجاحِ هو الاجتهادُ!
۳. مُعَلِّمُونَا كانوا يُؤكِّدُونَ دائماً أنَّ طريقَ الوصولِ إلى النَّجاحِ هو المُحاوَلَة!
۴. كانوا مُعَلِّمُونَا يُؤكِّدُونَ دائماً أنَّ سبيلَ الوصولِ إلى النَّجاحِ هو السَّعي!

۲۶۴. « إن نؤمن بأنَّ الباطل سيكون زهوقاً فلن نياس من سيطرة الظالمين! »:

۱. اگر ایمان بیاوریم که باطل از بین رفتنی خواهد بود، از مسلط شدن ظالمان ناامید نخواهیم شد!
۲. چنان چه ایمان بیاوریم که باطل نابودشدنی است، از این که ظالمان مسلط شوند ناامید نمی شویم!
۳. چنان چه ایمان داشته باشیم که باطل از بین خواهد رفت، از مسلط شدن ظالمان نومید نخواهیم شد!
۴. اگر به این که باطل از بین رفتنی است، ایمان داشته باشیم، از این که ظالمان مسلط شوند نومید نمی شویم!

۲۶۵. « كانت أشعة القمر الفضيّة المتكوّنة من سبعة ألوان تخلق قلوبنا، عندما كُنّا نمشي بهدوء على تلال الرّمل! » :

۱. اشعه ماه نقره ای رنگ تشکیل شده از هفت رنگ، دل های ما را آن زمان که آرام بر تپه هایی از شن راه می رفتیم!
  ۲. اشعه نقره ای رنگ ماه با رنگ های هفتگانه اش، دل ها را شیفته می کرد، آن گاه که ما به آرامی بر تپه هایی شنی راه می رفتیم!
  ۳. وقتی با آرامش بر تپه های شن راه می رفتیم، نور نقره‌های فام ماه که از هفت رنگ تشکیل شده بود، دل های ما را می ربود!
  ۴. هنگامی که آرام بر تپه های شنی قدم میزدیم، نور ماه نقره ای رنگ که هفت رنگ داشت، دل ها را می ربود!
۲۶۶. « كان يزداد قلقي كلّ يوم عندما تمضي الأيام و أنا ما كنت أعمل عملاً مفيداً! » :

۱. هر روز که می گذشت اضطراب من بیشتر می شد، چون من کار مفیدی انجام نداده بودم!
۲. وقتی روزها می گذشت در حالی که هیچ کار مفیدی انجام نمی دادم، اضطرابم هر روز بیشتر می شد!
۳. هر روز نگرانیم افزایش می یافت، در حالی که هیچ کاری مفید انجام نداده بودم و روزها گذشته بود!
۴. هنگامی که روزها می گذشت، هر روز به نگرانی هایم افزوده می شد در حالی که کاری مفید انجام نمی دادم!

۲۶۷. عَيْنُ الْخَطَا:

۱. كُنْتُ قَدْ ذَهَبْتُ عِنْدَ الطَّبِيبِ أَمْسٍ فَلَمَّا فَحَصَنِي قَالَ لِي: دیروز نزد پزشک رفته بودم پس وقتی من را معاینه می کرد، به من گفت،
۲. أَنْتَ مَصَابٌ بَزْكَامٍ وَ عِنْدَكَ حَمَى شَدِيدَةٌ، أَكْتُبُ لَكَ وَصْفَةً: تو دچار به سرماخوردگی هستی و تب شدیدی داری، برایت نسخه ای می نویسم،
۳. حَتَّى يَتَحَسَّنَ حَالُكَ فَخُذْ فِي الْبَدَايَةِ الْأَدْوِيَةَ مِنَ الصِّيدَلِيَّةِ الَّتِي وَقَعْتَ: تا حالت خوب شود، پس در ابتدا داروها را بگیر از داروخانه هایی که واقع شده است،
۴. فِي نَهَايَةِ مَرَمَرِ الْمَسْتَوْصِفِ وَ اجْلِبْهَا حَتَّى أَشْرَحَ لَكَ طَرِيقَ اسْتِفَادَتِهَا! : در انتهای راهروی درمانگاه، و آن ها را نزدمن بیاور تا شیوه استفاده از آن ها را برایت شرح دهم!

۲۶۸. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

۱. مَا كُنْتُ قَدْ عَرَفْتُ أَنَّ زَمِيلِي يَعْمَلُ فِي مَطْعَمِ الْمَدْرَسَةِ: ندانسته بودم که همکلاسی ام در غذاخوری مدرسه کار می کند!
۲. لَمْ يَكُنِ السَّائِقُ إِسْتِطَاعَ أَنْ يَتَخَلَّصَ مِنَ الْخَطَرِ فَتَصَادَمَ: راننده نمی توانست خود را از خطر نجات دهد، پس تصادف کرد!
۳. كَانَ صَدِيقِي قَدْ أَلَفَّ كِتَابًا وَ فِيهِ أَشَارَ إِلَى مَشَاكِلِ الْمُتَرْجِمِينَ: دوستم کتابی تألیف کرد که در آن به مشکلات مترجمان اشاره کرده بود!
۴. لَمْ يَكُنِ الطَّبَّاحُ تَذَوَّقَ الطَّعَامَ فَمَا أَكَلَ أَحَدٌ مِنْهُ شَيْئًا: آشپز غذا را نمی چشید، پس کسی از آن چیزی نخورد!

۲۶۹. عَيْنُ الْخَطَا:

۱. تَغَيَّرَ كَثِيرٌ مِنَ الْأَصْوَاتِ وَ الْأَوْزَانِ الْفَارِسِيَّةِ عِنْدَ دُخُولِهَا إِلَى الْعَرَبِيَّةِ: بسیاری از صداها و وزن های فارسی زمان وارد شدنش به عربی تغییر کردند!
۲. الْأَعْرَابُ كَانُوا قَدْ نَطَقُوا بَعْضَ الْأَوْزَانِ الْفَارِسِيَّةِ وَفَقَّ لِأَلْسِنَتِهِمْ: اعراب، برخی از وزن های فارسی را بر اساس زبان های خویش بر زبان آورد بودند!

۳. كَانَتْ الْمَفْرَدَاتِ الْعَرَبِيَّةِ تَزْدَادُ فِي الْعَصْرِ الْمَاضِيَةِ فِي الْفَارْسِيَّةِ بِسَبَبِ الْعَامِلِ الدِّينِيِّ: وَأَوَّكَانَ عَرَبِيٌّ فِي زَمَانِ غَاضِيَةِ، بِه سَبَبِ عِلْتِ (أَهْرَم) دِينِي فِي فَارْسِي زِيَادَ مِي شَد!
۴. قَدْ كَانَ تَأْثِيرُ اللُّغَةِ الْفَارْسِيَّةِ عَلَى الْعَرَبِيَّةِ قَبْلَ الْإِسْلَامِ أَكْثَرَ مِمَّا بَعْدَهَا: تَأْثِيرُ زَبَانِ فَارْسِي بَرِ عَرَبِيٍّ، يَبِيحُ مِنْ إِسْلَامِ بِيْشْتَرِ مِنْ بَعْدِ مِنْ أَنْ بُوْدَةَ اسْت!

۲۷۰. عَيْنِ الْخَطَا:

۱. نُقِلَتْ أَلْفَاظٌ كَثِيرَةٌ مِنَ الْفَارْسِيَّةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ بِسَبَبِ التَّحَارَةِ وَ دَخُولِ الْإِيرَانِيِّينَ: بِه سَبَبِ تِجَارَتِ وَ وَرُودِ إِيرَانِي هَا وَازْكَانَ زِيَادِي مِنْ فَارْسِي بِه عَرَبِيٍّ مَمْتَقَلِ شَد،
۲. فِي الْعِرَاقِ وَ الْيَمَنِ وَ كَانَتْ تِلْكَ الْمَفْرَدَاتُ تَرْتَبُ بِبَعْضِ الْبَضَائِعِ الَّتِي مَا كَانَتْ عِنْدَ الْعَرَبِ: فِي عِرَاقِ وَ يَمَنِ، وَ أَنْ وَازْكَانَ بِأَبْخِي مِنْ كَالَاهِي مَرْتَبُ بُوْدَ كِه عَرَبِ نَدَاسْت،
۳. كَالْمَسْكَ وَ الدِّيَاغِ وَ اسْتَدَّ النَّقْلُ مِنَ الْفَارْسِيَّةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ بَعْدَمَا، : هَمْچُونِ مَشْكَ وَ اَبْرِشْمِ وَ انْتِقَالِ مِنْ فَارْسِي بِه عَرَبِيٍّ شَدْتِ گَرَفْتِ پَسِ مِنْ أَنْ كِه،
۴. انْضَمَّتْ إِيرَانُ إِلَى الدَّوْلِ الْإِسْلَامِيَّةِ وَ زَادَتْ نَفُودَ لُغَتِهَا شَيْئًا فَشِيئًا فِيهَا! : إِيرَانُ بِه كِشُورِهَايِ اسْلَامِي پِيُوسْتِ وَ نَفُودَ زَبَانِشِ كَمِ كَمِ فِي أَنْ هَا زِيَادَ شَد!

۲۷۱. « فِي الْعَصْرِ الْعَبَّاسِيِّ زَادَتْ نَفُودُ اللُّغَةِ الْفَارْسِيَّةِ فِي الْعَرَبِيَّةِ لِأَنَّ الْفُرْسَ شَارَكُوا فِي قِيَامِ الدَّوْلِ الْعَبَّاسِيَّةِ: فِي عَصْرِ عَبَّاسِي ...»

۱. نَفُودَ زَبَانِ فَارْسِي فِي عَرَبِيٍّ فَزُونِي يَافْتِ، چُونِ كِه فَارْسِ هَا فِي بَرِپَايِي حُكُومَتِ عَبَّاسِي شَرَكْتِ كَرْدَنْد!
۲. زَبَانِ فَارْسِي فِي عَرَبِيٍّ رَخْنَه كَرْدِ، زِيَرَا فَارْسِ هَا فِي قِيَامِ دَوْلَتِ عَبَّاسِي شَرَكْتِ دَاسْتَنْد!
۳. زَبَانِ فَارْسِي نَفُودِشِ رَا فِي عَرَبِيٍّ زِيَادَ كَرْدِ، زِيَرَا كِه فَارْسِ زَبَانِ هَا، شَرِيكِ قِيَامِ دَوْلَتِ عَبَّاسِي بُوْدَنْد!
۴. نَفُودَ زَبَانِ فَارْسِي فِي عَرَبِيٍّ زِيَادَ شَد، زِيَرَا إِيرَانِيَانِ فِي اَبْجَادِ دَوْلَتِ عَبَّاسِي، شَرَكْتِ كَرْدَه بُوْدَنْد!

۲۷۲. « كَانَ لِابْنِ الْمُقَفَّعِ دَوْرٌ عَظِيمٌ فِي تَأْثِيرِ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ مِنَ الْفَارْسِيَّةِ فَهُوَ نَقَلَ عِدَّةً مِنَ الْكُتُبِ الْفَارْسِيَّةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ:»

۱. بَرَايِ اَبْنِ مَقْفَعِ سَهْمِي عَظِيمِ فِي تَأْثِيرِ زَبَانِ عَرَبِيٍّ بَرِ فَارْسِي بُوْدِ، زِيَرَا كِه اَو تَعْدَادِي مِنْ كِتَابِ هَايِ فَارْسِي رَا بِه زَبَانِ عَرَبِيٍّ مَمْتَقَلِ كَرْد!
۲. اَبْنِ مَقْفَعِ، نَقْشِي بَزْرگِ فِي اَثْرِپَذِيرِي زَبَانِ عَرَبِيٍّ مِنْ فَارْسِي دَاسْتِ، پَسِ اَو تَعْدَادِي مِنْ كِتَابِ هَايِ فَارْسِي رَا بِه عَرَبِيٍّ بَرِگَرْدَانْد!
۳. اَبْنِ مَقْفَعِ سَهْمِي عَظِيمِ فِي تَأْثِيرِ زَبَانِ عَرَبِيٍّ بَرِ فَارْسِي دَارْدِ، زِيَرَا كِه اَو چَنْدِينِ عِدَدِ مِنْ كِتَابِ هَايِ فَارْسِي رَا بِه زَبَانِ عَرَبِيٍّ تَرْجَمَه كَرْدَه اسْت!
۴. وَظِيْفَه اَبْنِ مَقْفَعِ، فِي اَثْرِپَذِيرِي زَبَانِ عَرَبِيٍّ مِنْ فَارْسِي بَزْرگِ بُوْدِ، پَسِ كِه اَو تَعْدَادِي مِنْ كِتَابِ هَا رَا مِنْ فَارْسِي بِه عَرَبِيٍّ انْتِقَالِ دَاد!

۲۷۳. « لِلْفَيْرُوزِ آبَادِي مَعْجَمٌ مَشْهُورٌ بِاسْمِ الْقَامُوسِ يَضُمُّ مَفْرَدَاتٍ كَثِيرَةً بِاللُّغَةِ وَ يُسْتَفَادُ بِهَا كَثِيرًا:»

۱. وَازْهِ نَامَه فَيْرُوزِ آبَادِي مَشْهُورِ بِه اسْمِ « قَامُوسِ » اسْتِ وَ وَازْكَانَ بَسِيَارِي رَا بِه زَبَانِ عَرَبِيٍّ شَامَلِ مِي شُودِ وَ مِنْ أَنْ بَسِيَارِ اسْتَفَادَه مِي شُود!
۲. فَيْرُوزِ آبَادِي فَرَهَنْگِ لُغَتِي مَعْرُوفِ دَارْدِ بِه نَامِ « قَامُوسِ » كِه وَازْكَانَ بَسِيَارِي رَا بِه زَبَانِ عَرَبِيٍّ فِي بَرْمِي گِيرْدِ وَ مِنْ أَنْ زِيَادِ اسْتَفَادَه مِي گَرْدَد!

۳. برای فیروزآبادی دایرة المعارف معروفی به اسم «قاموس» است که به زبان عربی بسیاری از کلمه‌ها را در خود گنجانده است و از آن خیلی استفاده می‌کنند!

۴. فرهنگ لغت معروف فیروزآبادی به نام «قاموس» کلمه‌های بسیاری را دربردارد و استفاده زیادی از آن می‌شود!

۲۷۴. عَيْنَ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاعِينِ: «..... الأَرْضُ مَخْضَرَةٌ بَعْدَ أَنْ ..... مِنْ السَّمَاءِ أَمْطَارٌ شَدِيدَةٌ!»

۱. أَصْبَحَ - أَنْزَلَ ۲. أَصْبَحَتْ - أَنْزَلَتْ ۳. أَصْبَحَتْ - أَنْزَلَتْ ۴. أَصْبَحَ - أَنْزَلَ

۲۷۵. عَيْنَ الصَّحِيحِ حَسَبَ الْقَوَاعِدِ:

۱. كَانَتْ قَدْ فَرِحَتْ! ۲. كُنَّا أَذْهَبًا! ۳. كُنْتُمْ تَعْتَقِدُونَ! ۴. كَانَتْ قَدْ بَيَّنَّا!

۲۷۶. عَيْنَ مَا لَيْسَ فِيهِ مِنَ الْأَفْعَالِ النَّاقِصَةِ:

۱. « استغفروا ربكم إنه كان غفاراً! » ۲. لم يكن عند الفارابي في بيته مصباح للمطالعة!
 ۳. إنكم مسؤولون حتى عن البقاع و البهائم! ۴. لن تكون ناجحاً في حياتك إلا بالمحاولة المتواصلة!

۲۷۷. عَيْنَ مَا لَيْسَ فِيهِ مِنَ الْأَفْعَالِ النَّاقِصَةِ:

۱. إن ذا القرنين سار مع جيوشه إلى الغرب لإقامة العدل! ۲. إنه قد صار أسوء لزملاء في الأخلاق و الدراسة!
 ۳. ليست لدي فكرة الآن لحل هذه القضية! ۴. هُنَّ سَيَّرْنَ مِنَ الْفَائِزَاتِ إِنْ وَاصَلْتَ دَرَسَاتِهِنَّ!

۲۷۸. عَيْنَ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاعِينِ لِإِجَادِ الْمَاضِي الْاسْتِمْرَارِي: «..... النَّاسُ فِي الْقَدِيمِ..... أَنَّ الشَّمْسَ تَدُورُ حَوْلَ الْأَرْضِ!»

۱. كَانَ - يَعْتَقِدُ ۲. كَانُوا - يَعْتَقِدُونَ ۳. كَانُوا - يَعْتَقِدُ ۴. كَانَ - يَعْتَقِدُونَ

۲۷۹. عَيْنَ عِبَارَةٍ فِيهَا فَاعِلٌ:

۱. يُعْرِفُ الْمَجْرَمُونَ بِسِيَمَاهُمْ فِي يَوْمِ الْحِسَابِ! ۲. أَصْبَحَ الْمُسْلِمُونَ مَتَّحِدِينَ أَمَامَ أَعْدَائِهِمُ الْمَشْتَرِكَةِ!
 ۳. فِي الْعَصْرِ الْعَبَّاسِيِّ زِدَادٌ نَفُوذَ اللَّغَةِ الْفَارْسِيَّةِ فِي اللَّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ! ۴. أَنْتُمْ مَسْئُولُونَ حَتَّى عَنِ الْبِقَاعِ وَ الْبِهَائِمِ!

۲۸۰. عَيْنَ مَا فِيهِ مِنَ الْأَفْعَالِ النَّاقِصَةِ:

۱. إِنَّكُنَّ دُؤُوبَاتٌ فِي الْقِيَامِ بِالْأُمُورِ! ۲. عَلَيْكُنَّ الْقِنَاعَةُ فِي الْحَيَاةِ لِأَنَّهَا كَنْزٌ لَا يُنْفَدُ!
 ۳. الصَّابِرَاتُ كُنَّ مَسِيطِرَاتٍ عَلَى أَنْفُسِهِنَّ عِنْدَ الْغَضَبِ! ۴. أَكْبَرُ الْعَيْبِ أَنْ تَعْبَنَ مَا فِيكُنْ مِثْلَهُ!

۲۸۱. « هُنَّ نِسَاءٌ مَجْدَاتٌ فِي الْعَمَلِ! » عَيْنَ الصَّحِيحِ مَعَ « أَصْبَحَ »:

۱. أَصْبَحَ هُنَّ نِسَاءً مَجْدَاتٌ فِي الْعَمَلِ! ۲. أَصْبَحَتْ نِسَاءً مَجْدَاتٌ فِي الْعَمَلِ!
 ۳. هُنَّ أَصْبَحَتْ نِسَاءً مَجْدَاتٌ فِي الْعَمَلِ! ۴. أَصْبَحْنَ نِسَاءً فِي الْعَمَلِ!

۲۸۲. عَيْنَ الْخَطَأِ فِي الْمَحَلِّ الْاِعْرَابِيِّ:

۱. اسْتَلِمَ الْأَدْوِيَّةَ مِنَ الصِّيدَلِيَّةِ الَّتِي فِي مَمَرٍ الْمُسْتَوْصِفِ. (مفعول - مضاف إليه)
 ۲. أَنْتَ مُصَابٌ بِالرُّكَامِ وَ عِنْدَكَ حُمَّى شَدِيدَةٌ. (خبر - خبر)

٣. تبادل المفردات بين اللغات في العالم أمر طبيعي. (خبر - صفة)

٤. إزدادت المفردات العربيّة في اللّغة الفارسيّة. (فاعل - صفة)

٢٨٣. عَيْن عبارة يوجد فيها فعلٌ مضارعٌ ليس في معنى الماضي.

١. الطّالِب الَّذِينَ لم يُشارِكُوا في امتحاناتِ الجامعة ما اكتسبوا درجةً عاليّةً! ٢. كُنَّا نُطالِعُ دروسنا في البيت دائماً و ننجح!

٣. لي صديقٌ يُساعدُنِي في الشدائد دائماً! ٤. وَجَدْتُ صديقاً يُشجّعُنِي على احترام الصّغار!

٢٨٤. عَيْن فِعلاً في معنى الماضي الاستمراري.

١. « لقد كان في يوسفَ و إخوته آياتٌ للسائلين » ٢. كانت الأمُّ قد أَحضرتِ الطعم لى!

٣. كُنْتُ أَكْتَسِبُ مكانةً رفيعةً في المسابقات! ٤. عَلِيٌّ أَن أَحاولَ لِأكونَ أصْلَبَ من الجبل!

٢٨٥. عَيْن العبارة التي جاء الأفعال الناقصة فيها أكثر.

١. « أنزلَ من السماء ماءً فَتُصْبِحُ الأرضُ مُخضرةً » ٢. يقولون بأفواههم ما ليس في قلوبهم و الله أعلمُ بما يكتُمون»

٣. من كانَ مُتَوَكِّلاً على رَبِّهِ فَيُصْبِحُ سعيداً في حياته! ٤. كانت تجارب هذا الشَّبَابِ قليلةً ولكنه يحِملُ شهادةً عاليةً!

٢٨٦. عَيْن العبارة التي جاء فيها من الأفعال الناقصة

١. العَرَبُ لا يَنْطِقُونَ الكلماتِ الدَّخيلةَ طبق أصلها! ٢. « لم يَلِدْ و لم يُؤَلِدْ * و لم يكنْ لَهُ كفوًّا أحدٌ »

٣. أَكَلْتُم مَمْرِي و عَصَيْتُم أَمْرِي! ٤. عَلَيْنَا أَنْ نَعْلَمَ أَنَّ تبادل المفردات بين اللغات أمرٌ طبيعيٌّ!

٢٨٧. عَيْن الصحيح في استخدام الأفعال الناقصة:

١. يداك ما كانت نظيفتين فعليك، أن تغسلهما ! ٢. تبادل المفردات بين اللغات في العالم كانَ أمراً طبيعياً!

٣. على المسلمة أن تكونى عاملةً بما أمرها الله! ٤. يَتَمَنَّى الكفَّار في القيامة أن يكونَ تُراباً !

٢٨٨. عَيْن الخطأ لتكميل عبارة « إنَّ الله لا يهدى مَنْ...! ».

١. كانت كاذبةً في كلامها! ٢. يُصْبِحُونَ ظالمين فيأكلون أموال اليتامى!

٣. كانوا يدعون إلى غير طريق الحق! ٤. كنتم تتنازبون الناس بألقاب سيئة!

٢٨٩. كم فعلاً من الأفعال الناقصة جاء في العبارات التالية: « فأخذتهم الرّجفة فأصبحوا في دارهم جاثمين »، « ويرسل عليها حسباناً من السّماء فتُصْبِحُ سعيداً رزقاً »، « لا تكن مهذاراً فتكون عاقبتك الندامة »

١. إثنان ٢. ثلاثة ٣. أربعة ٤. خمسة

پاسخنامه تست های جزوه

۱	۴	۴۰	۴	۷۹	۳	۱۱۸	۳	۱۵۷	۳	۱۹۶	۲	۲۳۵	۴	۲۷۴	۳				
۲	۲	۴۱	۳	۸۰	۲	۱۱۹	۳	۱۵۸	۲	۱۹۷	۳	۲۳۶	۳	۲۷۵	۳				
۳	۲	۴۲	۴	۸۱	۳	۱۲۰	۳	۱۵۹	۲	۱۹۸	۴	۲۳۷	۱	۲۷۶	۳				
۴	۴	۴۳	۴	۸۲	۲	۱۲۱	۴	۱۶۰	۱	۱۹۹	۲	۲۳۸	۳	۲۷۷	۱				
۵	۲	۴۴	۴	۸۳	۴	۱۲۲	۴	۱۶۱	۲	۲۰۰	۳	۲۳۹	۲	۲۷۸	۴				
۶	۲	۴۵	۳	۸۴	۳	۱۲۳	۲	۱۶۲	۳	۲۰۱	۴	۲۴۰	۲	۲۷۹	۳				
۷	۴	۴۶	۲	۸۵	۲	۱۲۴	۲	۱۶۳	۳	۲۰۲	۴	۲۴۱	۲	۲۸۰	۳				
۸	۲	۴۷	۴	۸۶	۲	۱۲۵	۴	۱۶۴	۱	۲۰۳	۳	۲۴۲	۳	۲۸۱	۴				
۹	۳	۴۸	۳	۸۷	۳	۱۲۶	۱	۱۶۵	۱	۲۰۴	۳	۲۴۳	۲	۲۸۲	۲				
۱۰	۳	۴۹	۲	۸۸	۱	۱۲۷	۳	۱۶۶	۴	۲۰۵	۳	۲۴۴	۴	۲۸۳	۲				
۱۱	۴	۵۰	۲	۸۹	۴	۱۲۸	۴	۱۶۷	۳	۲۰۶	۱	۲۴۵	۲	۲۸۴	۳				
۱۲	۳	۵۱	۱	۹۰	۳	۱۲۹	۲	۱۶۸	۳	۲۰۷	۱	۲۴۶	۴	۲۸۵	۳				
۱۳	۴	۵۲	۴	۹۱	۱	۱۳۰	۴	۱۶۹	۱	۲۰۸	۱	۲۴۷	۴	۲۸۶	۲				
۱۴	۱	۵۳	۴	۹۲	۱	۱۳۱	۳	۱۷۰	۳	۲۰۹	۲	۲۴۸	۱	۲۸۷	۲				
۱۵	۲	۵۴	۲	۹۳	۳	۱۳۲	۲	۱۷۱	۳	۲۱۰	۲	۲۴۹	۱	۲۸۸	۴				
۱۶	۱	۵۵	۳	۹۴	۲	۱۳۳	۲	۱۷۲	۱	۲۱۱	۱	۲۵۰	۳	۲۸۹	۳				
۱۷	۳	۵۶	۴	۹۵	۱	۱۳۴	۴	۱۷۳	۴	۲۱۲	۳	۲۵۱	۲						
۱۸	۲	۵۷	۳	۹۶	۳	۱۳۵	۱	۱۷۴	۲	۲۱۳	۳	۲۵۲	۳						
۱۹	۲	۵۸	۴	۹۷	۳	۱۳۶	۴	۱۷۵	۲	۲۱۴	۴	۲۵۳	۱						
۲۰	۱	۵۹	۳	۹۸	۴	۱۳۷	۱	۱۷۶	۱	۲۱۵	۲	۲۵۴	۴						
۲۱	۳	۶۰	۱	۹۹	۲	۱۳۸	۳	۱۷۷	۱	۲۱۶	۳	۲۵۵	۴						
۲۲	۱	۶۱	۴	۱۰۰	۳	۱۳۹	۲	۱۷۸	۴	۲۱۷	۱	۲۵۶	۲						
۲۳	۳	۶۲	۱	۱۰۱	۱	۱۴۰	۴	۱۷۹	۲	۲۱۸	۴	۲۵۷	۱						
۲۴	۴	۶۳	۲	۱۰۲	۲	۱۴۱	۲	۱۸۰	۳	۲۱۹	۲	۲۵۸	۲						
۲۵	۳	۶۴	۱	۱۰۳	۴	۱۴۲	۴	۱۸۱	۲	۲۲۰	۲	۲۵۹	۲						
۲۶	۴	۶۵	۲	۱۰۴	۱	۱۴۳	۲	۱۸۲	۲	۲۲۱	۱	۲۶۰	۳						
۲۷	۲	۶۶	۳	۱۰۵	۳	۱۴۴	۱	۱۸۳	۲	۲۲۲	۴	۲۶۱	۴						
۲۸	۳	۶۷	۴	۱۰۶	۳	۱۴۵	۲	۱۸۴	۴	۲۲۳	۲	۲۶۲	۲						
۲۹	۴	۶۸	۴	۱۰۷	۴	۱۴۶	۱	۱۸۵	۳	۲۲۴	۲	۲۶۳	۲						
۳۰	۱	۶۹	۳	۱۰۸	۱	۱۴۷	۴	۱۸۶	۳	۲۲۵	۳	۲۶۴	۱						
۳۱	۴	۷۰	۳	۱۰۹	۲	۱۴۸	۱	۱۸۷	۲	۲۲۶	۱	۲۶۵	۳						
۳۲	۲	۷۱	۲	۱۱۰	۴	۱۴۹	۱	۱۸۸	۳	۲۲۷	۴	۲۶۶	۲						
۳۳	۳	۷۲	۲	۱۱۱	۲	۱۵۰	۲	۱۸۹	۳	۲۲۸	۳	۲۶۷	۱						
۳۴	۳	۷۳	۲	۱۱۲	۳	۱۵۱	۳	۱۹۰	۴	۲۲۹	۲	۲۶۸	۱						
۳۵	۱	۷۴	۳	۱۱۳	۴	۱۵۲	۳	۱۹۱	۳	۲۳۰	۲	۲۶۹	۳						
۳۶	۴	۷۵	۱	۱۱۴	۲	۱۵۳	۲	۱۹۲	۴	۲۳۱	۲	۲۷۰	۲						
۳۷	۱	۷۶	۳	۱۱۵	۱	۱۵۴	۱	۱۹۳	۳	۲۳۲	۱	۲۷۱	۱						
۳۸	۳	۷۷	۳	۱۱۶	۳	۱۵۵	۴	۱۹۴	۲	۲۳۳	۲	۲۷۲	۲						
۳۹	۳	۷۸	۲	۱۱۷	۴	۱۵۶	۲	۱۹۵	۴	۲۳۴	۲	۲۷۳	۲						

